

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТЕЧАЈУ

Члан 1.

У Закону о стечају („Службени гласник РС”, бр. 104/09, 99/11 - др. закон, 71/12 - УС и 83/14), у члану 1. став 3. реч: „продајом” замењује се речима: „из вредности”.

Члан 2.

У члану 22. став 3. брише се.

Члан 3.

У члану 28. после става 1. додају се нови ст. 2, 3. и 4, који гласе:

„Ако се у закуп издаје имовина која је оптерећена разлучним или заложним правом, стечајни управник је дужан да обавештење о томе достави и разлучном, односно заложном повериоцу, а таква радња се може предузети само уз добијање сагласности разлучног, односно заложног повериоца који, сходном применом члана 35. став 3. овог закона, учини вероватним да се његово обезбеђено потраживање може намирити из оптерећене имовине делимично или у целости.

Сматраће се да је сагласност из става 2. овог члана дата ако се разлучни, односно заложни поверилац, у року од осам дана од пријема писаног захтева стечајног управника за давање такве сагласности, о томе не изјасни доставом поднеска суду.

На захтев разлучног, односно заложног повериоца услед потребе прибављања нове процене вредности предметне имовине, суд може продужити рок из става 3. овог члана једном за највише 30 дана.”

Досадашњи став 2. постаје став 5.

У досадашњем ставу 3. који постаје став 6. речи: „из става 2.” замењују се речима: „из става 5.”.

У досадашњем ставу 4. који постаје став 7. речи: „из става 3.” замењују се речима: „из става 6.”.

У досадашњем ставу 5. који постаје став 8. речи: „року из” замењују се речима: „складу са”.

Члан 4.

У члану 29. став 7. речи: „из става 5.” замењују се речима: „из става 6.”

Члан 5.

У члану 32. став 3. речи: „али постоје други разлози који су у вези са испуњавањем обавеза стечајног управника” бришу се.

Став 4. брише се.

Досадашњи ст. 5, 6, 7. и 8. постају ст. 4, 5, 6. и 7.

Члан 6.

У члану 33. став 1. речи: „став 5.” замењују се речима: „став 6.”

Члан 7.

У члану 35. став 4. брише се.

Досадашњи став 5. који постаје став 4. мења се и гласи:

„На првој седници скупштине поверилаца врши се избор председника скупштине поверилаца и чланова одбора поверилаца из реда стечајних поверилаца.”

Досадашњи ст. 6, 7, 8. и 9. постају ст. 5, 6, 7. и 8.

У досадашњем ставу 10, који постаје став 9. реч: „двотрећинском” брише се.

У досадашњем ставу 11, који постаје став 10. речи: „скупштина поверилаца има положај” замењују се речима: „сви повериоци су чланови”.

Досадашњи став 12. постаје став 11.

Члан 8.

У члану 36. став 4. проценат: „70%” замењује се процентом: „50%”.

Члан 9.

У члану 37. став 1. тачка 2) речи: „одбор поверилаца” замењују се речима: „чланове одбора поверилаца из реда стечајних поверилаца”.

Члан 10.

У члану 38. став 1. речи: „одбор поверилаца” замењују се речима: „чланове одбора поверилаца из реда стечајних поверилаца, укључујући и различне повериоце из члана 35. став 3. овог закона”.

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Стечајни судија закључком констатује који повериоци су чланови одбора поверилаца у смислу става 1. овог члана.”

У досадашњем ставу 2, који постаје став 3. реч: „девет” замењује се речју: „седам”.

У досадашњем ставу 3, који постаје став 4. после речи: „одбора поверилаца” додају се речи: „из става 1. овог члана”.

У досадашњем ставу 4, који постаје став 5. после речи: „одбора поверилаца” додају се речи: „из реда стечајних поверилаца”.

Досадашњи ст. 5, 6. и 7. постају ст. 6, 7. и 8.

Досадашњи став 8, који постаје став 9. мења се и гласи:

„Сви чланови одбора поверилаца дужни су да суду и стечајном управнику доставе контакт адресу, телефон и електронску адресу за комуникацију.”

Досадашњи став 9. постаје став 10.

Досадашњи став 10, који постаје став 11. мења се и гласи:

„Члана одбора поверилаца из реда стечајних поверилаца разрешава скупштина поверилаца.”

После досадашњег става 10, који постаје став 11. додаје се нови став 12, који гласи:

„Стечајни судија може разрешити члана одбора поверилаца уколико не извршава обавезе прописане овим законом или уколико је изабран супротно одредбама овог закона.”

У досадашњем ставу 11, који постаје став 13. речи: „стечајни управник оспорио у целости или у делу који представља најмање две трећине пријављеног потраживања” замењују се речима: „оспорено у целости”.

Досадашњи став 12, који постаје став 14. мења се и гласи:

„Ако стечајни судија или скупштина поверилаца разреши члана одбора поверилаца из реда стечајних поверилаца или члан одбора поверилаца из реда стечајних поверилаца да оставку на чланство у том одбору или ако члану одбора поверилаца из реда стечајних поверилаца престане чланство у том одбору у складу са ставом 13. овог члана, одбор поверилаца може да кооптира новог члана из реда стечајних поверилаца коме мандат траје до првог наредног заседања скупштине поверилаца на којој ће се изабрати нови члан тог одбора.”

Досадашњи став 13. брише се.

Члан 11.

После члана 38. додају се називи чланова и чл. 38а и 38б, који гласе:

„Избор члана одбора поверилаца из реда разлучних поверилаца

Члан 38а

На првом поверилачком рочишту разлучни повериоци бирају једног члана одбора поверилаца из реда разлучних поверилаца.

Право гласа у смислу става 1. овог члана имају сви разлучни повериоци, независно од тога да ли су до дана одржавања скупштине поверилаца поднели пријаву потраживања.

За сврху остваривања права гласа разлучних поверилаца стечајни судија врши процену вероватноће намирења њиховог потраживања из оптерећене имовине, сходном применом члана 35. став 3. овог закона.

Разлучни повериоци гласају сразмерно висини оног дела свог потраживања за који стечајни судија утврди да постоји вероватноћа његовог намирења из оптерећене имовине, у смислу става 3. овог члана, а одлука се доноси већином гласова присутних разлучних поверилаца.

Разлучни повериоци могу на свом састанку у било ком тренутку разрешити члана одбора поверилаца из реда разлучних поверилаца и изабрати новог члана одбора поверилаца.

У случају да члан одбора поверилаца из реда разлучних поверилаца да оставку на чланство у одбору поверилаца или том повериоцу из других разлога престане чланство у одбору поверилаца, разлучни повериоци дужни су да на састанку који ће бити одржан у року од 30 дана од дана престанка чланства у одбору поверилаца изабере новог члана тог одбора из реда разлучних поверилаца.

Састанак разлучних поверилаца у смислу ст. 5. и 6. овог члана могу заказати разлучни повериоци који имају разлучна потраживања већа од 20% од укупног износа разлучних потраживања.

Разлучни повериоци из става 7. овог члана дужни су да:

1) обавештење о заказаном састанку доставе стечајном судији најкасније 15 дана пре дана одржавања тог састанка;

2) оглас о заказаном састанку објаве у два високотиражна листа који се дистрибуирају на целој територији Републике Србије, најкасније 15 дана пре дана одржавања састанка.

Разлучни повериоци на састанку из ст. 5. и 6. овог члана бирају разлучног повериоца који ће водити тај састанак.

Ако разлучни повериоци у року из става 6. овог члана не изаберу члана одбора поверилаца из реда разлучних поверилаца и у истом року о томе не обавесте стечајног судију и одбор поверилаца, одбор поверилаца може да кооптира новог члана одбора поверилаца из реда разлучних поверилаца, односно стечајних поверилаца ако ниједан разлучни поверилац не прихвати такав избор, коме мандат траје до првог наредног састанка разлучних поверилаца у смислу става 5. овог члана на којем ће се изабрати нови члан одбора поверилаца из реда разлучних поверилаца.

Формирање одбора поверилаца од стране суда

Члан 38б

Ако се на првом поверилачком рочишту не изаберу чланови одбора поверилаца:

1) дужност чланова одбора поверилаца из реда стечајних поверилаца врше четири стечајна повериоца, осим лица која у смислу члана 38. овог закона не могу бити чланови одбора поверилаца, за која стечајни судија закључком који доноси на том рочишту утврди да поседују највећа појединачна необезбеђена потраживања;

2) дужност члана одбора поверилаца из реда разлучних поверилаца врши разлучни поверилац за којег стечајни судија закључком из тачке 1) овог става утврди, сходном применом члана 35. став 3. овог закона, да поседује највећи износ потраживања за који постоји вероватноћа намирења из оптерећене имовине.

У случају из става 1. овог члана, ако стечајни дужник нема разлучних поверилаца, дужност чланова одбора поверилаца врши пет поверилаца, осим лица која у смислу члана 38. овог закона не могу бити чланови одбора поверилаца, за која стечајни судија закључком који доноси на том рочишту утврди да поседују највећа појединачна потраживања.”

Члан 12.

У члану 39. став 2. после речи: „тог одбора” додаје се запета и речи: „као и када то затражи члан одбора поверилаца из реда разлучних поверилаца.”

У ставу 3. речи: „више од половине чланова одбора поверилаца” замењују се речима: „из става 2. овог члана”.

Став 5. мења се и гласи:

„Седницама одбора поверилаца присуствује стечајни управник на позив одбора поверилаца, само ако је потребно да у вези са предложеним дневним редом пружи потребна појашњења или информације или ако је затражено његово изјашњење по неком питању. Стечајни управник нема право гласа.”

Члан 13.

У члану 45. став 5. после речи: „стечајни судија” додају се речи: „по службеној дужности или”.

Члан 14.

У члану 49. став 4. после речи: „разлучно потраживање” додају се запета и речи: „као и у случају спровођења делимичне деобе пре уновчења имовине на којој имају разлучно право”.

Члан 15.

После члана 53. додаје се назив члана и члан 53а, који гласи:

„Овлашћено стручно лице (проценитељ) и процена вредности

Члан 53а

Овлашћено стручно лице (проценитељ) у поступку стечаја мора бити лице које поседује лиценцу за вршење одговарајуће врсте процена у складу са посебним законом.

У случају да за вршење одговарајуће врсте процена није донет посебан закон, послове овлашћеног стручног лица може обављати лице које поседује одговарајућа знања и уписано је у листу коју води надлежни орган за вршење послова процене, односно вештачења.

У случајевима када овај закон прописује да процена која се подноси суду не може бити старија од 12 месеци, тај услов сматраће се испуњеним и ако подносилац, уз процену која је старија од 12 месеци, суду достави писану потврду, не старију од 12 месеци, да је та процена и даље ажурна, издату од стране истог овлашћеног стручног лица (проценитеља).”

Члан 16.

У члану 57. став 2. речи: „против кога није дозвољена жалба” бришу се.

Члан 17.

У члану 62. став 2. тачка 2) мења се и гласи:

„2) забранити плаћања са рачуна стечајног дужника без сагласности стечајног судије или привременог стечајног управника, ако у тренутку доношења решења из става 1. овог члана рачуни стечајног дужника нису блокирани ради извршења основа и налога за принудну наплату код организације која спроводи поступак принудне наплате;”.

После става 2. додају се нови ст. 3, 4, 5. и 6, који гласе:

„Ако су у тренутку доношења решења из става 1. овог члана рачуни стечајног дужника блокирани ради извршења основа и налога за принудну наплату код организације која спроводи поступак принудне наплате, стечајни судија може решењем из става 1. овог члана одредити да су плаћања са рачуна дозвољена уз сагласност стечајног судије или привременог стечајног управника.

Ако одреди меру из става 3. овог члана, стечајни судија утврђује решењем из става 1. овог члана намене за које се могу вршити плаћања са рачуна стечајног дужника уз сагласност стечајног судије или привременог стечајног управника.

Мера из става 2. тачка 4) овог члана може се изрећи само ако је суд изрекао и меру из става 2. тачка 2) овог члана, односно меру из става 3. овог члана.

Рачуни стечајног дужника, који су на дан подношења предлога за покретање стечајног поступка блокирани ради извршења основа и налога за принудну наплату код организације која спроводи поступак принудне наплате или су блокирани током трајања претходног стечајног поступка, остају блокирани до окончања претходног стечајног поступка, осим ако стечајни дужник не измири све доспеле обавезе на основу којих су ови рачуни блокирани.”

Досадашњи став 3. постаје став 7.

Досадашњи став 4. брише се.

У досадашњим ст. 5. и 6, који постају ст. 8. и 9. речи: „става 2.” замењују се речима: „ст. 2. и 3.”.

Члан 18.

У члану 63. став 1. речи: „став 2.” замењују се речима: „ст. 2. и 3.”.

У ставу 2. после речи: „рачуна” додају се речи: „или мера из члана 62. став 3. овог закона”, а после речи: „овог закона” додају се запета и речи: „односно како би се омогућила плаћања у складу са одредбама члана 62. став 2. тачка 3) или члана 62. став 3. овог закона”.

Члан 19.

У члану 70. став 1. тачка 8) после речи: „рочишта” додају се речи: „када се одржава и прва седница скупштине поверилаца”.

Члан 20.

У члану 73. после става 1. додају се нови ст. 2. и 3, који гласе:

„Ако је решење о отварању стечајног поступка по жалби укинута, а у поновном поступку стечајни поступак буде отворен, правне последице отварања стечајног поступка наступају даном када је прво решење истакнуто на огласној табли суда.

У случају укидања решења о отварању стечајног поступка, стечајни управник наставља да обавља функцију привременог стечајног управника који преузима сва овлашћења органа стечајног дужника до доношења новог решења по предлогу за отварање стечајног поступка.”

Досадашњи став 2. постаје став 4.

Члан 21.

У члану 93. став 2 речи: „обустављају се” замењују се речима: „прекидају се”.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Даном доношења решења о закључењу стечајног поступка, поступци из става 1. овог члана обустављају се.”

Досадашњи ст. 3-7. бришу се.

Члан 22.

После члана 93. додају се називи чланова и чл. 93а, 93б, 93в и 93г, који гласе:

„Пропуштање адекватне заштите или смањење вредности имовине

Члан 93а

У случају изрицања мере забране извршења и намирења из члана 62. став 2. овог закона или у случају забране извршења и намирења из члана 93. став 1. овог закона, стечајни дужник, односно стечајни управник су дужни да обезбеде адекватну заштиту имовине, на начин којим ће осигурати да вредност и стање имовине остану непромењени.

Стечајни судија, на предлог стечајног управника, разлучног повериоца или заложног повериоца који докаже да је његово потраживање обезбеђено заложним правом доспело делом или у целости, доноси одлуку о укидању мере обезбеђења из члана 62. став 2. тачка 4) овог закона или забране извршења и намирења из члана 93. став 1. овог закона, у односу на имовину која је предмет обезбеђења, на период од шест месеци почев од дана објављивања огласа из члана 93в став 1. овог закона, ако:

1) стечајни дужник или стечајни управник нису на адекватан начин заштитили предметну имовину која је предмет разлучног, односно заложног права тако да је њена безбедност изложена ризику или

2) се вредност предметне имовине смањује, а нема друге могућности да се обезбеди примерена и ефикасна заштита од смањења вредности имовине.

Уместо одлуке о укидању мере обезбеђења или забране извршења и намирења из става 2. овог члана, стечајни судија може да донесе одлуку о адекватној заштити имовине која је предмет разлучног, односно заложног права одређивањем једне или више од следећих мера:

1) исплата редовних новчаних надокнада разлучном повериоцу, чији је износ једнак износу за који се умањује вредност имовине или надокнада за стварне или предвиђене губитке;

2) замена имовине или одређивање додатне имовине која ће бити предмет разлучног, односно заложног права, на начин да се надокнади смањење вредности или губитак;

3) исплата дела прихода добијених коришћењем имовине која је предмет разлучног, односно заложног права разлучном, односно заложном повериоцу, до висине његовог обезбеђеног потраживања или предаја средстава добијених отуђењем ове имовине, ако је имовину отуђио стечајни дужник пре или током претходног стечајног поступка;

4) поправка, одржавање, осигурање или мере посебног обезбеђивања и чувања имовине;

5) друге заштитне мере или друге врсте надокнада за које стечајни судија сматра да ће заштитити вредност имовине разлучног повериоца.

Имовина која није од значаја за реорганизацију, односно за продају правног лица

Члан 93б

Стечајни судија, на предлог разлучног повериоца или заложног повериоца који докаже да је његово потраживање обезбеђено заложним

правом доспело делом или у целости, који садржи процену вредности имовине која је предмет разлучног, односно заложног права, сачињену од стране овлашћеног стручног лица (проценитеља), која није старија од 12 месеци, доноси одлуку о укидању мера обезбеђења из члана 62. став 2. тачка 4) овог закона или забране извршења или намирења из члана 93. став 1. овог закона у односу на ту имовину на период од шест месеци почев од дана објављивања огласа из члана 93в став 1. овог закона, ако је вредност предметне имовине мања од износа обезбеђеног потраживања тог повериоца.

Стечајни судија неће донети одлуку о укидању мере обезбеђења, односно забране извршења и намирења из става 1. овог члана ако стечајни управник докаже да је предметна имовина од кључног значаја за реорганизацију, односно за продају стечајног дужника као правног лица.

Заједничке одредбе за укидање мере обезбеђења, односно забране извршења и намирења

Члан 93в

О предлогу из чл. 93а и 93б овог закона стечајни судија одлучује решењем, у року од 15 дана од дана пријема предлога. У случају укидања мере обезбеђења, односно забране извршења и намирења, стечајни судија по правноснажности тог решења објављује оглас о укидању мере обезбеђења, односно забране извршења и намирења сходном применом члана 71. став 3. овог закона. Предлагач је у обавези да по закључку суда предујми трошкове објављивања овог огласа, у супротном суд ће одбацити предлог.

На решење из става 1. овог члана право жалбе имају стечајни управник, одбор поверилаца и разлучни, односно заложни поверилац који има разлучно, односно заложно право на имовини која је предмет тог решења.

Лица повезана са стечајним дужником у смислу члана 125. овог закона немају право на подношење предлога из чл. 93а и 93б овог закона, осим лица која се у оквиру своје редовне делатности баве давањем кредита и зајмова.

По правноснажности решења о укидању мере обезбеђења, односно забране извршења и намирења из става 1. овог члана, стечајни управник нема право да на било који начин располаже имовином која је предмет решења, укључујући давање у закуп или оптерећивање те имовине.

У случају да је објављен оглас за продају имовине која је предмет предлога из чл. 93а и 93б овог закона, рок из става 1. овог члана почиње да тече по неуспелом окончању тог поступка продаје.

Евентуално оспоравање потраживања или оспоравање разлучног, односно заложног права од стране стечајног управника, као и вођење парнице за утврђење постојања потраживања или постојање разлучног, односно заложног права, нема утицаја на право разлучног, односно заложног повериоца да суду предложи укидање мере обезбеђења, односно забране извршења и намирења у складу са чл. 93а и 93б овог закона.

Последице пропуштања уновчења имовине од стране разлучног, односно заложног повериоца

Члан 93г

У случају да разлучни, односно заложни поверилац пропусти да уновчи имовину која је предмет решења о укидању мере обезбеђења, односно забране извршења и намирења из чл. 93а и 93б овог закона у року од девет месеци од правноснажности тог решења, стечајни судија ће по службеној дужности донети

решење којим ће констатовати да је мера забране извршења и намирења у односу на ту имовину поново успостављена.

На предлог разлучног, односно заложног повериоца који је поднет пре истека рока из става 1. овог члана, стечајни судија ће продужити рок из става 1. овог члана једном за три месеца, ако разлучни, односно заложни поверилац достави доказ да је у оквиру поступка уновчења објављен оглас о продаји имовине из става 1. овог члана.

По правноснажности решења из става 1. овог члана, стечајни управник стиче право продаје и располагања имовином сходно одредбама овог закона.”

Члан 23.

У члану 95. став 3. речи: „или условљавање” бришу се.

У ставу 4. речи: „члан 93. став 5.” замењују се речима: „чл. 93а и 93в”.

Став 5. брише се.

Досадашњи ст. 6-9. постају ст. 5-8.

Члан 24.

У члану 104. став 1. тачка 3) после речи: „стечајне масе” додаје се запета и речи: „укључујући и као последица ништавих правних послова”.

У ставу 1. тачка 4) тачка на крају замењује се тачком запетом.

После тачке 4) додаје се тачка 5), која гласи:

„5) настале на основу кредита, односно зајма узетог у смислу члана 27. став 2. или члана 157. став 1. тачка 10) овог закона, а поверилац по том основу имаће обавезу да стечајног управника у року од 30 дана од дана објављивања огласа о отварању стечаја у „Службеном гласнику Републике Србије” обавести о постојању и износу таквих обавеза, у супротном неће имати право на камату на то потраживање за период трајања стечајног поступка.”

Члан 25.

У члану 105. став 2. речи: „стечајни дужник или треће лице” замењују се речима: „треће лице у било којој фази поступка”, после речи: „ствари које” додају се речи: „држи без правног основа или по основу правног посла чија је важност престала, а које”, а речи: „стечајном дужнику или” бришу се.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Одлуке из става 2. овог члана стечајни судија доноси у форми решења, на које право жалбе имају стечајни управник и треће лице из става 2. овог члана.”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 26.

У члану 113. став 2. тачка на крају се замењује запетом и додају се речи: „као и редослед намирења разлучних и заложних поверилаца.”.

Члан 27.

У члану 116. став 2. после речи: „Стечајни судија ће” додаје се реч: „закључком”.

Члан 28.

У члану 117. став 1. после речи: „прекинутог парничног” додају се речи: „или арбитражног”.

Став 2. мења се и гласи:

„Поверилац који није поступио на начин из става 1. овог члана губи то право и својство стечајног повериоца за оспорено потраживање.”

У ставу 4. после речи: „прекинуте парнице” додају се речи: „или арбитражног поступка”.

Члан 29.

У члану 117а став 2. реч: „прималац” замењује се речју: „пријемник”.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Пријемник потраживања има право да тражи исправку коначне листе утврђених потраживања.”

Досадашњи ст. 3. и 4. бришу се.

Члан 30.

У члану 118. став 1. мења се и гласи:

„Ако у тренутку отварања стечајног поступка тече парнични или арбитражни поступак о потраживању, стечајни управник ће преузети парнични или арбитражни поступак у стању у ком се она налази у тренутку отварања стечајног поступка.”

Члан 31.

У члану 119. додаје се став 5, који гласи:

„Не могу се побијати уобичајени пригодни дарови, наградни дарови, као ни дарови учињени из захвалности нити издвајања у хуманитарне сврхе, под условом да су у време када су учињени били сразмерни финансијским могућностима стечајног дужника и уобичајени за привредну грану којој стечајни дужник припада.”

Члан 32.

У члану 123. став 1. после речи: „да се радњом оштећују повериоци” додаје се запета и речи: „као и ако су правни посао односно правна радња стечајног дужника предузети без накнаде или уз незнатну накнаду”.

Члан 33.

Назив члана и члан 124. бришу се.

Члан 34.

У члану 126. став 1. тачка 1) мења се и гласи:

„1) узимања кредита или зајма у складу са чланом 27. став 2. овог закона и давање обезбеђења по том правном послу, ако је након обуставе стечајног поступка у којем је такав кредит или зајам узет дошло до отварања стечаја над истим стечајним дужником, као и закључивања уговора о кредиту или зајму у смислу члана 157. став 1. тачка 10) овог закона и давања обезбеђења по том правном послу, ако је након обуставе стечајног односно претходног стечајног поступка у којем је правноснажно усвојен план реорганизације дошло до отварања стечаја над истим стечајним дужником;”

Члан 35.

У члану 131. став 1. тач. 1), 3) и 4) бришу се.

У ставу 3. после речи: „поверилаца” додају се речи: „и овлашћени предлагач плана реорганизације”.

Члан 36.

Назив члана и члан 132. мењају се и гласе:

„Начин уновчења и метод продаје

Члан 132.

По доношењу решења о банкротству, стечајни управник започиње и спроводи продају целокупне имовине, имовинске целине или појединачне имовине стечајног дужника, односно продају стечајног дужника као правног лица (начин уновчења), у складу са овим законом и националним стандардима за управљање стечајном масом.

У случају да стечајни управник предлаже продају целокупне имовине или имовинске целине стечајног дужника или продају стечајног дужника као правног лица, дужан је да прибави процену целисходности таквог начина уновчења у односу на продају појединачне имовине стечајног дужника коју израђује овлашћено стручно лице (проценитељ) и којом ће се одредити одговарајући део купопродајне цене на којем разлучни, односно заложни поверилац има право приоритетног намирења у складу са чланом 133. став 12. овог закона, као и да такву процену достави суду, одбору поверилаца и сваком разлучном, односно заложном повериоцу који има разлучно, односно заложно право на имовини која је обухваћена таквом продајом.

Одбор поверилаца, разлучни поверилац и заложни поверилац овлашћени су да уложе примедбу на процену из става 2. овог члана у року од 15 дана од дана пријема, у ком случају ће суд, на основу савесне и брижљиве оцене, закључком утврдити целисходност предложеног начина продаје и одговарајући део купопродајне цене на којем разлучни, односно заложни поверилац има право приоритетног намирења у складу са чланом 133. став 12. овог закона.

Продаја имовине, односно правног лица врши се јавним надметањем, јавним прикупљањем понуда или непосредном погодбом (метод продаје), у складу са овим законом и националним стандардима за управљање стечајном масом.

Уз сагласност одбора поверилаца стечајни управник може ангажовати домаћа или страна лица стручна за вршење продаје јавним надметањем ако је предмет продаје уметничко дело, односно други специфичан предмет продаје за који постоји специјализовано тржиште или ако сматра да ће се таквим ангажовањем остварити већа јавност продаје и повољније уновчење.

Предлог продаје из става 2. овог члана мора садржати све услове такве продаје, укључујући и трошкове ангажовања стручних лица.

Ако се продаја врши јавним надметањем или јавним прикупљањем понуда, стечајни управник дужан је да огласи продају у најмање два високотиражна дневна листа који се дистрибуирају на целој територији Републике Србије и на интернет страни овлашћене организације и то најкасније 30 дана пре дана одређеног за јавно надметање или достављање понуда.

Изузетно, ако су трошкови оглашавања несразмерно високи у односу на вредност предмета продаје стечајни управник, уз сагласност одбора поверилаца, може огласити продају на начин другачији од начина прописаног ставом 7. овог члана.

Оглас нарочито садржи услове и рокове продаје, као и податке о томе када и где потенцијални купци могу да виде имовину која се продаје.

Продаја непосредном погодбом може се извршити искључиво ако је такав начин продаје претходно одобрен од стране одбора поверилаца и уз прибављање претходне сагласности разлучног, односно заложног повериоца, ако:

1) је имовина која се продаје непосредном погодбом предмет разлучног, односно заложног права;

2) предложена купопродајна цена, односно њен део у односу на који постоји право првенственог намирења тог повериоца, не покрива износ његовог обезбеђеног потраживања;

3) претходно није покушана продаја јавним надметањем или јавним прикупљањем понуда.”

Члан 37.

У члану 133. став 1. речи: „Пре продаје имовине стечајни управник” замењују се речима: „Стечајни управник”, после речи: „одбору поверилаца,” додају се речи: „разлучним, односно заложним”, а речи: „начину продаје, роковима продаје и обавештење о процени целисходности из члана 132. став 2. овог закона” замењују се речима: „начину уновчења, методу продаје и роковима продаје”.

У ставу 2. речи: „имовине јавним надметањем или јавним прикупљањем понуда,” бришу се.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Обавештење о намери, плану продаје, начину уновчења, методу продаје и роковима продаје из става 1. овог члана стечајни управник дужан је да достави и овлашћеној организацији у року из става 2. овог члана.”

Досадашњи ст. 3, 4. и 5. постају ст. 4, 5. и 6.

У досадашњем ставу 6, који постаје став 7. речи: „се продаје” замењују се речима: „је обухваћена продајом”, а речи: „предложи повољнији начин уновчења имовине, о чему одлучује стечајни судија” замењују се речима: „поднесе примедбу на предложену продају, укључујући и предлог повољнијег начина уновчења, односно метода продаје имовине”.

Досадашњи став 7, који постаје став 8. мења се и гласи:

„Одбор поверилаца, повериоци и друга заинтересована лица, осим разлучног, односно обезбеђеног повериоца из става 7. овог члана, могу у року од пет дана од дана пријема обавештења о предложеној продаји поднети примедбу на предложену продају из разлога непоштовања одредаба овог закона или националних стандарда о управљању стечајном масом у припреми или спровођењу продаје.”

После досадашњег става 7, који постаје став 8. додаје се нови став 9, који гласи:

„О примедбама из ст. 7. и 8. овог члана одлучује стечајни судија закључком у року од осам дана, а продаја се не може спровести пре доношења одлуке суда.”

Досадашњи став 8, који постаје став 10. мења се и гласи:

„После извршене продаје стечајни управник је дужан да о извршеној продаји, условима и цени обавести стечајног судију и одбор поверилаца, као и разлучног, односно заложног повериоца који има разлучно, односно заложно

право на имовини која је обухваћена продајом, у року од десет дана од дана извршене продаје.”

Досадашњи став 9. брише се.

Досадашњи ст. 10. и 11. постају ст. 11. и 12.

Досадашњи став 12, који постаје став 13. мења се и гласи:

„Стечајни судија ће решењем констатовати да је продаја извршена и наложити одговарајућем регистру упис права својине и брисање терета насталих пре извршене продаје, односно упис других права стечених продајом. Наведено решење са доказом о уплати цене је основ за стицање и упис права својине купца, без обзира на раније уписе и без терета, као и без икаквих обавеза насталих пре извршене купопродаје, укључујући и пореске обавезе и обавезе према привредним субјектима пружаоцима услуга од општег интереса који се односе на купљену имовину.”

После става 13. додаје се став 14, који гласи:

„Решење из става 13. овог члана објављује се на огласној и електронској табли суда и доставља различном, односно заложном повериоцу који има различно, односно заложно право на имовини која је обухваћена продајом и на њега жалбу могу поднети сва заинтересована лица.”

Досадашњи став 13. постаје став 15.

Члан 38.

После члана 133. додају се назив члана и члан 133а, који гласе:

„Обавеза нуђења на продају

Члан 133а

Стечајни управник је дужан да сваки део имовине који је предмет различног, односно заложног права понуди на продају у року од шест месеци од правноснажности решења о банкротству.

Стечајни судија може решењем, на образложени предлог стечајног управника, рок из става 1. овог члана продужити једном за највише шест месеци, ако за одлагање продаје постоје нарочито оправдани разлози.

У случају укидања мере забране извршења и намирења у складу са чл. 93а-93в овог закона долази до застоја рока из става 1. овог члана за време током којег стечајни управник нема право да врши продају предметне имовине.

Ако је имовина из става 1. овог члана предмет поднетог захтева за враћање имовине у складу са законом којим се уређује враћање имовине и обештећење, рок из става 1. овог члана почиње да тече правноснажним окончањем поступка за враћање имовине и обештећење.”

Члан 39.

У члану 135. став 1. речи: „став 5.” замењују се речима: „став 7.”.

Став 3. брише се.

Члан 40.

У члану 136. став 5. брише се.

Досадашњи став 6. постаје став 5.

У досадашњем ставу 7, који постаје став 6. речи: „уговора о продаји стечајног дужника као правног лица” замењују се речима: „решења из члана 133. став 13. овог закона”.

Члан 41.

После члана 136. додају се називи чланова и чл. 136а, 136б, 136в и 136г, који гласе:

„Право приоритета разлучног, односно заложног повериоца

Члан 136а

У случају када је предмет продаје стечајни дужник као правно лице, целокупна имовина стечајног дужника или имовинска целина, разлучни и заложни повериоци који су имали заложно, односно разлучно право на било ком делу имовине који је обухваћен таквом продајом имају право приоритета у деоби оног дела средстава остварених продајом, према рангу приоритета који су стекли у складу са законом, а сразмерно процењеном учешћу процењене вредности имовине која је предмет заложног, односно разлучног права у укупној процењеној вредности предмета продаје, у складу са проценом из члана 132. став 2. овог закона, односно у складу са закључком суда из члана 132. став 3. овог закона.

Полагање цене од стране разлучног или заложног повериоца

Члан 136б

Ако је купац имовине разлучни поверилац који има право приоритетног намирења из средстава остварених продајом, тај купац има право да своје обезбеђено потраживање пребије са износом купопродајне цене, и то на следећи начин:

1) у случају да његово обезбеђено потраживање премашује износ купопродајне цене, односно њеног дела из којег има право приоритетног намирења, дужан је на име цене положити износ трошкова продаје и других неопходних трошкова из члана 133. став 12. овог закона, увећан за евентуално преостали део купопродајне цене из којег нема право приоритетног намирења;

2) у случају да његово обезбеђено потраживање не достиже износ купопродајне цене, односно њеног дела из којег има право приоритетног намирења, дужан је на име цене положити износ трошкова продаје и других неопходних трошкова из члана 133. став 12. овог закона, увећан за разлику између његовог обезбеђеног потраживања и пуног износа купопродајне цене.

Сагласност одбора поверилаца и разлучног, односно заложног повериоца

Члан 136в

У случају продаје стечајног дужника као правног лица, целокупне имовине стечајног дужника или имовинске целине:

1) ако је понуђена цена мања од 50% процењене вредности предмета продаје, стечајни управник дужан је да такву понуду без одлагања достави одбору поверилаца, а продаја се може спровести ако је одобри одбор поверилаца;

2) ако би у смислу процене из члана 132. став 2. овог закона део средстава остварених продајом који се односи на имовину која је под разлучним, односно заложним правом био мањи од 50% процењене вредности те имовине, стечајни управник је дужан да такву понуду без одлагања достави сваком разлучном и заложном повериоцу који има разлучно, односно заложно

право на тој имовини, а продаја се може спровести ако је одобри разлучни, односно заложни поверилац који, сходном применом члана 35. став 3. овог закона, учини вероватним да се његово обезбеђено потраживање може намирити делом или у целости из имовине која је под разлучним, односно заложним правом ако би се она продавала појединачно.

Разлучни, односно заложни поверилац који се предложеном продајом стечајног дужника као правног лица, целокупне имовине стечајног дужника или имовинске целине намирује у целости нема право из става 1. тачка 2) овог члана.

У случају да одобрења из става 1. овог члана буду дата, стечајни управник дужан је да прихвати такву понуду и спроведе продају.

Право прече куповине разлучног, односно заложног повериоца у случају продаје непосредном погодбом

Члан 136г

Када је имовина која је предмет продаје непосредном погодбом предмет разлучног, односно заложног права, разлучни, односно заложни поверилац може, у року од пет дана од дана пријема обавештења из члана 133. став 6. овог закона, да обавести суд и стечајног управника да прихвата да купи предмет продаје под истим (или за стечајног дужника повољнијим) условима из обавештења (право прече куповине), при чему је дужан и да наведе да ли ће се користити правом из члана 136б овог закона.

Право прече куповине из става 1. овог члана разлучни, односно заложни поверилац може вршити и преко лица које је са њим повезано у смислу закона којима се уређују привредна друштва, уз достављање доказа да се ради о повезаном лицу.

У случају да је разлучни, односно заложни поверилац уложио примедбу на предложену продају у складу са чланом 133. став 7. овог закона, рок за вршење права прече куповине из става 1. овог члана почиње да тече од дана достављања одлуке суда по тој примедби разлучном, односно заложном повериоцу, а продаја се не може спровести пре истека тог рока.”

Члан 42.

У члану 139. став 3. после тачке 4) додаје се тачка 4а), која гласи:

„4а) износ средстава резервисаних за исплату повериоцима за случај накнадних пријава потраживања из члана 130. став 2. овог закона;”.

Члан 43.

У члану 144. став 2. мења се и гласи:

„Изузетно, завршној деоби из става 1. овог члана може се приступити и:

1) ако у току поступка стечаја стечајни управник, после више покушаја уновчења имовине стечајног дужника на начин предвиђен овим законом, не успе да уновчи целокупну стечајну масу, односно њен претежни део или

2) ако су у стечајном поступку намирена потраживања поверилаца у целости, са припадајућом каматом у складу са овим законом.”

Члан 44.

У члану 147. став 1. мења се и гласи:

„У случају да су у стечајном поступку, пре завршне деобе или у завршној деоби, у пуном износу намирена потраживања поверилаца у целости са

припадајућом каматом у складу са овим законом, стечајни управник дужан је да преостали вишак деобне масе, као и евентуално неуновчену имовину стечајног дужника из члана 144. став 2. овог закона, расподели члановима привредног друштва, у складу са правилима поступка ликвидације. У том случају, решењем о завршној деоби стечајни судија налаже брисање свих терета на имовини која се расподељује члановима привредног друштва. Изузетно, стечајни управник неће расподелити неуновчену имовину оним члановима привредног друштва који се одрекну права на такву расподелу и о томе обавесте стечајног управника писаним путем најкасније у року од 15 дана од дана објављивања нацрта за завршну деобу на огласној табли суда.”

У ставу 4. реч: „стечајних” и речи: „сви стечајни” бришу се.

Члан 45.

У члану 148. став 2. после речи: „стечајног поступка” додаје се запета и речи: „али не пре доношења решења о главној деоби”.

Члан 46.

У члану 155. став 1. после речи: „банкротство” запета и речи: „а посебно ако постоје економско оправдани услови за наставак дужниковог пословања” бришу се.

Члан 47.

У члану 156. став 1. тачка 4) мења се и гласи:

„4) висину новчаних износа или имовину која ће служити за потпуно или делимично намирење за сваку од класа поверилаца, као и средства резервисана за повериоце оспорених потраживања, начин измирења потраживања и временску динамику плаћања;”.

У тачки 6) речи: „главних елемената” замењују се речју: „мера”, а после речи: „плана реорганизације” запета и речи: „ако их је могуће одредити” бришу се.

У тачки 10) речи: „као и износ и динамику исплате награде за његов рад” замењују се речима: „износ и динамику исплате награде за његов рад, уз навођење поступка за његову промену”.

Тачка 13) мења се и гласи:

„13) процену вредности имовине стечајног дужника, као и процену новчаног износа намирења које би се остварило спровођењем банкротства и спровођењем реорганизације за сваку од класа поверилаца посебно, израђену од стране овлашћеног стручног лица (проценитеља) у складу са националним стандардима за управљање стечајном масом, не старију од 12 месеци;”.

Тачка 16) мења се и гласи:

„16) предлог за именовање чланова комисије поверилаца, ако је планом предвиђено њено постојање;”.

У тачки 18) тачка запета на крају замењује се тачком.

Тачка 19) брише се.

У ставу 4. тачка 2) мења се и гласи:

„2) потписану необавезујућу изјаву већинских поверилаца по вредности потраживања сваке планом предвиђене класе да су сагласни са садржином плана реорганизације и спремни да гласају за његово усвајање;”.

Тачка 4) брише се.

У тачки 5) речи: „ванредни извештај ревизора” замењују се речима: „ванредни извештај са мишљењем ревизора о финансијским извештајима стечајног дужника”.

Члан 48.

У члану 157. став 1. тачка 7) после речи: „заложног права” додаје се запета и речи: „уз сагласност имаоца заложног права”.

Тач. 11) и 13) бришу се.

Став 2. мења се и гласи:

„У случају да је планом реорганизације предвиђена мера претварања потраживања у капитал стечајног дужника, предлагач је дужан да уз план реорганизације достави процену капитала стечајног дужника, извршену од стране овлашћеног стручног лица (проценитеља), не старију од шест месеци.”

Ст. 5, 6, 7. и 8. бришу се.

Досадашњи став 9, који постаје став 5. мења се и гласи:

„Спровођење мера предвиђених планом реорганизације, а нарочито измене у структури капитала стечајног дужника и отуђење или друго располагање непокретном имовином која је евидентирана као друштвена својина, не може се вршити супротно одредбама закона којима се уређује заштита друштвеног капитала у предузећима која послују већинским друштвеним капиталом, односно којима се уређује заштита имовине која је евидентирана као друштвена својина у задругама. Подносилац плана реорганизације дужан је да у прилогу плана реорганизације достави претходну сагласност на план реорганизације, издату од стране организације из члана 19. став 2. овог закона, а та организација у поступку давања претходне сагласности на план реорганизације поступа са нарочитом хитношћу и дужна је да донесе акт по захтеву за давање претходне сагласности у року од 15 дана од дана пријема захтева.”

Члан 49.

У члану 158. став 5. тачка 3) тачка запета на крају замењује се тачком.

Тачка 4) брише се.

После става 7. додају се ст. 8, 9. и 10, који гласе:

„Ако је пре доношења одлуке по предлогу повериоца за покретање стечајног поступка стечајни дужник поднео предлог за покретање стечајног поступка у складу са унапред припремљеним планом реорганизације, стечајни судија ће прво решавати по предлогу стечајног дужника за покретање стечајног поступка у складу са унапред припремљеним планом реорганизације.

Уколико је предлог за покретање стечајног поступка у складу са унапред припремљеним планом реорганизације правноснажно одбијен, односно одбачен, стечајни дужник је овлашћен да поднесе нови предлог за покретање стечајног поступка у складу са унапред припремљеним планом реорганизације.

У случају да је пре доношења новог предлога из става 9. овог члана против стечајног дужника поднет предлог за покретање стечајног поступка од стране повериоца, суд ће прво решавати по предлогу за покретање стечајног поступка који је поднет од стране повериоца.”

Члан 50.

У члану 159. став 1. реч: „познате” брише се.

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Рочиште за одлучивање о предлогу и гласање о плану одржава се најкасније у року од 90 дана од дана доношења решења из става 1. овог члана.”

У досадашњем ставу 2, који постаје став 3. речи: „Решење о покретању претходног поступка за испитивање испуњености услова за отварање стечајног поступка у складу са унапред припремљеним планом реорганизације” замењују се речима: „Решење из става 1. овог члана, заједно са текстом унапред припремљеног плана реорганизације”.

Досадашњи став 3. постаје став 4.

У досадашњем ставу 4, који постаје став 5. речи: „из става 2.” замењују се речима: „из става 4.”.

У досадашњем ставу 5, који постаје став 6. речи: „из става 3.” замењују се речима: „из става 5.”.

У досадашњем ставу 6, који постаје став 7. речи: „из става 2.” замењују се речима: „из става 4.”, а тачка 2) мења се и гласи:

„2) позив заинтересованим лицима да све примедбе на предлог унапред припремљеног плана реорганизације којима оспоравају садржину унапред припремљеног плана реорганизације или основ или висину планом обухваћених потраживања, доставе надлежном суду у року од 15 дана од дана објављивања огласа у „Службеном гласнику Републике Србије”.

У досадашњем ставу 7, који постаје став 8. речи: „из става 2.” замењују се речима: „из става 4.”.

У досадашњем ставу 8, који постаје став 9. речи: „30 дана од дана објављивања огласа из става 3. овог члана” замењују се речима: „60 дана од покретања поступка из става 1. овог члана”.

Досадашњи ст. 9, 10, 11, 12. и 13. бришу се.

Члан 51.

После члана 159. додају се називи чланова и чл. 159а и 159б, који гласе:

„Примедбе на унапред припремљени план реорганизације и
измене плана

Члан 159а

Примедбе заинтересованих лица достављене суду по истеку рока из члана 159. став 7. тачка 2) овог закона неће бити узете у разматрање од стране суда.

Предлагач плана је у обавези да одговор на примедбе достави надлежном суду у року од 15 дана од истека рока из члана 159. став 7. тачка 2) овог закона.

Одговори на примедбе достављени суду по истеку рока из става 2. овог члана неће бити узети у разматрање од стране суда.

Предлагач може, у року из става 2. овог члана, само једном извршити измену плана реорганизације (у облику пречишћеног текста), са јасном назнаком да је у питању измењени план.

У случају да предлагач суду достави измењени план у складу са ставом 4. овог члана, поступак ће се наставити по тако измењеном плану, при чему:

1) предлагач није у обавези да уз измењени план суду доставља изјаве већинских поверилаца из става 156. став 4. тачка 2) овог закона;

2) суд је дужан да састави и објави оглас о одржавању рочишта за одлучивање о предлогу и гласање о плану у складу са чланом 159. ст. 4-9. овог закона.

Провера тачности података из плана и мера обезбеђења

Члан 159б

Током претходног поступка из члана 159. став 1. овог закона стечајни судија може, на захтев заинтересованог лица или по службеној дужности, ангажовати овлашћена стручна лица (проценитеље, вештаке или ревизоре) у циљу утврђивања тачности података из унапред припремљеног плана реорганизације. Трошкови ангажовања стручног лица представљају трошкове претходног поступка.

Стручно лице из става 1. овог члана дужно је да своје изјашњење достави суду најкасније осам дана пре одржавања рочишта за расправљање и гласање о плану реорганизације.

На предлог подносиоца плана или по службеној дужности, стечајни судија током претходног поступка из става 1. овог члана може одредити меру спречавања промене финансијског и имовинског положаја стечајног дужника, која обухвата:

1) именоване привременог стечајног управника;

2) забрану плаћања са рачуна стечајног дужника ако рачуни стечајног дужника нису блокирани, без претходне сагласности стечајног судије или привременог стечајног управника, односно дозволу плаћања са рачуна стечајног дужника уз сагласност стечајног судије или привременог стечајног управника, ако су у тренутку доношења решења из става 1. овог члана рачуни стечајног дужника блокирани ради извршења основа и налога за принудну наплату код организације која спроводи поступак принудне наплате;

3) забрану располагања имовином стечајног дужника без претходне сагласности стечајног судије или привременог стечајног управника;

4) забрану одређивања и спровођења извршења или покретања поступка вансудског намирења према стечајном дужнику;

5) забрану организацији која спроводи принудну наплату да спроводи налоге за принудну наплату са рачуна стечајног дужника.

У случају повреде забране располагања из става 3. тачка 3) овог члана, сходно се примењују одредбе овог закона о правним последицама повреде забране располагања после отварања стечајног поступка.

Мера обезбеђења из става 3. овог члана важи до правноснажног окончања претходног поступка из члана 159. став 1. овог закона, а најдуже шест месеци и не може се поново одредити у истом поступку, а стечајни судија може укинути ову меру и пре истека тог рока.

Ако одреди меру из става 3. овог члана, стечајни судија решењем одређује за које намене се могу вршити плаћања са рачуна стечајног дужника уз сагласност стечајног судије.

Рачуни стечајног дужника који су на дан подношења предлога из члана 158. овог закона блокирани ради извршења основа и налога за принудну наплату код организације која спроводи поступак принудне наплате или су блокирани током трајања претходног стечајног поступка остају блокирани и даље до окончања претходног стечајног поступка, осим ако стечајни дужник измири све доспеле обавезе на основу којих су ови рачуни блокирани.

Решење којим је одређена мера из става 3. овог члана истог дана се доставља организацији која спроводи поступак принудне наплате, која о томе без одлагања обавештава све пословне банке, ради спречавања преноса средстава и других трансакција стечајног дужника, односно како би се омогућила плаћања у складу са ставом 3. овог члана.

Ради одлучивања по предлогу за одређивање мере обезбеђења из става 3. овог члана стечајни судија може заказати и одржати посебно рочиште.”

Члан 52.

У члану 160. став 2. мења се и гласи:

„Стечајни судија на захтев заинтересованог лица може извршити процену висине потраживања за потребе гласања, ако то лице достави доказе да висина потраживања наведена у унапред припремљеном плану реорганизације није тачна.”

Став 3. брише се.

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 3. и 4.

Досадашњи став 6. брише се.

У досадашњем ставу 7, који постаје став 5. речи: „чл. 161. до 164.” замењују се речима: „чл. 161. - 164б”, а речи: „поступак стечаја” замењују се речима: „претходни поступак стечаја”.

У досадашњем ставу 8, који постаје став 6. после речи: „плана реорганизације” додаје се запета и речи: „као и трошкове претходног поступка стечаја”.

Члан 53.

У члану 161. став 1. речи: „стечајни дужник,” бришу се, а тачка на крају замењује се запетом и додају речи: „ако на првом поверилачком рочишту није донето решење о банкротству.”.

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„У случају да предлагач плана реорганизације није стечајни управник, стечајни управник има обавезу да активно сарађује са овлашћеним предлагачем и да му пружи податке о имовини и обавезама стечајног дужника, као и све друге податке од значаја за припрему плана реорганизације стечајног дужника.”

У досадашњем ставу 2, који постаје став 3. речи: „који предложи стечајни управник или стечајни дужник” замењују се речима: „који предложи стечајни управник”.

Члан 54.

У члану 162. ст. 2. и 3. бришу се.

Члан 55.

Назив члана 163. мења се и гласи: „Утврђивање тачности података, измена и одбацивање предлога плана реорганизације”.

У члану 163. после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Предлагач је овлашћен да у истом стечајном поступку, по пријему примедба поверилаца и у року из члана 164а став 2. овог закона, само једном изврши измену плана реорганизације (у облику пречишћеног текста), са јасном назнаком да је у питању измењени план.”

У досадашњем ставу 2. који постаје став 3. у тачки 2) тачка на крају замењује се тачком запетом, а после тачке 2) додаје се тачка 3), која гласи:

„3) планом нису обухваћени повериоци који би, да су обухваћени планом, могли да својим гласањем утичу на одлуку о усвајању плана.”

У досадашњем ставу 3, који постаје став 4. реч: „подносилац” замењује се речју: „предлагач”.

Члан 56.

Назив члана и члан 164. мењају се и гласе:

„Заказивање и оглашавање рочишта за разматрање и гласање о плану реорганизације

Члан 164.

Стечајни судија заказује и одржава рочиште за разматрање предлога плана реорганизације и гласање од стране поверилаца у року од 90 дана од дана подношења предлога плана реорганизације.

План реорганизације суд, без одлагања, доставља регистру привредних субјеката, као и другом одговарајућем регистру ради објављивања на интернет страни тог регистра.

Оглас о рочишту за разматрање плана реорганизације и гласању од стране поверилаца суд објављује на огласној и електронској огласној табли суда, у „Службеном гласнику Републике Србије” и у једном високотиражном листу који се дистрибуира на целој територији Републике Србије.

У огласу се наводи пословно име и матични број стечајног дужника, име, односно пословно име предлагача, дан и место одржавања рочишта и поступак гласања, као и начин на који се сва заинтересована лица могу упознати са садржином плана.

Оглас из става 3. овог члана мора да садржи и позив заинтересованим лицима да све примедбе на предлог плана реорганизације којима оспоравају садржину плана реорганизације или основ или висину планом обухваћених потраживања доставе надлежном суду у року од 15 дана од дана објављивања огласа у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Стечајни судија може наложити подносиоцу предлога да оглас из става 3. овог члана објави и у другим домаћим и међународним средствима информисања.”

Члан 57.

После члана 164. додају се назив члана и члан 164а, који гласе:

„Примедбе на план и измене плана реорганизације

Члан 164а

Примедбе заинтересованих лица достављене суду по истеку рока из члана 164. став 5. овог закона неће бити узете у разматрање од стране суда.

Предлагач плана је у обавези да одговор на примедбе заинтересованих лица достави суду у року од 15 дана од истека рока из члана 164. став 5. овог закона.

Одговори на примедбе достављени по истеку рока из става 2. овог члана неће бити узети у разматрање од стране суда.

Рочиште за гласање о плану реорганизације не може се одржати пре истека рока од 60 дана од дана подношења плана реорганизације суду.

У случају да предлагач суду достави измењени план реорганизације у складу са чланом 163. став 2. овог закона, поступак ће се наставити по тако измењеном плану, при чему је суд дужан да састави и објави оглас о одржавању рочишта за одлучивање о предлогу и гласање о плану у складу са чланом 164. ст. 3-6. овог закона.

Измењени план реорганизације суд без одлагања доставља регистру привредних субјеката, односно другом одговарајућем регистру ради објављивања на интернет страни тог регистра.”

Члан 58.

Назив члана 165. мења се и гласи: „Право гласа и класе поверилаца”.

У члану 165. став 5. мења се и гласи:

„Разлучни поверилац, односно друго заинтересовано лице, овлашћен је да суду за потребе процене из става 4. овог члана достави процену вредности оптерећене имовине израђену од стране овлашћеног стручног лица (проценитеља). Ако је суду достављена само једна процена, стечајни судија ће процену вероватноће намирења разлучног потраживања из оптерећене имовине утврдити на основу те процене. У случају сумње у достављену процену, стечајни судија може наложити да се ангажује друго овлашћено стручно лице (проценитељ), који ће извршити нову процену. За износ потраживања који стечајни судија процени, на основу образложене оцене свих достављених процена, да се разлучни повериоци не могу намирити из оптерећене имовине, разлучни повериоци остварују право гласа у оквиру класе потраживања у коју би њихово потраживање било разврстано да не постоји предметно обезбеђење.”

У ставу 8. број: „200” замењује се бројем: „100”, број: „20.000” замењује се бројем: „50.000”, а после речи: „средстава за” додаје се реч: „претходну”.

Ст. 9-15. бришу се.

Члан 59.

После члана 165. додаје се назив члана и члан 165а, који гласи:

„Гласање и усвајање плана реорганизације

Члан 165а

Пре почетка гласања, суд обавештава све присутне на рочишту о резултатима гласања писменим путем (гласање у одсуству).

План реорганизације се сматра усвојеним у једној класи поверилаца ако су за план реорганизације гласали повериоци који имају обичну већину потраживања од укупних потраживања поверилаца у тој класи.

Класа поверилаца чија потраживања према плану реорганизације треба да буду у потпуности измирена у новцу пре почетка примене плана реорганизације не гласа за план реорганизације, односно сматра се да је план реорганизације у тој класи усвојен.

План реорганизације се сматра усвојеним ако га на прописани начин прихвате све класе које гласају о плану и ако је у складу са одредбама овог закона.

Даном почетка примене плана реорганизације сматра се дан одређен планом реорганизације, с тим да тај дан не може наступити пре дана правноснажности решења о потврђивању плана реорганизације, нити по истеку рока од 30 дана од дана правноснажности тог решења.

Ако се у стечајном поступку поднесе више од једног плана реорганизације, о њима се гласа по редоследу подношења, а усвојеним се сматра план реорганизације који је први изгласан.

Ако план реорганизације, осим плана из члана 158. овог закона, не добије потребан број гласова, над стечајним дужником спроводи се банкротство.”

Члан 60.

У члану 167. став 4. речи: „Доношењем решења” замењују се речима: „Правноснажношћу решења”, а после речи: „плана реорганизације” додају се речи: „у стечају,”.

Став 5. мења се и гласи:

„Стечајни дужник је овлашћен да пре или након истека рока за спровођење плана реорганизације поднесе предлог за покретање стечајног поступка у складу са унапред припремљеним планом реорганизације, под условима прописаним овим законом.”

Члан 61.

Назив члана 170. мења се и гласи: „Изузетак од примене других прописа”.

У члану 170. речи: „хартија од вредности” замењују се речју: „проспекта”, а после речи: „поништавање акција” додају се речи: „и заштиту поверилаца у случају смањења основног капитала”.

Члан 62.

У члану 173. став 1. тачка 2) после речи: „плана реорганизације” додају се речи: „или ако је такво поступање, односно непоступање планом реорганизације утврђено као стечајни разлог”.

У ставу 2. после речи: „дошло до” додају се речи: „неке од следећих последица”.

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„У случају из става 1. овог члана, стечајни судија током претходног стечајног поступка може ангажовати стручно лице или именовати привременог стечајног управника ради утврђивања чињеница од значаја за оцену постојања стечајног разлога.”

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

Члан 63.

У члану 187. став 1. реч: „став 4.” замењује се речју: „став 3.”.

Члан 64.

У члану 188. став 1. тачка 2) реч: „став 4.” замењује се речју: „став 3.”.

Члан 65.

Подзаконски акти донети на основу овлашћења из Закона о стечају („Службени гласник РС”, бр. 104/09, 99/11 - др. закон, 71/12 - УС и 83/14), ускладиће се са одредбама овог закона у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 66.

Стечајни поступци који до дана ступања на снагу овог закона нису окончани окончаће се по прописима који су били на снази до дана ступања на снагу овог закона, осим што ће се на уновчење стечајне масе у стечајним поступцима покренутим у складу са Законом о стечајном поступку („Службени гласник РС”, бр. 84/04 и 85/05 - др. закон) и Законом о стечају („Службени гласник РС”, бр. 104/09, 99/11 - др. закон, 71/12 - УС и 83/14), примењивати национални стандарди за управљање стечајном масом донети у складу са овлашћењем из члана 65. овог закона.

Члан 67.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 97. став 1, тач. 2) и 7) Устава Републике Србије. Према поменутом члану, Република Србија, између осталог, уређује и обезбеђује поступак пред судовима и другим државним органима, одговорност и санкције за повреду закона, других прописа и општих аката, уређује и обезбеђује својинске и облигационо-правне односе и заштиту свих облика својине.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Овим предлогом закона о изменама и допунама Закона о стечају (у даљем тексту: Измене и допуне закона) унапређују се законске одредбе садржане како у Закону о стечају („Службени гласник РС”, бр. 104/09, 99/11 - др. закон и 71/12 - УС), тако и у Закону о изменама и допунама Закона о стечају („Службени гласник РС”, број 83/14). Међутим, овим Изменама и допунама закона уводе се и нови институти и имплементирају одредбе којима се обезбеђују услови за адекватнију и бољу примену већ постојећих института, ефикасније спровођење стечајног поступка и побољшање намирења поверилаца.

Иако је Закон о изменама и допунама Закона о стечају усвојен и ступио на снагу 2014. године („Службени гласник РС”, број 83/14 - у даљем тексту: Измене Закона о стечају из 2014. године), прелазним и завршним одредбама тог закона предвиђено је да ће се стечајни поступци, који су на дан почетка примене закона у току, наставити по прописима који су важили до дана почетка примене закона. Услед наведеног, сви тада постојећи стечајни поступци настављени су у складу са до тада важећим прописима, из ког разлога побољшана решења уведена тим законом нису имала утицај на постојеће стечајне поступке. Ипак, на основу стечајне праксе искристалисала су се питања која су, и пре усвајања Закона о стечају из 2014. године, изазивала недоумице, различита тумачења и различиту примену у пракси. Уочени су и идентификовани проблеми и ситуације у практичној примени досадашњих законских решења, због чега се, на првом месту, желело да нова решења помогну пракси и непосредној примени прописа и пруже јасне оквире поступања, али и да боље дефинишу и балансирају права и обавезе учесника у стечајном поступку са начелном хитности у спровођењу стечаја. Поред тога, потреба за побољшањем положаја обезбеђених поверилаца, превасходно разлучних, довела је до нових института, предложених након свестране анализе искустава из упоредних законских решења и упоредне праксе, која су прилагођена специфичностима домаћег законодавства, као и домаћем окружењу и домаћем пословном амбијенту.

Овим Изменама и допунама закона задржане су одредбе које су за циљ имале спречавање злоупотреба, односно искључење могућности корупције, али су истовремено додатно унапређене и уведене нове, чиме се остало на смеру одлучног спровођења борбе против корупције и спречавања злоупотреба. Негативна искуства из стечајних поступака у претходном периоду показала су се као подстрекач јасног регулисања овог питања. Поред тога, транспарентност стечајног поступка је у потпуности задржана као једно од водећих начела, али и унапређена овим Изменама и допунама закона којима се за учеснике у стечајном поступку предвиђа низ права и обавеза и додатно уређује процедура, посебно у поступку расправљања о плановима реорганизације. Учешће

овлашћених проценитеља, односно судских вештака одговарајуће струке, уведено је као обавеза у циљу доказивања вредности имовине стечајног дужника, а посебно заложене имовине и вредности заложног права.

Ове Измене и допуне закона, поред поменутих задржавања досадашњих прописа, уводи и низ нових правила и усмерава стечајни поступак ка ефикасном и растерећеном поступку остваривања права поверилаца, уз заштиту интереса и очување положаја стечајног дужника у погледу могућности за спровођење реорганизације као начина оздрављења и поновног увођења у правни промет као активног привредног друштва. У једном делу, ове Измене и допуне закона имају за циљ и побољшање положаја обезбеђених поверилаца - различитих и заложних поверилаца. Различни повериоци су повериоци стечајног дужника који имају заложно право, законско право задржавања или право намирења на стварима и правима о којима се воде јавне књиге или регистри и имају право на првенствено намирење из средстава остварених продајом имовине, односно наплате потраживања на којој су стекли то право. Са друге стране, заложни повериоци су лица која имају заложно право на стварима или правима стечајног дужника о којима се воде јавне књиге или регистри, али немају новчано потраживање према стечајном дужнику које је тим заложним правом обезбеђено.

Овим изменама и допунама закона положај различитих и заложних поверилаца је побољшан и то тако што је, на првом месту, различитим повериоцима признато право учешћа у одбору поверилаца чији је један члан сада из реда различитих поверилаца, на који начин је обезбеђено учешће и ових поверилаца у одлучивању о питањима из надлежности одбора поверилаца. Поред поменутог, Измене и допуне закона садрже и низ других предлога у циљу побољшања положаја различитих, односно заложних поверилаца, од којих је један од значајнијих додатне разрада већ постојећег права различитих (а сада и заложних) поверилаца да предложи укидање забране извршења и намирења у погледу заложене имовине стечајног дужника у циљу реализације потраживања које је тим заложним правом обезбеђено, о чему одлучује суд, а у случају да су тачно одређени услови за укидање поменуте забране испуњени, различити, односно заложни поверилац поступак намирења спроводи самостално и ван стечаја, у складу са општим правилима о намирењу вансудским или судским путем (дакле, на исти начин као да заложни дужник није у стечају). Ово право, како ће у каснијем тексту бити детаљније образложено, омогућено је за тачно одређени период времена (који се у оправданим случајевима може једанпут продужити), након чега се - у случају да имовина није уновчена - забрана извршења и намирења поново успоставља аутоматски. На овај начин, поред претходно поменутог циља унапређења положаја обезбеђених поверилаца, постиже се и ефикасност стечајног поступка као и растерећење стечајног управника од спровођења радњи продаје имовине стечајног дужника која је оптерећена залогом у случају, примера ради, када је на основу процене вредности заложене имовине очигледно да ће целокупна остварена цена бити употребљена за намирење различитог, односно заложног повериоца. Пројекција је да би овакво решење подстакло пословни амбијент у тренутку када је спремност финансијских институција, превасходно банака, да финансирају привреду на ниском нивоу. Наиме, пракса из претходног периода која је резултирала великим бројем ненаплативих кредита, који су обезбеђени имовином или имовинским целинама привредних субјеката, а услед које ненаплативности је и број стечајних поступака повећан, учинила је субјекте мање спремним да се упусте у значајне финансијске аранжмане чак и у случајевима могућности обезбеђења залогом на имовини или имовинској целини дужника. Стратегијом решавања проблематичних кредита, предвиђено је унапређење стечајног оквира, као једног од кључних фактора решавања проблематичних кредита, при чему се пошло од тога да положај обезбеђеног

повериоца не би требало да буде лошији у односу на остале повериоце и специфичност његовог права, све у циљу спречавања смањене наплате. Поред тога, очекује се и да уведени модел права обезбеђених повериоца да захтевају укидање мере забране извршења и наплате ради самосталног спровођења поступка намирења свог потраживања поспеши и тржиште проблематичних кредита.

Овим Изменама и допунама закона уводе се и одређене друге измене којима се омогућава заштита законом признатих права разлучних поверилаца, али уводе и додатна права у оним случајевима у којима је законодавац закључио да је то оправдано потребно ради заштите њихових легитимних интереса или ради избалансираног решавања проблема потенцијалног сукоба интереса са другим учесницима у поступку (стечајни повериоци, стечајни управник итд). Истовремено, у законом тачно одређеним оправданим случајевима, прописан је и њихов једнак третман са стечајним (необезбеђеним) повериоцима (примера ради, приликом делимичне деобе када претходно заложена имовина није у целости уновчена).

Измене које су предложене у вези са поступком уновчења имовине односно њене продаје иду за тим да се сам поступак, као и правна средства која стоје на располагању свим учесницима, јасније уреде. Тиме се постиже боља процесна економија и пуно поштовање уставног права на правно средство и правично суђење, уз посебну заштиту обезбеђених поверилаца имајући у виду досадашња искуства са применом Закона о стечају где су такви повериоци неретко били у незавидном положају, те принуђени да значајно дуже него што је разумно оправдано чекају на продају и намирење из предмета обезбеђења. Додатним правилима о праву на пребијање са обезбеђеним потраживањем, праву прече куповине и праву на давање сагласности на продају испод 50% процењене вредности имовине (у случају продаје правног лица или имовинске целине), њихов положај је побољшан у складу са најбољом праксом упоредних решења. Новим правилима поједностављују се правни лекови у вези са спроведеном продајом, а право на приступ суду проширује на сва заинтересована лица, укључујући и учеснике у поступку продаје. На овај начин се постиже већа правна сигурност у поступку стечаја за све учеснике, а повећава се и доступност кредита и снижење ризика за обезбеђене зајмодавце (превасходно банке) што треба да допринесе и нижим каматним стопама и мањим захтевима за давање обезбеђења, што све даље повећава кредитни капацитет привредних субјеката и побољшава њихове перспективе за финансирање обртног капитала и инвестиција.

Ове Измене и допуне закона садрже и измене и допуне одредби које регулишу поступак реорганизације у стечају и претходни стечајни поступак у складу са унапред припремљеним планом реорганизације (у даљем тексту: УППР). Постојећа правила додатно су појашњена, чиме је избегнута потреба за тумачењем, а тиме и ускраћена могућност разлике у примени прописа. Поједина досадашња законска решења, уз различито тумачење и различиту практичну примену, доводила су до дуготрајних поступака и вишеструког продужења рокова за подношење или измене планова реорганизације. Овим законом јасно је предвиђен рок за подношење плана реорганизације и јасно је прописана могућност само једне измене плана реорганизације (било у оквиру поступка стечаја, било за унапред припремљени план реорганизације). Имајући у виду досадашњу праксу, нова законска решења би укинула могућност вишемесечних (или вишегодишњих) трајања стечајних поступака током којих су рокови подношења планова реорганизације продужавани, предлози планова реорганизације више пута мењани без доношења коначне одлуке по таквим предлозима, и тим одлагано доношење решења о банкротству и уновчење имовине (а самим тим и намирење поверилаца), при чему ефекат института реорганизације није постизан или је постизан само формално, што није у

складу са циљем који је законодавац имао приликом прописивања таквих норми.

Све ове измене би требало да допринесу значајном убрзању поступка и постизању веће процесне дисциплине свих учесника, а све у складу са циљем побољшања процесне економије. Нова правила треба да омогуће лакше финансирање дужника (и у реорганизацији у стечају и у оквиру УППР) што је од значаја за успешност спречавања престанка пословања дужника и за задржавање производње и запослених радника, кроз додатну заштиту таквих кредита и зајмова у било ком будућем стечајном поступку (што треба да омогући банкама и другим зајмодавцима да лакше одобравају такве кредите односно зајмове, што до сада није био случај).

Свеукупност решења ових Измена и допуна закона такође је у складу са регулаторном реформом која се спроводи у Републици Србији, посебно у области побољшања пословног амбијента и поспешивања домаће привреде, а његова решења усаглашена су и са Стратегијом за решавање ненеоплативих кредита коју је 2015. године усвојила Влада Републике Србије.

Поред тога, ове Измене и допуне закон прате решења упоредних законодавстава, узимајући у обзир Директиву Европске уније 1346/2000 од 29. маја 2000. године¹ (даље: Директива ЕУ), коју би Република Србија била у обавези да имплементира у наредном периоду.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Предлогом закона врши се измена и допуна Закона о стечају („Службени гласник РС”, бр. 104/09, 99/11 - др. закон, 71/12 - УС и 83/14 у даљем тексту: важећи Закон).

Чланом 1. мења се члан 1. Закона о стечају у ставу 3. тако што се прецизира дефиниција банкрутства, под којим се, према предложеном решењу, подразумева намирење поверилаца из вредности целокупне имовине стечајног дужника, односно из вредности стечајног дужника као правног лица. Предложеним решењем прецизира се облик и начин намирења поверилаца у стечајном поступку и то тако што се дефинише да се повериоци намирују из вредности имовине стечајног дужника, односно стечајног дужника као правног лица, уместо до сада предвиђене дефиниције да се намирење поверилаца врши продајом. Оваква измена је језичко прецизирање у циљу јаснијег тумачења и примене прописа, између осталог и са разлога што се намирење може постићи и продајом стечајног дужника као правног лица, а треба да рефлектује и нова решења по којима се различни, односно заложни повериоци, под одређеним условима, могу намирити и из вредности оптерећене имовине мимо стечајних правила (када може доћи и до преузимања имовине у власништво сходно општим правилима намирења обезбеђених потраживања).

Чланом 2. предвиђено је брисање става 3. члана 22. важећег Закона, имајући у виду да је измена других закона организација из члана 19. став 2. овог закона постала иста институција (Агенција за лиценцирање стечајних управника) која врши послове овлашћене организације из члана 20. став 2. важећег Закона.

Чланом 3. извршена је допуна члана 28. и то новим ст. 2, 3. и 4. Предложеним допунама је извршена измена постојећих решења. Предузимање правног посла давања у закуп имовине стечајног дужника оптерећене различним или заложним правом је ограничено сагласношћу различних, односно заложних поверилаца за случајеве када је предмет закупа оптерећен различним, односно заложним правом. Имајући у виду да су различни, односно заложни повериоци

¹ Council Regulation (EC) No 1346/2000 of 29 May 2000 on insolvency proceedings

легитимно заинтересовани за очување предмета обезбеђења свог потраживања, као и за његово што је могуће раније уновчење, оваква сагласност се показује као потребна будући да се ради о правном послу којим се предмет залог даје на коришћење трећем лицу, чиме се потенцијално, током трајања закупа, умањује његова вредност. Додатно, давање у закуп *de facto* најчешће одлаже уновчење такве имовине (услед тога што се на тај начин неретко финансирају фиксни месечни трошкови стечајног поступка), што је директно супротно начелу хитности стечајног поступка и легитимним интересима различног, односно заложног повериоца (који немају никакву корист од издавања у закуп, већ корист остварује стечајна маса), па се супротстављени интереси различних, односно заложних поверилаца са једне стране и стечајног управника и стечајних поверилаца, са друге стране, могу избалансирати на начин да се стечајном управнику не ускрати право на давање у закуп имовине под различним, односно заложним правом, али да се то његово право услови сагласношћу различних, односно заложних поверилаца. У циљу избегавања могућности злоупотребе предложеног права од стране оних различних подносно заложних поверилаца који немају основа да очекују било какве намирење из вредности такве имовине (будући да је њихово право обезбеђења нижег реда приоритета), предвиђено је да се сагласност тражи само од различног, односно заложног повериоца који учини вероватним да његово обезбеђење потраживање може намирити из оптерећене имовине (било делимично, било у целости), сходном применом одредбе члана 35. став 3. која прописује како се то може чинити за потребе гласања на скупштини поверилаца. Дакле, предуслов за коришћење овог права јесте доказивање вероватноће намирења из имовине која је предмет издавања у закуп. На тај начин се предупире могућност злоупотребе овог права. Истим чланом је даље предвиђен механизам којим је јасно нормирано поступање у случају изостанка такве сагласности, те је предвиђена и необорива претпоставка постојања сагласности различног, односно заложног повериоца за издавање у закуп у случају да се исти, из било ког разлога, не изјасни по примљеном обавештењу стечајног управника о давању у закуп оптерећене имовине на којој односни поверилац има заложно право у прописаном року од осам дана. Дакле, овако постављеним решењем се обезбеђује ефикасност поступка прибављања сагласности, где се обавеза поступања намеће управо несагласним различним, односно заложним повериоцима, а не обавезује се стечајни управник да активно прибавља такве сагласности (што може бити дуготрајан поступак, посебно у случају различних односно заложних поверилаца који су привредна друштва са комплексном структуром одлучивања, попут банака). Предвиђени рок од 8 дана за изјашњење обезбеђеног повериоца је у духу хитности стечајног поступка, али се сматра да је, с обзиром на обавезу различног, односно заложног повериоца да докаже да постоји вероватноћа његовог намирења из предмета закупа само путем процене вредности те имовине која није старија од 12 месеци, евентуално продужење тог рока за додатних 30 дана у циљу прибављања такве процене оправдано практичним разлозима и да је у складу са основним принципом да се странци у поступку мора омогућити могућност ефикасног коришћења права које јој закон признаје. Преостале измене у овом члану извршене су у циљу уједначавања са измењеним и допуњеним ставовима.

Чланом 4. извршено је у члану 29. став 7. важећег Закона усклађивање позивања на одредбу става 6. истог члана, као резултат измена и допуна Закона из 2014. године.

Чланом 5. измењен је члан 32. важећег Закона у ставу 3. тако што је брисан део одредбе којим је предвиђено да се разрешење стечајног управника од стране одбора поверилаца може спровести само ако „постоје други разлози који су у вези испуњавањем обавеза стечајног управника“. У светлу

предложене измене, пошло се од тога да одбору поверилаца - као органу стечајног поступка који представља и заступа интересе поверилаца (према изменама које се предлажу овим законом, одбор поверилаца треба да укључи и чланове који представљају и заступају и интересе разлучних поверилаца) који су заинтересовани за ефикасно спровођење стечајног поступка - треба обезбедити несметано право да без формалних ограничења разматра поступање стечајног управника и кроз право на разрешење стечајног управника и именовање новог обезбеди ефикасније вођење стечајног поступка, будући да се стечај пре свега спроводи у циљу намирања поверилаца и закон стога оставља управо органу поступка који представља интересе поверилаца да несметано и без обавезе било каквог доказивања кршења прописа одлучи о томе да ли је задовољан радом стечајног управника или евентуално сматра да постоји неки други стечајни управник који тај посао може радити ефикасније. Брисањем става 4, у светлу такве логике, омогућава се одбору поверилаца да реализује ово право током целокупног стечајног поступка, уместо искључиво на првом поверилачком рочишту или у року од 30 дана након првог поверилачког рочишта. На тај начин, омогућена је додатна контрола над радом и поступањем стечајног управника, чиме се додатно обезбеђује и транспарентност поступка, али и то да стечајни управници, уместо само према суду, поступају одговорно и према повериоцима као коначним корисницима њихових професионалних услуга. У пракси се, наиме, показало да ова одредба (како пре тако и након измена из 2014. године) није у довољној мери коришћена, што се приписује томе да одбори поверилаца нису спремни да на самом почетку стечајног поступка мењају стечајне управнике без икаквог разлога, при чему губитак таквог права може деловати демотивишуће на стечајне управнике да током целог поступка задовољавају највише стандарде професије и обезбеде добру сарадњу и комуникацију са одбором поверилаца као оперативним поверилачким органом поступка. Преостале измене у овом члану извршене су у складу са претходно поменутих брисањем става 4.

Чланом 6. у члану 33. став 1. важећег Закона извршено је усклађивање позивања на одредбу члана 29. став 6. истог закона, као резултат измена и допуна Закона из 2014. године.

Чланом 7. брисана је одредба става 4. члана 35. важећег Закона, чиме се ишло за тим да се законски обезбеди да ће прва седница скупштине поверилаца увек бити одржана на првом поверилачком рочишту, а што представља и усклађивање са одредбом става 1. члана 36. важећег Закона, којом је предвиђено да се решењем о отварању стечајног поступка истовремено сазива и (прва) седница скупштине поверилаца. На овај начин је искључена могућност да прву седницу скупштине поверилаца заказују друга лица осим стечајног судије (стечајни управник, повериоци са одређеном висином потраживања) и то пре одржавања првог поверилачког рочишта, што је у пракси стварало проблеме у смислу организације и одржавања такве седнице, као и обезбеђивања законитости њеног рада (пре свега по питању права гласа поверилаца, будући да само стечајни судија може утврдити вероватноћу постојања спорних или непријављених потраживања за сврхе гласања на седници скупштине поверилаца. Иначе, већ је и постојећим законским решењем у члану 36. став 1. утврђено да прву седницу скупштине поверилаца сазива стечајни судија решењем о отварању стечајног поступка, па се на тај начин усклађују различите норме важећег закона. Даље одржавање седница се спроводи у складу са одредбама важећег Закона. Изменом у досадашњем ставу 10. омогућено је ефикасније спровођење стечајног поступка, на начин што је предвиђена обична већина присутних поверилаца као неопходна за доношење одлука. Тиме је омогућено брже одлучивање од стране скупштине поверилаца и спречена могућност злоупотреба, док се истовремено постиже повећање заинтересованости поверилаца за учешће у скупштини

поверилаца. Измена у досадашњем члану 11. је спроведена у циљу правно-техничког прецизирања нормe. Преостале измене у овом члану су извршене у циљу усклађивања нумерације ставова са предложеним брисањем става 4. овог члана.

Чланом 8. извршена је измена одредбе става 4. у члану 36. тако што је предвиђено да ће стечајни судија донети решење о банкротству, уколико стечајни повериоци за чија потраживања се учини вероватним да износе више од 50% (уместо досадашњих 70%) укупних потраживања стечајних поверилаца одлуче да се стечајни поступак одмах настави банкротством. Тиме је омогућено да се одлука о банкротству донесе увек када за спровођење реорганизације није заинтересована барем обична већина стечајних поверилаца, што је и логично будући да се у том случају оправдано може претпоставити да не би постојала ни потребна већина за изгласавање било ког плана реорганизације у класи стечајних поверилаца.

Члан 9. предвиђа измену у члану 37. став 1. тачка 2) и то тако што је скупштина поверилаца, према предложеном, овлашћена да бира и опозива само чланове одбора поверилаца из реда стечајних поверилаца. С обзиром да је предлогом члана 10. предвиђено да је један члан одбора поверилаца из реда разлучних поверилаца, који је и биран од стране разлучних поверилаца, приступило се предложеној измени, како би се извршило уједначавање и усаглашавање предложених измена и како би се спречиле злоупотребе у стечајном поступку у смислу учешћа разлучних поверилаца у одбору поверилаца.

Члан 10. предвиђа измену члана 38. у ставу 1. и то тако што је предвиђено да скупштина поверилаца на првом поверилачком рочишту бира само чланове одбора поверилаца из реда стечајних поверилаца. Као и код претходног образложења, и овим је извршено усклађивање са даљим изменама и допунама, превасходно изменама и допунама предвиђеним кроз члан 10. овог закона. Истовремено, кроз став 1. је извршено и појашњење у циљу прецизирања могућности да се за чланове одбора поверилаца из реда стечајних поверилаца бирају они обезбеђени у односу на необезбеђени део потраживања. Допуном извршеном кроз нов став 2. предвиђено је да стечајни судија посебним закључком констатује састав одбора поверилаца из реда стечајних поверилаца. На овај начин се постиже већа правна сигурност и транспарентност поступка. Изменом броја чланова одбора поверилаца, уместо досадашњих девет на седам, као максималног, уважена је чињеница учешћа разлучних поверилаца у одбору поверилаца, чиме број чланова у суштини остаје непромењен. Измене у ст. 3. и 4. извршене су услед измена става 1, како је претходно образложено. Измене досадашњег става 8. предложене су у циљу смањења трошкова које чланови одбора поверилаца имају достављањем контакт података свим повериоцима стечајног дужника, имајући у виду да овај број може бити изузетно велики. Поред тога, предложено је увођење обавезе достављања не само електронске адресе за комуникацију, већ и других контакт података: адреса и телефон, чиме се спречавају могуће злоупотребе од стране појединих чланова одбора поверилаца и повећава флексибилност у раду одбора поверилаца. Измена става 10. предложена је у циљу усаглашавања предложених решења и става 1. истог члана. У циљу спречавања злоупотребе положаја члана одбора поверилаца и повећања ефикасности стечајног поступка, предвиђено је да стечајни судија може разрешити члана одбора поверилаца који не извршава обавезе прописане законом или за случај да је члан одбора поверилаца изабран супротно одредбама закона. Поред тога, на овај начин се повећава активно учешће поверилаца изабраних у одбор поверилаца, чиме се овом органу омогућава и да допринесе ефикасном спровођењу поступка. Изменом досадашњег става 11. омогућено је да и члан одбора поверилаца, чије је потраживање оспорено у делу, али не у целости,

остане члан одбора поверилаца. Предложеном изменом се спречава промена чланова одбора поверилаца која је могућа у релативно кратком року након формирања истог. С обзиром да чланство у одбору поверилаца није условљено висином потраживања односног члана одбора поверилаца, нема основа да чланство у одбору поверилаца престане уколико је потраживање тог повериоца само делимично оспорено. На овај начин се омогућава и већа правна сигурност органа стечајног поступка и смањује, могућа, зависност чланства у одбору поверилаца од поступања стечајног управника. Изменом досадашњег става 12. извршено је усаглашавање са ставом 1. истог члана и са изменама и допунама у погледу права разлучних поверилаца на учешће у одбору поверилаца. Предложеним брисањем става 13. врши се усклађивање имајући у виду предлог допуне одредбом члана 38б. Брисање овог става је и у смислу системског уређивања законских одредби, имајући у виду предлог допуне важећег закона кроз одредбу 38а.

Чланом 11. предвиђена је допуна кроз чл. 38а и 38б. Предложеним чланом 38а регулисано је питање избора и учешћа разлучних поверилаца у одбору поверилаца. Осим што представља конкретно спровођење непосредно већег учешћа и побољшање положаја разлучних поверилаца, овом одредбом се поступање разлучних поверилаца приликом избора члана одбора поверилаца регулише с обзиром на специфичност њиховог права и положаја. Овим законом је предвиђено да разлучни повериоци, без обзира да ли су до дана одржавања поверилачког рочишта поднели пријаву потраживања, бирају једног члана одбора поверилаца из реда разлучних поверилаца. Процена вероватноће намирења потраживања разлучног повериоца се врши у складу са важећим ставом 3. члана 35. Закона о стечају, а разлучни повериоци гласају сразмерно висини дела потраживања за који стечајни судија утврди да постоји вероватноћа његовог намирења из оптерећене имовине. Одлука се доноси већином гласова присутних разлучних поверилаца. Предложеном допуном је дато право разлучним повериоцима да, у сваком тренутку, могу разрешити изабраног члана одбора повериоца и изабрати новог члана. У случају, пак, да члану одбора поверилаца престане чланство у одбору поверилаца, ови су дужни да у року од 30 дана од таквог престанка чланства, изаберу новог члана. У циљу спречавања злоупотреба, предвиђено је да ће одбор поверилаца, уколико разлучни повериоци не изаберу новог члана и о томе доставе обавештење, кооптирати новог члана одбора поверилаца из реда разлучних поверилаца. Алтернативно, опет у циљу спречавања злоупотреба, предвиђено је да ће одбор поверилаца изабрати члана из реда стечајних поверилаца, уколико кооптирани или други одређени разлучни поверилац не прихвати избор одбора поверилаца. Предложени члан 38а предвиђа нови модел састава и избора одбора поверилаца, дајући право учешћа разлучним повериоцима, чиме се обезбеђује и адекватна заступљеност поверилаца у одбору поверилаца. Уважена је чињеница и стављен је акценат на томе да су разлучни повериоци - повериоци стечајног дужника који према истом имају потраживање, са специфичношћу да је такво потраживање обезбеђено. Са друге стране, прецизним механизмом избора члана одбора поверилаца из реда разлучних поверилаца, спречене су могућности злоупотребе овог права и застоја у формирању органа стечајног поступка.

Овај закон кроз нови члан 38б регулише ситуацију када на првом поверилачком рочишту нису изабрани чланови одбора поверилаца. Члан је предложен и конципиран на начин да се право стечајних поверилаца, као већинских у одбору поверилаца, у потпуности реализује кроз четири стечајна повериоца која ће вршити дужност чланова одбора поверилаца и једног разлучног повериоца са највећим износом потраживања за који постоји вероватноћа намирења из оптерећене имовине, по процени стечајног судије. На овај начин обезбеђено је већинско учешће стечајних поверилаца, али и учешће разлучних поверилаца, а

задржана је забрана учешћа у одбору поверилаца лицима повезаним са стечајним дужником. Чланом је регулисана и ситуација када стечајни дужник нема различне повериоце, у ком случају дужност чланова одбора поверилаца врши пет стечајних поверилаца.

Чланом 12. предвиђена је допуна члана 39. у ставу 2. на начин да се члану одбора поверилаца из реда различних поверилаца даје право да захтева одржавање седнице одбора поверилаца. На овај начин се учешће различног повериоца у одбору поверилаца чини ефикаснијим, јер се спречава да ово учешће буде само формалног карактера, без могућности вршења конкретних радњи. Измена у ставу 3. предложена је у смислу претходно образложене измене става 2. У погледу предложене измене става 5, присуство стечајног управника на седницама одбора поверилаца је сведено искључиво на ситуације када је такво присуство неопходно из законом предвиђених разлога.

На овај начин се рад одбора поверилаца чини независнијим и онемогућава било какав утицај стечајног управника на рад и одлучивање одбора поверилаца. Важећи став 5 није прецизан на начин како се то чини предложеном изменом, па из истог се приликом тумачења није могло закључити да ли је одбор поверилаца обавезан да позове стечајног управника на седнице одбора поверилаца или не. Предложеном изменом ове недоумице у тумачењу су отклоњене, као и улога стечајног управника на седницама одбора поверилаца.

Чланом 13. предложена је измена члана 45. у ставу 5. и то тако што је предвиђено да ће стечајни судија, по службеној дужности, извршити исправку претходно донетог закључка који садржи очигледну техничку или словну грешку. Имајући у виду овакав карактер грешке садржане у закључку, исправка истог би се требала спровести без одлагања по службеној дужности, односно и без посебног захтева странака или другог заинтересованог лица. Поред тога, важећим законом је предвиђено подношење захтева за исправку, што за последицу има предузимање радњи у циљу одлучивања о таквом захтеву. Предложена измена је и у смеру обезбеђивања економичности поступка.

Чланом 14. је предложена измена у ставу 4. члана 49. Закона о стечају и то тако што је прецизирано у којим случајевима различни повериоци могу остварити право на намирење као стечајни повериоци. Постојећим ставом 4. је предвиђено да се различни повериоци могу одрећи свог статуса различног повериоца, као и да право намирења као стечајни повериоци могу стећи ако без своје кривице не могу намирити своје различно потраживање. Предложеном допуном је прецизирано подношење изјаве о одрицању од статуса различног повериоца, утврђивањем да се иста може поднети и у случају спровођења делимичне деобе, а пре уновчења имовине на којој ови повериоци имају различно право. Предложена допуна је резултат захтева стечајне праксе, усмерена искључиво на прецизирање и разрешење ситуација које су се у пракси јавиле.

Члан 15. предлаже допуну кроз нови члан 53а Закона о стечају којим се регулише питање ко може вршити процену вредности у стечајном поступку. Допуна је предложена у смислу очекиваног доношења закона о овлашћеним проценитељима, али је предвиђено да процену, за случај недоношења, односно до доношења поменутог закона, може вршити судски вештак одговарајуће струке уписан у надлежни регистар. У циљу смањења трошкова учесника у поступку, предвиђена је могућност да већ израђена процена старија од 12 месеци остаје на снази уз писану потврду да је процена важећа, а која потврда не сме бити старија од 12 месеци. Овакву потврду је потребно да изда управо овлашћени проценитељ, односно судски вештак одговарајуће струке уписан у надлежни регистар.

Чланом 16. предлаже се измена у члану 57. став 2. важећег Закона којом се омогућава право жалбе на решење о одбачају предлога за покретање стечајног

поступка, чиме се омогућава поштовање двостепености у одлучивању и давање права на правни лек предлагачу стечаја.

Чланом 17. предложена је вишеструка измена члана 62. На првом месту, извршено је прецизирање тачке 2) става 2. поменутог члана 62, и то тако да се на прецизан начин предвиђа да стечајни судија може изрећи меру забране плаћања без сагласности стечајног судије или привременог стечајног управника, уместо досадашње забране исплата, и то ако, у тренутку доношења решења о покретању претходног стечајног поступка, пословни рачуни стечајног дужника нису блокирани услед извршења основа и налога за принудну наплату код организације која спроводи поступак принудне наплате. На овај начин је извршено двојачко прецизирање: (а) уместо досадашње забране исплата, предложено је прописивање забране плаћања. Дакле, оваква забрана плаћања би укључивала али се не би ограничавала на исплате, (б) мера се доноси за случај да рачуни стечајног дужника нису блокирани у тренутку доношења поменутог решења. Предлог допуне члана новим ставовима представља даље прецизирање са циљем омогућавања стечајном дужнику да врши плаћања са рачуна, као и да несметано обавља планирање плаћања, међутим, уз императивно прописан механизам којим се спречавају злоупотребе и неконтролисана плаћања. Предложено решење подразумева да стечајни судија, у случају да су рачуни стечајног дужника у блокади, доноси решење којим дозвољава плаћања са рачуна стечајног дужника, при чему (у самом решењу) одређује намене за које се плаћања могу вршити, уз обавезу да свако конкретно плаћање буде одобрено од стране стечајног судије или привременог стечајног управника, у облику давања сагласности. Дакле, сврха овако предложеног механизма решења јесте да се дозволе и омогуће плаћања са блокираних рачуна стечајних дужника, али и да се одреде намене за које се плаћања могу вршити, при чему се - у циљу избегавања злоупотреба, захтева сагласност стечајног судије или привременог стечајног управника за свако конкретно плаћање. Стечајни судија у самом решењу одређује да ли се захтева сагласност стечајног судије или привременог стечајног управника за вршење плаћања за одобрене намене.

Чланом 18. предвиђене су измене и допуне члана 63. у ст. 1. и 2, а које су резултат предложених измена и допуна члана 62. Предложеним изменама и допунама се врши прецизирање и хармонизација одредби закона.

Чланом 19. предвиђена је измена члана 70. став 1. тачка 8) на начин да се додатно прецизира време одржавања прве седнице скупштине поверилаца.

Чланом 20. предложена је допуна члана 73. новим ст. 2. и 3. Предложеним ставом 2. предвиђено је да правне последице отварања стечајног поступка, у случају да је решење о отварању стечајног поступка по жалби укинута, а у поновном поступку стечајни поступак поново отворен, настају даном када је прво решење истакнуто на огласној табли суда. На овај начин су избегнута различита тумачења ефеката правних последица отварања стечајног поступка које су претходно наступиле у случајевима укидања решења о отварању стечајног поступка и, истовремено, спречено понављање евентуално претходно предузетих радњи. Предложеним ставом 3. прецизирано је, у циљу избегавања различитих тумачења, да у случају укидања решења о отварању стечајног поступка, стечајни управник наставља да обавља функцију привременог стечајног управника до доношења решења по предлогу за отварање стечајног поступка.

Чланом 21. предложена је измена става 2. члана 93. којом изменом се одредбе усаглашавају са законом којим се уређује парнични и извршни поступак, имајући у виду правна дејства обуставе и прекида поступка. Овим чланом је предвиђена и допуна кроз нови став 3. којим је предвиђен, односно прецизиран статус поступка из става 1 на дан закључења стечајног поступка. Овом

допуном предвиђено је да се ови поступци обустављају, што је одговарајућа правна последица чињенице закључења стечајног поступка.

Чланом 22. извршена је допуна члана 93. и то тако што су предложени нови чл. 93а, 93б, 93в и 93г. Чланом 93а став 2. предложена је могућност укидања мере обезбеђења забране или привременог одлагања спровођења извршења према стечајном дужнику, укључујући и забрану или привремено одлагање које се односи на остваривање права разлучних и заложних поверилаца из тачке 4) став 2. члана 62. важећег Закона. На овај начин дата је могућност самом разлучном, односно заложном повериоцу да спроведе поступак намирења свог потраживања из обезбеђене имовине. У циљу забране злоупотреба истим ставом 2. предложеног члана 93а предвиђени су услови под којима се одлука о укидању мера обезбеђења може донети, а који се тичу опасности очувања безбедности или вредности предметне имовине. С тим у вези, као додатни механизам спречавања злоупотреба предложено је право да се, уместо одлуке о укидању мера обезбеђења или забране извршења и намирења, одреди нека друга адекватна мера којом се постиже заштита имовине стечајног дужника и права разлучног, односно заложног повериоца. Чланом 93б предложена је могућност укидања мере обезбеђења из члана 62. став 2. тачка 4) или забране извршења или намирења из члана 93. став 1. у односу на имовину која је предмет обезбеђења и то на период од 6 месеци, ако је потраживање заложног или разлучног повериоца доспело делимично или у целоси и ако је вредност предметне имовине мања од износа обезбеђеног потраживања. Оваква одлука се може донети само у погледу имовине која није од кључног значаја за реорганизацију, односно продају стечајног дужника као правног лица. У оба претходно описана случаја, чланом 93в предложен је механизам по којем стечајни судија одлучује по предлогу разлучног, односно заложног повериоца. Предложено је да стечајни судија доноси одлуку у року од 15 дана од дана подношења предлога, док - у случају усвајања таквог предлога, а након правноснажности решења о усвајању, стечајни судија објављује и оглас о укидању поменутих мера, чиме се иде у смеру транспарентности поступка и поуздања трећих лица у објављене податке. Дозвољено је право жалбе искључиво заинтересованим лицима: стечајном управнику, одбору поверилаца и разлучном, односно заложном повериоцу који има разлучно, односно заложно право на имовини која је предмет односног решења. Предлогом члана 93в став 6. је истовремено извршено и прецизирање права разлучних, односно заложних поверилаца, како би се отклониле правне недоумице и евентуално различита тумачења у вези са применом чл. 93а и 93б. Последице пропуштања уновчења имовине од стране разлучног, односно заложног поверилаца уређене су предлогом члана 93г. У случају да разлучни, односно заложни поверилац пропусти да уновчи имовину која је предмет решења о укидању мере забране извршења и намирења из чл. 93а или 93б у року од девет месеци од правоснажности решења, стечајни судија по службеној дужности доноси решење којим ће констатовати да је мера забране извршења и намирења у односу на ту имовину поново успостављена. Дозвољена је могућност продужења рока за додатна три месеца, за случај да разлучни, односно заложни поверилац докаже да је поступак намирења из обезбеђене имовине започет, конкретно да је објављен оглас о продаји. Предлогом ових чланова уведен је потпуно нови модел могућности намирења обезбеђених поверилаца, чиме је, између осталог, извршено унапређење целокупног механизма уновчења имовине стечајног дужника. Обезбеђени повериоци добијају могућност да самостално спроведу поступак намирења свог потраживања из имовине на којој имају залог. Уважавајући поступке уновчења имовине предвиђене посебним законима, радње које се морају предузети у том поступку и судску праксу, предложено је да рок, у оквиру којег се дозвољава намирење непосредно од стране обезбеђених поверилаца, буде девет месеци. У случају

да разлучни и заложни повериоци не спроведу намирење у том периоду, ово право им се ускраћује, осим у случајевима подношења предлога за продужење рока. Ова могућност продужења рока на предлог разлучног и заложног повериоца је предвиђена као резултат великог броја случајева из праксе, који показују да се поступак уновчења имовине може, из различитих разлога, одужити. Предложени модел растеређује поступак стечаја, трошкови стечајног поступка се значајно смањују, а стечајни управник у потпуности може наставити спровођење поступка у односу на преосталу имовину. У односу на конкретну имовину која је предмет одлуке о укидању мера обезбеђења, стечајни управник наставља са уновчењем после рока од девет, односно дванаест месеци. На тај начин је очувано начело хитности стечајног поступка. Додатно, бројни случајеви из праксе су показали да се и у оквиру самог стечајног поступка, уновчење имовине стечајног дужника спроводи у року који вишеструко прелази рок од девет месеци. Поред наведеног, предложено решење представља и приближавања упоредним законским решењима и пракси на основу тих решења, која су показала да је резултат овог модела ефикаснији стечајни поступак, избегавање недоумица у погледу обима имовине стечајног дужника, остваривање права обезбеђених поверилаца у току стечајног поступка. Посебно у вези последњег треба нагласити да обезбеђени повериоци, и након покретања стечајног поступка, задржавају своје право приоритетног намирења из обезбеђене имовине, па је предложени модел у потпуности у складу са положајем и правима обезбеђених поверилаца и у стечајном поступку. Поред тога, очекује се да намера и заинтересованост ових поверилаца за намирење сопственог потраживања кроз обезбеђену имовину допринесе ефикасности спровођења модела у пракси. Поред осталих, предвиђени модел представља приближавање домаћег законодавства Директиви ЕУ која препознаје и констатује специфичности положаја обезбеђених поверилаца, уз уважавање њиховог права на одвојено, односно издвојено намирење кроз вредност заложене имовине.

Чланом 23. предлажу се измене у одредбама члана 95. којима се право даваоца финансијског лизинга у вези са адекватном заштитом имовине уподобљава изменама извршеним у члану 93. и новим чл. 93а-93г (у вези са аналогним правом разлучног, односно заложног повериоца), чиме се врши усаглашавање одредби члана 95. са поменутиим одредбама закона.

Чланом 24. предложена је допуна члана 104. став 1. тачка 3) на који начин је извршено фактичко прецизирање постојећег законског решења. С обзиром да питање последица ништавости правних послова, при чему је ништавост утврђена судском одлуком, није предвиђено постојећим законским решењима, овако предложеним прецизирањем се уклања правна празнина и спречавају разлике у тумачењима и примени закона. Додатном изменом овог члана предложена је допуна кроз нову тачку 5), којом се законским нормирањем обезбеђује сигурност додатних средстава стечајном дужнику након покренутог поступка стечаја или током извршења плана реорганизације, и то на тај начин што се право приоритета утврђује у корист послова финансирања стечајног дужника кроз кредит или зајам при чему се оваквим пословима признаје статус обавеза које терете стечајну масу у било ком будућем стечајном поступку над истим стечајним дужником. При томе, уводи се обавеза таквог повериоца да о постојању оваквих обавеза обавести стечајног управника у року од 30 дана од дана објаве огласа о отварању поступка стечаја у „Службеном гласнику РС“, уз запрећену санкцију губитка права на камату (за период након отварања стечаја) у случају кршења те обавезе, имајући у виду да је неопходно да стечајни управник има правовремену информацију да ли је нека обавеза стекла статус обавезе стечајне масе коју је он дужан да исплати у најкраћем могућем периоду, како би се избегли трошкови у виду камате за стечајну масу (а с обзиром да такве обавезе нису предмет пријаве потраживања).

Чланом 25. предложена је измена члана 105. став 2. и то тако што је преузимање стечајне масе уређено на прецизнији начин. Предложеном изменом извршено је дефинисање лица које одбија да изврши предају ствари које држи без правног основа, а које улазе у имовину стечајног дужника. У овом предлогу садржано је дефинисање да се мере принуде ради спровођења извршења могу спровести у односу на свако треће лице које држи ствар без правног основа или по основу правног посла чија је важност престала и одбије да изврши предају те ствари, чиме је брисана досада предвиђена могућност да се у овом положају нађе сам стечајни дужник, јер се таква ситуација показала као сувишна, имајући у виду овлашћења стечајног управника. Додатно, указала се потреба да се прецизира да се ради о ствари које треће лице (а) држи без правног односа или (б) држи по основу правног посла чија је важност престала, чиме се постиже правна сигурност трећих лица у погледу права стечених на стварима стечајног дужника. Такође је прецизирано и процесно средство којим се омогућава спровођење принудног извршења, као и право жалбе трећег лица у односу на које се ове радње принудног извршења предузимају, што је у складу са уставним начелом двостепености, а посебно значајно имајући у виду могућа дејства ове одредбе у пракси.

Чланом 26. предложена је допуна члана 113. став 2. на начин да је стечајни управник дужан да утврди и редослед намирења разлучних, односно заложних поверилаца, што се показало неопходним нормирањем. Додатно, утврђивање редоследа намирења обезбеђених поверилаца у корелацији је са већ предвиђеном обавезом утврђивања исплатног реда у односу стечајна потраживања.

У члану 27. извршено је прецизирање одредбе члана 116. став 2. тако што је наведено да се одлука суда доноси закључком.

Чланом 28. извршено је прецизирање члана 117. став 1. на начин да се повериоцима оспорених потраживања указује, не само на могућност наставка парничног поступка у циљу утврђивања свог потраживања, већ и наставка започетог арбитражног поступка. Дакле, и у случају покренутог арбитражног поступка, исти се наставља, односно уколико парнични или арбитражни поступак нису покренути, поверилац ће бити упућен на парницу. Намера предложених измена и допуна је смањење броја судских спорова и решавање већ започетих арбитражних поступака кроз исти. Поред тога, даљим изменама кроз предложени став 2. извршено је прецизирање и то тако што је нормирано да поверилац који није покренуо парнични или наставио започети парнични или арбитражни поступак у циљу утврђивања свог потраживања, губи својство повериоца, али само у односу на оспорено потраживање. Различита решења у пракси и оспоравање својства повериоца, повериоцима која према стечајном дужнику имају више потраживања а не само потраживање у погледу којег није покренут одговарајући поступак, условили су нормирање ове ситуације.

Чланом 29. предложена је измена члана 117а став 2. што је резултат језичког усклађивања са одредбама посебних закона. У циљу појашњења и прецизирања положаја пријемника потраживања, утврђено је право пријемника да тражи исправку коначне листе утврђених потраживања, и то након закључења уговора о преносу потраживања. Овакво решење је резултат положаја пријемника, који постаје поверилац стечајног дужника у односу на пренето потраживање.

Чланом 30. предложена је допуна члана 118. став 1, у смислу претходно образложене могућности вођења арбитражног поступка.

Чланом 31. предвиђена је допуна члана 119. новим ставом 5. којим је прецизирано који правни послови не могу бити предмет побијања. Овакво прецизирање се показало неопходним услед чињенице броја парничних поступака побијања правних радњи, као и јасног разликовања правних послова подобних за побијање.

Чланом 32. предложена је допуна члана 123. став 1. и то на начин да је прецизирано да се радњама намерног оштећења поверилаца сматрају и правни послови, односно правне радње стечајног дужника предузети без накнаде или уз незнатну накнаду. Овакво нормирање је у складу са важећим одредбама закона и представља увођење правних послова, односно правних радњи предузетих без накнаде или уз незнатну накнаду у оне које се могу побијати, уколико је постојала намера стечајног дужника да оштети повериоце, што је сауговорачу стечајног дужника било познато.

Чланом 33. предложено је брисање члана 124, што је, уз измене члана 123, резултат сагледавања праксе стечајних поступака и поступања стечајних управника. Практика је показала да постоји велики број судских поступака покренутих управо на основу ове одредбе важећег закона, чак и у случајевима када нису испуњени ни објективни услови примене ове одредбе. На тај начин, неоправдано се увећавају трошкови стечајног поступка, а умањује правна сигурност и положај евентуалних поверилаца из ових правних послова. У циљу да се и код таквих послова за успешно побијање мора доказивати испуњеност одређених услова или постојање намере, предложена је измена чл. 123. и 124.

Чланом 34. предложена је измена члана 126. став 1. тачка 1) и то тако што су у круг послова који се не могу побијати уведени и послови закључивања уговора о кредиту, односно зајму и обезбеђења ових послова, који су предузети у току стечајних поступака или као мера реализације плана реорганизације. Истовремено из овог круга су искључени послови и радње предузети у циљу извршења усвојеног плана реорганизације, а после отварања стечајног поступка. То даље значи да је на овај начин дозвољено да се правни послови и правне радње, за које постоји сумња, могу побијати у редовном парничном поступку, чиме се иде у циљу спречавања злоупотреба.

Чланом 35. предложена је измена у члану 131. став 2. Закона о стечају којом се бришу тач. 1), 3) и 4) као несагласне постојећем концепту стечајног поступка, будући да током стечајног поступка стечајни дужник нема посебне органе заступања већ га заступа стечајни управник. У том смислу, сви услови за проглашење банкруства који имају везе са поступањем стечајног дужника се уклањају из законског текста. Оваква решења су била преузета у законски текст из претходно постојећег Закона о стечају из 2004. године у којем је постојао прописани поступак за стечај предузетника, али је тај концепт измењен важећим Законом о стечају из 2009. године. Међутим, ове одредбе су биле преузете из Закона о стечају из 2004. године без адекватних измена. Додатно, изменама у ставу 3. даје се право жалбе на решење о проглашењу банкруства и свим овлашћеним предлагачима плана реорганизације, што је логично имајући у виду да се проглашавањем банкруства они лишавају свог права на подношење плана реорганизације, које им је закон признао. На овај начин омогућава се право на правно средство и овлашћеном предлагачу плана реорганизације, који има легитиман интерес да се стечај спроведе реорганизацијом и право на двостепеност одлучивања по његовом предлогу.

Чланом 36. предлажу се измене члана 132. Закона о стечају којима се јасно раздваја дефиниција начина уновчења имовине (продаја целокупне имовине, продаја имовинске целине, продаја појединачне имовине и продаја правног лица) од метода продаје (јавно надметање, јавно прикупљање понуда и непосредна погодба), чиме се даље постиже јасније и конзистентније омогућавање права на правно средство у вези са поступањем стечајног управника и одлукама стечајних органа. У ставу 1. регулишу се начини уновчења имовине. Изменама у ставу 2. јасно се прописује обавеза стечајног управника да прибави процену целисходности примене било ког начина уновчења који није продаја појединачне имовине (продаја целокупне имовине, продаја имовинске целине и продаја правног лица) у односу на продају појединачне имовине, чиме се постиже циљ да стечајни управник мора

оправдати разлозима целисходности (постизања веће цене) било који начин продаје који није појединачна продаја. Додатно, прописује се обавеза достављања такве процене сваком заложном и разлучном повериоцу, што до сада није био случај. Ово је неопходно будући да је изменама става 3. дато изричито право сваком таквом повериоцу (који има заложно, односно разлучно право на имовини која је обухваћена предложеном продајом) да уложи примедбу на начин уновчења имовине (ако сматра да разлози целисходности не налажу прихватање начина уновчења који предлаже стечајни управник), у ком случају суд доноси посебан закључак којим утврђује целисходност предложеног начина продаје и, као врло важно за транспарентност целог поступка продаје, утврђује (унапред) одговарајући део купопродајне цене на који заложни, односно разлучни поверилац има право (у процентима, будући да у том тренутку цена за продату имовину није позната). Изменама у ставу 3. јасно су дефинисани методи продаје (јавно надметање, јавно прикупљање понуда и непосредна погодба). Изменама става 9. (који постаје став 10) уводи се обавеза прибављања сагласности обезбеђеног повериоца на продају имовине под теретом под одређеним, стриктно прописаним условима, који између осталог претпостављају да претходно није покушана продаја методом јавног надметања или јавним прикупљањем понуда (друга два услова су да је имовина која се продаје предмет заложног, односно разлучног права и да предложена купопродајна цена, односно њен део у односу на који постоји право првенственог намирења тог поверилаца, не покрива целокупан износ обезбеђеног потраживања). Коначно, брише се ранији став 10. који је предвиђао обавезу прибављања мишљења Комисије за заштиту конкуренције, будући да је досадашња пракса стечаја показала да се у оваквим ситуацијама није вршила анализа саме трансакције купопродаје у смислу прописа о заштити конкуренције, већ давало мишљење Комисије које није ослобађало учеснике у трансакцији да свакако поступе у складу са прописима о заштити конкуренције, чиме се прописивање овакве обавезе у Закону о стечају показало као додатни административни трошак. Брисањем ове одредбе учесници у трансакцији не ослобађају се примене прописа о заштити конкуренције, али се уклања непотребно дуплирање административних захтева. Остале постојеће одредбе овог члана нису мењане, већ су преузете у новом тексту овог члана, који сада носи назив „Начин уновчења и метод продаје”.

Чланом 37. предлажу се измене члана 133. важећег закона којима се у ставу 1. изједначавају права у поступку продаје имовине заложних и разлучних поверилаца, тако што се и једнима и другима даје право да добију обавештење о намераваној продаји имовине под теретом, а изменама у ставу 2. брише се непотребан текст норме. Новим ставом 3. обавезује се стечајни управник да обавештење достави и Агенцији за лиценцирање стечајних управника, чиме се омогућава тој организацији да побољша вршење својих надзорних овлашћења у вези са поступањем стечајних управника узимајући у обзир и овакве додатне информације, што ће у односу на досадашњу праксу створити предуслове да та агенција прати и најављено спровођење продаја и да све такве продаје и сама оглашава на својој интернет презентацији, што би требало да створи јединствени форум за оглашавање продаје имовине у стечају и да помогне у побољшању успешности уновчења такве имовине. Изменама ранијег става 4. (који постаје став 5) поједностављају се правна средства која стоје на располагању разлучним, односно заложним повериоцима у погледу планиране продаје тако што се предлог за повољнији начин уновчења замењује примедбом на предложену продају, чиме се постиже прецизирање норме будући да по примедби одлучује увек стечајни судија (досадашња пракса је показала да се ово право на предлагање повољнијег начина уновчења није тумачило као право на предлагање појединачне продаје у односу на продају правног лица или имовинске целине, што је сада изменама норми закона о

продаји имовине разјашњено и јасно дефинисано, а тумачења у стечајној пракси поменутог предлога ишла су и у смеру да о истом одлучује стечајни управник, што није имало практичног смисла и што је чинило ово правно средство неделотворним). Измене овог става предвиђају и да се примедба може уложити и на метод продаје. Став 5. (који постаје став 6) мења се на начин да направи разлику између права на примедбу које имају различни, односно заложни повериоци (по ставу 4. који постаје став 5, како је горе објашњено) од права на примедбу које имају остали учесници у стечајном поступку (одбор поверилаца, сваки поверилац и сва остала заинтересована лица за предметну имовину), будући да се њихово право на примедбу везује за непоштовање било које одредбе Закона о стечају или националних стандарда. Овакво решење ефективно омогућава право на правно средство и заинтересованим понуђачима односно потенцијалним купцима имовине која се нуди на продају (што је уређено и ставом 13), што је до сада било нерегулисано и стварало значајне проблеме у пракси (заинтересовани понуђач није имао никакву могућност да примедбује на незаконито поступање стечајног управника који, рецимо, погодује неког од понуђача). При томе, сада је изменама става 6. (који постаје став 7) направљена значајна промена у току самог поступка, забраном да се продаја спроведе пре доношења одлуке стечајног судије по свакој уложеној примедби (независно од тога каква ће одлука бити), чиме ће стечајни управници бити принуђени да поштују рокове за доставу обавештења о продаји јер ће постојати ефикасна индиректна санкција одлагања продаје ако, рецимо, учесници у поступку не буду имали законом предвиђени рок за улагање такве примедбе на располагању. Овим се постиже и ефикасније одлучивање стечајног суда о примедбама, будући да је пракса показала да то није увек био случај и да у одређеним ситуацијама у пракси до одржавања продаје уопште није одлучено о примедби или предлогу за повољније уновчење, када је надаље одлука по том питању постајала беспредметна (јер се продаја није могла поништити). Изменама става 7. (који постаје став 8) уводи се обавеза стечајног управника да о спроведеној продаји обавести и сваког различног, односно заложног повериоца. Брисањем става 8. уклоњено је правно средство - приговор на извршену продају, као неделотворно, будући да је једино могло да доведе до одговорности стечајног управника за штету, што није било од користи у пракси будући да таква одговорност свакако мора бити предмет утврђивања у посебној парници. Са друге стране, изменама става 11. (који постаје став 12) јасно се уређује поступак након спроведене продаје, увођењем обавезе стечајног судије да донесе решење о спроведеној продаји, те прописивањем да је такво решење (а не купопродајни уговор) правни основ за стицање својине (*iustus titulus*), а новим ставом 13. изричито се прописује право жалбе које имају сва заинтересована лица (дакле, и незадовољни учесници у продаји). На овај начин, омогућава се право на жалбу и за учеснике у продаји (право на правно средство), што ће са једне стране донекле успорити спровођење активности након спроведене продаје, али ће истовремено створити претпоставке да се у складу са законом ускрати право таквим учесницима на вођење посебне парнице за оспоравање спроведене продаје (било поништајем, било утврђењем ништавости), што је у досадашњој пракси био извор значајне правне несигурности. Значајно је напоменути да одредба новог става 13. не предвиђа обавезу личне доставе решења свим учесницима у продаји, већ само различним, односно заложним повериоцима (и органима поступка), док за сва остала заинтересована лица рок за жалбу почиње да тече објавом на огласној табли суда (чиме се решава и досадашња неконзистентна пракса првостепених судова у погледу обавезе личне доставе оваквих решења).

Чланом 38. предлаже се нови члан 133а Закона о стечају који уводи обавезу стечајног управника да сваки део имовине понуди на продају у року од шест

месеци од проглашења банкротства (став 1), уз могућност продужења рока још једанпут за још шест месеци у случају постојања оправданих разлога које цени стечајни судија (став 2) и чија одлука у форми решења подлеже праву на жалбу. Ставом 3. предвиђа се застој таквог рока у случају укидања мере забране извршења и намирења у складу са новим чл. 93а и 93б, док став 4. омогућава да тај рок почне да тече тек након правноснажног окончања поступка за враћање имовине и обештећење (ако је та имовина предмет таквог поступка).

Чланом 39. предложено је брисање става 3. у члану 135. Закона о стечају што је у складу са горе поменутиим приступом по којем се више не захтева спровођење посебне процедуре прибављања мишљења Комисије за заштиту конкуренције, мимо поступка прописаног прописима о заштити конкуренције.

Чланом 40. предлаже се брисање става 5. у члану 136. Закона о стечају са разлога увођења посебног члана 136а који ће убудуће регулисати питања права приоритета обезбеђених поверилаца у случају уновчења имовине под теретом. Додатно, у ставу 7. досадашње позивање на уговор о продаји као основ за измене регистрованих података у јавним регистрима замењује се позивањем на члан 133. став 13. закона, по којем се све такве промене врше на основу решења стечајног суда, у складу са горе поменутом концепцијом промене правног основа за пренос својине са уговора на судско решење.

Чланом 41. предлажу се нови чл. 136а, 136б, 136в и 136г. Новим чланом 136а преузето је постојеће правило члана 136. став 5. о праву приоритета обезбеђених поверилаца, али је и додатно разрађено у смислу да се примењује и на друге начине уновчења (осима продаје правног лица) као што су продаја целокупне имовине стечајног дужника и продаја имовинске целине. Тиме је кодификована већ постојећа судска пракса у оваквим случајевима, али је истовремено уведено јасно упућивање на процену која се обавезно прибавља пре спровођења продаје у смислу члана 132. став 3. закона, чиме се постиже додатна правна сигурност учесника у поступку, а посебно обезбеђених поверилаца, имајући у виду одређене проблеме који су уочени у пракси, а пре свега досадашње нејасно право обезбеђених поверилаца на правно средство у погледу саме процене која претходи продаји, као и на одлуке стечајног управника о начину расподеле средстава од продаје.

Нови члан 136б предвиђа ново право обезбеђеног повериоца да пребије своје обезбеђено потраживање са купопродајном ценом, за случај да је он најбољи понудилац у поступку продаје и да је изабран за купца имовине. Прописана су посебна правила за две могуће ситуације - када је обезбеђено потраживање веће од купопродајне цене (односно оног њеног дела на којем право приоритета има обезбеђени поверилаца) и када је обезбеђено потраживање мање од купопродајне цене (односно оног њеног дела на којем право приоритета има обезбеђени поверилаца). У оба случаја обезбеђени поверилаца има обавезу да положи износ свих трошкова који се морају измирити из купопродајне цене (што укључује и награду стечајног управника), како би се обезбедила њихова несметана наплата. Додатно, у првом случају, обезбеђени поверилац као купац имовине односно правног лица има обавезу да положи преостали део купопродајне цене из којег нема право приоритетног намирења (односно износ разлике између оног дела на којем има право приоритетног намирења и укупне цене) како би се обезбедило намирење обезбеђених поверилаца нижег реда приоритета, односно наплата оног дела цене који припада стечајној маси). У другом случају, обезбеђени поверилац има обавезу да доплати разлику до пуног износа купопродајне цене (односно износ разлике између његовог обезбеђеног потраживања и укупне цене).

Нови члан 136в прописује обавезу прибављања сагласности разлучног, односно заложног повериоца у случају продаје правног лица, целокупне имовине или имовинске целине када је део купопродајне цене који према

процени целисходности отпада на имовину која је предмет разлучног, односно заложног права нижи од 50% процењене вредности те имовине. Међутим, ово право има само онај разлучни, односно заложни поверилац који, сходном применом члана 35. став 3. Закона о стечају, учини вероватним да се његово обезбеђење потраживање може намирити делом или у целости из оптерећене имовине ако би се она продавала појединачно (под условом да се не намирује у целости, у ком случају се сматра да нема интерес за давање такве сагласности). При томе, овај члан је истовремено кодификовао већ постојеће правило из Националног стандарда број 5 о обавези прибављања сагласности одбора поверилаца на сваку такву продају (уз разлику да се сада таква сагласност не тражи за појединачну продају имовине). Додатно, ставом 2. изричито је прописана обавеза стечајног управника да сваку такву понуду прихвати, ако су је прихватили и одбор поверилаца и разлучни, односно заложни поверилац (у случајевима када је његова сагласност потребна). Тиме се уклања досадашњи узрок правне несигурности, где није било јасно у пракси да ли је стечајни управник дужан да такву понуду прихвати или је слободан у оцени да ли је то у интересу стечајне масе односно поверилаца стечајног дужника, што је стварало превелику дозу дискреције на његовој страни и омогућавало злоупотребе и одуговлачења продајног поступка.

Нови члан 136г уводи право прече куповине у корист разлучног, односно заложног повериоца за имовину која је под теретом и која је предмет продаје путем непосредне погодбе. Тиме се додатно штити његова позиција за оне ситуације када нема јавног поступка оглашавања продаје, а без оштећења стечајне масе будући да је такав поверилац, ако жели да се користи овим правом, дужан да понуди најмање исте услове које је понудио најбољи понуђач. Додатно, имајући у виду раширену праксу банака (као најчешћих обезбеђених поверилаца) да, са разлога регулаторних ограничења, установљавају посебна привредна друштва за сврхе откупа потраживања или имовине која је предмет обезбеђења у случајевима принудне наплате или стечаја, ставом 2. омогућено је банци да право из става 1. користи и преко повезаног лица (у смислу закона којим се уређују привредна друштва). Коначно, ставом 3. уређена је ситуација у којој је разлучни, односно заложни поверилац, користећи се правом из члана 133. став 7. Закона о стечају, уложио примедбу на предложену продају, па се предвиђа да рок за вршење права прече куповине почиње да тече тек од дана достављања одлуке суда по тој примедби таквом повериоцу.

Чланом 42. предлажу се измене члана 139. у ставу 3. којима се додаје нова тачка 4а) којом се обавезује стечајни управник да у нацрту за главну деобу предвиди и средства која су резервисана за евентуалну исплату противника побијања, који по основу правноснажно окончане побојне парнице у корист стечајног дужника имају право да своје противпотраживање пријаве као стечајни повериоци и након рока за подношење пријава потраживања.

Чланом 43. предлаже се допуна постојеће одредбе члана 144. став 2. Закона о стечају, тако што се омогућава да се приступи завршној деоби и у случају да су у стечајном поступку намирена потраживања поверилаца у целости, са припадајућим каматама. Овим се омогућава окончање поступка и када није претходно покушано уновчење све имовине стечајног дужника, а имајући у виду да је у таквој ситуацији испуњен циљ стечаја - намирење поверилаца.

Чланом 44. мења се члан 147. важећег Закона у складу са изменом извршеном у члану 144, који сада предвиђа да се евентуално неуновчена имовина приликом завршне деобе може пренети на чланове стечајног дужника као привредног друштва, при чему се оставља право сваком од тих чланова да се изјасне да не желе да прихвате такву расподелу имовине. Тиме се спречава да се на неко лице (члана стечајног дужника) пренесе имовина (односно идеални сувласнички део) упркос његовој вољи. Предложена измена у ставу 4. истог члана, којом се као предуслов за превремену исплату члановима стечајног

дужника, захтева да је утврђено да сви повериоци (а не само стечајни) могу да буду намирени из преосталих новчаних средстава у деобној маси, има за циљ да се избегне оваква расподела у ситуацијама када није уновчена имовина која је под различним правом (будући да се може десити да се различни поверилац не намири у целости из такве имовине, а такав поверилац има право да се за остатак потраживања сматра као стечајни поверилац), осим ако се не резервишу потребна средства за евентуалну исплату различног повериоца у деобној маси.

Чланом 45. предлаже се да се у члану 148. став 2. дода додатни услов за закључење стечајног поступка у случајевима када је уновчена сва имовина и преостале су само парнице у току, а то је да је претходно донето решење о главној деоби. Овим се решава практично питање које се поставило у судској пракси и избегавају проблеми са накнадно пронађеном имовином, када мора постојати решење о главној деоби по којем би се таква имовина расподелила повериоцима.

Чланом 46. предлаже се измена члана 155. став 1. којом се брише напомена да се реорганизација спроводи посебно ако постоје економско оправдани услови за наставак пословања стечајног дужника, при чему не постоје конкретни услови и мерила у односу на која би се уопште утврдило постојање економски оправданих услова за наставак дужниковог пословања. На тај начин избегавају се евентуална различита тумачења односно релативизација основног услова за спровођење реорганизације, а то је да се тиме обезбеђује повољније намирење поверилаца у односу на банкротство.

Чланом 47. предлажу се измене члана 156. став 1. којима се врше правно-техничка појашњења и прецизирања текста норме о садржини плана реорганизације. Посебно, изменама тачке 10) прописује се обавеза навођења поступка за промену независног стручног лица, пошто се у пракси то поставило као питање имајући у виду значајну дужину рокова за спровођење плана реорганизације. У тачки 13) прецизирано је да се процена намирења за случај реорганизације и за случај банкротства мора израдити од стране овлашћеног проценитеља, чиме се омогућава јаснија примена норме из члана 155. Закона о стечају у смислу да таква процена мора показати да је реорганизација повољнија за повериоце од банкротства, да не сме бити старија од 12 месеци и да мора бити припремљена у складу са правилима која прописују национални стандарди (који би, након измена, требало да пропишу јаснија правила о начину на који се процењује степен намирења за случај реорганизације и случај банкротства, у смислу вредности будућег намирења на одређени дан и поређења два сценарија на упоредив начин). При томе, брисање тачке 19) је нужна последица прерађеног текста овог дела норме, будући да се предвиђа израда и достављање само једне процене имовине за ове сврхе. Изменама у ставу 2. у погледу садржине унапред припремљеног плана реорганизације текст дела норме из тачке 2) прилагођен је концепту по којем се захтева одређена врста јасне (иако необавезујуће) подршке већинских поверилаца предложеном плану реорганизације као услов за његово подношење суду. Брисана је тачка 4) имајући у виду да је пракса показала да нема никакву практичну вредност за суд или повериоце, а тачка 5) у вези са мишљењем ревизора на финансијске извештаје предлагача плана је прецизирана како би се избегла различита тумачења која су се у стечајној пракси појављивала у погледу ове обавезе предлагача плана.

Чланом 48. предлаже се измена члана 157. став 1. којом се врше правно-техничка прецизирања ове норме, уз брисање тач. 11) и 13) које су се у пракси показале као неадекватне или непримењиве. У ставу 2. одредба која је давала могућност стечајном судији да затражи нову процену вредности капитала измењена је тако да се од предлагача плана (у којем је једна од мера

реорганизације и конверзија потраживања у капитал) захтева да иницијално, приликом подношења плана суду, достави такву процену, не старију од шест месеци. Тиме се постиже боља процесна економија и омогућава повериоцима да се од почетка упознају са налазима такве процене и да на исту, према потреби, поднесу одговарајуће примедбе. Предложено је брисање ст. 4-7 услед примене измењеног приступа у вези са обавезом прибављања мишљења Комисије за заштиту конкуренције о којем је било речи горе. Ранији став 8. који постаје став 4. измењен је тако што се, такође из разлога процесне економије, сада од предлагача плана захтева да сагласност надлежне организације (Агенције за лиценцирање стечајних управника) прибави и суду достави уз иницијално поднети предлог са планом реорганизације, а не као што је до сада био случај накнадно, током судског поступка.

Чланом 49. предлаже се измена члана 158. став 5. којом се врши брисање тачке 4) будући да је тај разлог за одбачај предлога за покретање стечаја у складу са унапред припремљеним планом реорганизације (надаље: „УППР“) већ садржан у тачки 1) истог става. Додају се нови ст. 8-10 којима се уређују ситуације конкурентних предлога за стечај, које су до сада биле правна празнина и биле на различит начин решаване у судској пракси. Конкретно, кодификована је досадашња судска пракса по којој предлог стечајног дужника за покретање стечаја у складу са УППР има предност у односу на обичан предлог за покретање стечаја који подноси поверилац (независно од времена подношења предлога, под претпоставком наравно да по предлогу повериоца није одлучено), уз предвиђање јасног права предлагача да, у случају одбијања, односно одбачаја предлога за покретање стечаја у складу са УППР, поново поднесе нови такав предлог. Међутим, прописано је да у таквом случају предност има предлог за покретање стечаја поднет од стране повериоца, ако временски претходи предлогу стечајног дужника.

Чланом 50. предлаже се измена члана 159. став 1. којом је обавеза позивања поверилаца на рочиште за гласање о предлогу УППР проширена на све повериоце, чиме је усклађена са праксом по којој се позив упућује само путем огласа упућеног свим повериоцима. Новим ставом 2. прописано је да се рочиште за гласање о УППР одржава у року од 90 дана од доношења решења о покретању претходног поступка. Овај рок (заједно са изменама досадашњег става 9) има за сврху да омогући да се благовремено пре дана одржавања рочишта спроведу све потребне радње, укључујући објаву огласа у „Службеном гласнику Републике Србије“, доставу примедби поверилаца и давање одговора предлагача на такве примедбе, као и припрему и достављање евентуалне измене плана реорганизације, а све у циљу побољшања процесне економије и спречавања вишеструких одлагања рочишта до којих у пракси долази услед кратког рока у којем се рочишта заказују у пракси. У досадашњем ставу 7. који постаје став 8. измене у тачки 2) прецизирају да су основ или висина потраживања само један од основа оспоравања самог УППР, како би се предупредила различита тумачења самих учесника у поступку која су била присутна у досадашњој пракси, обавезују се заинтересована лица да примедбе на план достављају само надлежном суду (а не и стечајном управнику) што је и до сада била преовлађујућа пракса, а врши се и усклађивање са новим чланом 159а. Брише се обавеза предлагача на давање одговора на примедбе, будући да је то предмет регулисања новог члана 159а. У досадашњем ставу 9. који постаје став 10. најкраћи период који мора да протекне од решења о покретању претходног поступка до дана одржавања рочишта повећан је на 60 дана, из већ поменутих разлога процесне економије.

Чланом 51. уводе се нови чл. 159а и 159б. Новим чланом 159а се детаљније у односу на важећи Закон уређује поступак давања и одговарања на примедбе поверилаца у вези са УППР. Рок за подношење примедби из члана 159. проглашен је за преклузиван, прописана је јасна обавеза предлагача да на

сваку примедбу одговори у року од 15 дана (досадашњи рок осам дана), уз прописивање преклузивности и тог рока. Посебно, ставом 4. право предлагача на измене поднетог УППР током поступке ограничено је на само једну измену, чиме би требало да се у битном побољша процесна економија и скрати време трајања оваквих поступака у будућности. Ставом 5. прецизирају се додатна правила у случају достављања измењене верзије УППР (у смислу јасног искључења обавезе достављања изјава већинских поверилаца, као и предвиђања обавезе на објаву новог огласа о одржавању рочишта у свему у складу са правилима о објави иницијалног огласа по члану 159. ст. 4-9, чиме би требало да се сузи простор за различита тумачења последица подношења измењене верзије УППР и омогући ефикасно спровођење поступка по тако измењеном УППР.

Новим чланом 159б у ставу 1. уређује се могућност да стечајни судија ангажује стручно лице у циљу провере тачности података из УППР, али и ради обављања других послова које суд може одредити решењем. У односу на решење из постојећег закона, није превиђена могућност ангажовања стечајног управника за ове сврхе јер је закључено да провера тачности података из плана представља уско стручну активност за коју је потребно ангажовати стручно лице (проценитељ, вештак итд). У истом ставу прописано је да трошак таквог ангажовања има статус трошка претходног поступка. Ставом 2. истог члана обавезно је стручно лице да своја изјашњења (извештаје) доставља суду најкасније осам дана пре дана одржавања рочишта за гласање о УППР, чиме се постиже боља процесна економија и омогућава правично суђење јер се свим учесницима у поступку омогућава да се увидом у списе предмета благовремено пре рочишта упознају са таквим изјашњењима стручног лица. Ставом 3. овог члана прописана је могућност одређивања мере обезбеђења у претходном поступку по предлогу стечајног дужника или по службеној дужности, која сада, поред забране извршења и намирења која је једино предвиђена постојећим законским решењем, обухвата и именовање привременог стечајног управника, забрану плаћања са рачуна (без сагласности привременог стечајног управника или стечајног судије), забрану располагања имовином стечајног дужника (без сагласности привременог стечајног управника или стечајног судије) и забрану спровођења принудне наплате од стране НБС. Важно је напоменути да све ове компоненте заједно чине меру обезбеђења и само се тако (заједно) могу и одредити од стране суда. Став 4. овог члана прописује последице повреде мере обезбеђења, на исти начин као што то чини и постојећи закон у члану 62. став 3. за повреду мера обезбеђења одређених у претходном стечајном поступку. Став 5. прописује дужину трајања мере обезбеђења од највише шест месеци, уз могућност да иста буде укинута и пре истека тог рока. Ставом 6. стечајни судија је обавезан да уз одређивање мере забране исплате са рачуна одреди и намене за које се могу вршити одређена плаћања уз сагласност стечајној судије. Ст. 7. и 8. додатно прецизирају механизам спровођења ове мере у погледу блокираних рачуна и поступања НБС. Коначно, ставом 9. предвиђено је да судија може заказати и одржати посебно рочиште ради одлучивања по предлогу за одређивање ове мере.

Чланом 52. предлаже се измена члана 160. у ставу 2. којом је предвиђена могућност (за разлику од до сада постојеће обавезе) да стечајни судија изврши процену висине потраживања за потребе гласања. Ово стога што је пракса примене ове одредбе из постојећег закона показала да није у складу са начелом процесне економије да се увек приступа процени висине потраживања на овај начин. Обавеза прибављања новог извештаја независног ревизора из става 3. овог члана брисана је, будући да је закључено да уз све остале измене поступка по УППР тај поступак не би требало да траје дуже од девет месеци, а да би и у том случају оваква обавеза могла додатно да продужи поступак. Одредбом новог става 3. стечајни судија је обавезан да

процену висине потраживања за потребе гласања врши на основу достављене процене, али је истовремено овлашћен да наложи и нову процену од стране овлашћеног стручног лица у случају сумње. Предлаже се брисање постојећег става 6. који предвиђа одговорност подносиоца УППР за довођење у заблуду судије, будући да се у пракси показао као непримењив. Измене у постојећим ст. 7. и 8. који постају ст. 6. и 7. су правно-техничке природе и унете су ради побољшања конзистентности текста норми.

Чланом 53. предлажу се измене члана 161. у ст. 1. и 3. којима се уклањају право стечајног дужника да поднесе план реорганизације у стечају, што је до сада био извор различитих тумачења и примене у пракси, будући да је закључено да нема потребе оставити такво право претходном пословодству стечајног дужника мимо његових власника (при чему је од значаја и податак да је пословодство пре стечаја имало прилику да поднесе УППР, па се може тврдити да није неопходно да сада у стечају поново има слично право кроз план реорганизације у стечају). Новим ставом 2. прописује се обавеза стечајног управника на сарадњу са овлашћеним предлагачима плана реорганизације у стечају у погледу доставе свих потребних информација, што је неопходно имајући у виду да неки од овлашћених предлагача немају увид у све детаље у погледу пословања дужника, нити у сва документа и податке који су од значаја за припрему законитог плана реорганизације.

Чланом 54. предлаже се у члану 162. брисање ст. 2. и 3. чиме се рок за подношење плана ограничава на иницијалних 90 дана и постиже боља процесна економија. Закључено је да је тај период довољан за сваког овлашћеног предлагача плана да размотри могућности за реорганизацију и припреми план реорганизације који ће у том року поднети суду, посебно имајући у виду измене члана 163. којима је у новом ставу 2. јасно прописано право предлагача плана реорганизације у стечају да план једном измени (и то без ограничења у погледу садржине односно мера реорганизације).

Чланом 55. у члану 163. додаје се нови став 2. којим се као разлог за одбачај предлога плана реорганизације у стечају додаје тај да планом нису обухваћени повериоци који би, да су обухваћени планом, могли да својим гласањем утичу на одлуку о усвајању плана (по угледу на разлог за одбачај предлога за покретање стечаја у складу са унапред припремљеним планом реорганизације из члана 158. став 5. тачка 2) важећег Закона.

Чланом 56. предлажу се измене члана 164. којима се уређују питања од значаја за расправу и одржавање рочишта о плану реорганизације. Измене става 1. мењају рок за одржавање рочишта са највише 20 дана на највише 90 дана, а све како би се током поступка омогућили разумни рокови за преглед плана реорганизације од стране поверилаца и других учесника у поступку, улагање примедби и давање одговора на исте, све по угледу на процесна правила за УППР. Измене става 2. обавезују суд да план реорганизације достави само надлежном регистру, при чему је брисана обавеза да се тај план достави и свим повериоцима и оснивачима стечајног дужника (која обавеза се најчешће није поштовала у пракси, а заузет је став да се сви ти учесници у поступку могу упознати са поднетим планом путем објаве огласа који је суд дужан да објави у складу са детаљним правилима нових ст. 3-6. (све по угледу на правила о објави огласа за рочиште за гласање о УППР из члана 159. закона).

Чланом 57. додаје се нови члан 164а којим се у ст. 1-3. прописују детаљна правила о роковима за достављање примедби поверилаца на план реорганизације и одговора предлагача на исте, све по угледу на правила која важе за УППР у члану 159а. Ставом 4. прописан је најкраћи рок за одржавање рочишта за гласање о плану од 60 дана, који има за циљ да омогући разумне рокове за учеснике у поступку да размотре предложени план и да суду доставе примедбе на исти, као и за предлагача да на примедбе одговори. Став 5.

прописује правило о наставку поступка у случају подношења измењеног плана реорганизације у складу са новим ставом 2. члана 163. Измене става 6. су правно-техничке природе, а став 7. брисан је постојећи став 5. овог члана будући да су детаљна правила о објави огласа прописана у новим ст. 3-6. члана 164.

Чланом 58. врше се измене у постојећем ставу 5. члана 165. Закона којима се поред различног повериоца и заинтересованим лицима признаје право на доставу независне процене вредности за потребе процене права гласа различних поверилаца. Обрисана је могућност да судија наложи прибављање нове процене преко привременог стечајног управника, како би се побољшала процесна економија и имајући у виду искуства из праксе у примени овог дела норме, где судије нису имале никакво јасно правило о томе на који начин ће по прибављању треће процене вредности у коначно ценити све такве процене. Стога је закључено да је целисходније да судија такву коначну оцену доноси на основу две већ достављене процене (од стране предлагача плана у оквиру плана и од стране различног повериоца, односно заинтересованог лица). Слично, брисан је део текста постојеће норме овог става по којем је било потребно прибавити и изјашњење привременог стечајног управника, будући да је закључено да исти нема потребне стручне квалификације да би се посебно изјашњавао о проценама које су припремила овлашћена стручна лица (у складу са раније поменутих изменама одредби о садржини плана реорганизације, којима је уведена таква обавеза и за предлагача плана). Преостале измене овог става су правно-техничке природе, а изменама у ставу 8. омогућава се да се административна класа потраживања формира од потраживања којих је најмање 100 (до сада 200) и која износе највише 50.000 динара (до сада 20.000 динара), чиме се омогућава шира примена ове норме и лакше формирање административне класе потраживања, чиме се олакшава положај обично најугроженијих поверилаца (радника и малих добављача), а поједностављује и убрзава спровођење самог поступка. Истовремено, ради очувања легитимних интереса поверилаца првог и другог исплатног реда, изменама у истом ставу прецизира се да се претходно морају исплатити сви повериоци класа ова два исплатна реда. Преостали ст. 9-15. бришу се будући да су предмет уређивања новог члана 165а.

Чланом 59. додаје се нови члан 165а. Новим чланом 165а који носи назив „Гласање и усвајање плана реорганизације” преузима се део постојећих одредби члана 165. и то ст. 9-15. уз одређене правно-техничке измене (у циљу боље прегледности и поделе одредби закона по логичким целинама, имајући у виду да је постојећи члан 165. закона имао 15 ставова). Од важнијих измена преузетих одредби треба поменути измену у постојећем ставу 13. члана 165. чији је текст преузет у ставу 5. новог члана 165а по којој је период у којем наступа дан почетка примене плана реорганиазције продужен са највише 15 на највише 30 дана од дана правноснажности решења којм се потврђује сам план. Коначно, суштинска измена постојећег правила из става 15. члана 165. спроведена је у тексту става 7. новог члана 165а где је укинута могућност за стечајни суд да предлагачу плана који није добио довољан број гласова и чији план није изгласан одобри доданих 30 дана за припрему измењеног плана реорганизације. Овакво досадашње решење је било науштрб процесне економије и није се показало као ефикасно у пракси, будући да не мотивише предлагача да предложи план који ће повериоци бити спремни да већински прихвате, а истовремено не обезбеђује у највећем броју случајева да у другом покушају буде постигнуто изгласавање плана и стога само омогућава одуговлачење поступка, што даље одлаже спровођење уновчења имовине након проглашења банкротства.

Чланом 60. предлажу се измене члана 167. став 4. важећег Закона којим се престанак свих последица отварања стечајног поступка везује за дан

правноснажности решења о потврђивању усвојеног плана реорганизације, за разлику од досадашњег решења које је тај моменат везивало за дан доношења првостепеног решења, чиме је усклађен законски текст са већ одавно установљеном праксом судова по којој се поступак стечаја обустављао тек по правноснажности тог решења. Постојећи став 5. брише се јер се та норма показала као непримењива у пракси, а новим ставом 5. изричито је прописано да је стечајни дужник овлашћен да пре или након истека рока за спровођење плана реорганизације суду поднесе предлог за покретање стечајног поступка у складу са УППР, чиме је попуњена постојећа правна празнина у погледу таквог права стечајног дужника и створена могућност да се током периода примене плана реорганизације (који може бити вишегодишњи) или чак и по његовом истеку омогући предлагање и усвајање новог плана реорганизације (УППР), под условима из закона, чиме се надомешћује непостојање флексибилности постојећег механизма који не омогућава никакве измене једном усвојеног плана реорганизације. На тај начин, привредна друштва која послују на основу једном усвојеног плана реорганизације добијају могућност да својим повериоцима (како онима из плана, тако и новим) предложе поновно уређивање дужничко-поверилачких односа на нешто другачији начин, који може да одслика новонастале околности у међувремену од времена припреме и усвајања претходног плана реорганизације. Тиме се не дира у већ једном уређене дужничко-поверилачке односе поверилаца и самог дужника по постојећем плану реорганизације (тај план наставља да постоји и обавезује сва лица на која се односи), али ти повериоци сада имају право да заједно са евентуалним новим повериоцима тог привредног друштва другачије преуреде своје односе са дужником.

Чланом 61. врше се правно-техничке измене у члану 170. којима се искључује примена одређених одредби закона којим се уређују хартије од вредности (издавање проспекта уместо садашњег текста који се позива на издавање хартија од вредности, што је погрешно будући да се само издавање хартија од вредности врши у складу са тим прописима, а интенција је да се искључи само обавеза издавања проспекта за те хартије од вредности као несагласна правној природи стечајног поступка), као и искључење примене прописа о привредним друштвима у делу у којем регулишу случајеве поништавања акција и заштиту поверилаца у случају смањења основног капитала, као несагласна правној природи и поступку реорганизације (при чему је узето у обзир да се заштита поверилаца у таквом случају остварује по правилима стечајног поступка, пред стечајним судом).

Чланом 62. врше се измене члана 173. став 1. којима се проширује круг стечајних разлога и на оне које стечајни дужник и повериоци утврде у самом плану реорганизације (тачка 2). Додатно, у ставу 2, у уводној реченици, појашњава се да су услови из тач. 1)-3) дати алтернативно, а не кумулативно. Додаје се нови став 3. по којем је судија у овом претходном стечајном поступку за испитивање услова за отварање стечаја овлашћен да ангажује овлашћено стручно лице или привременог стечајног управника ради оцене постојања стечајног разлога.

Чл. 63. и 64. - у чл. 187. и 188. врши се усклађивање позивања на друге одредбе закона као последица измена и допуна измене закона из 2014. године.

Чланом 65. уводи се обавеза надлежних органа да подзаконске акте који су донети на основу овлашћења из Закона о стечају ускладе са одредбама у року од шест месеци од дана његовог ступања на снагу.

Члан 66. представља прелазну одредбу по којој сви постојећи стечајни поступци настављају да се воде у складу са прописима који су били на снази до дана ступања на снагу овог закона, с тим што се изузетно уводи обавеза примене националних стандарда (који ће бити донети на основу овлашћења из члана 65. овог закона) на све постојеће поступке покренуте у складу са Законом

о стечајном поступку („Службени гласник РС”, бр. 84/04 и 85/05 - др. закон) и Законом о стечају и то искључиво по питањима уновчења стечајне масе. Чланом 67. прописује се да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објаве у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити финансијска средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлаже се доношење овог закона по хитном поступку у складу са чланом 167. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћени текст). Разлог за доношење закона по хитном поступку јесте имплементирање нових решења у што краћем року. Имајући у виду да је велики број законских решења конципиран и предложен с обзиром на захтеве који су се појавили у практичној примени досадашњег закона, оправдано је увођење нове регулативе у најкраћем року како би се отклониле све правне празнине и неуједначена примена закона у пракси.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА
ЗАКОНА О СТЕЧАЈУ КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

1. Предмет

Члан 1.

Овим законом уређују се услови и начин покретања и спровођења стечаја над правним лицима.

Стечај се, у смислу овог закона, спроводи банкротством или реорганизацијом.

Под банкротством се подразумева намирење поверилаца продајом ИЗ ВРЕДНОСТИ целокупне имовине стечајног дужника, односно стечајног дужника као правног лица.

Под реорганизацијом се подразумева намирење поверилаца према усвојеном плану реорганизације и то редефинисањем дужничкоповерилачкиходноса, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације.

Именовање стечајног управника у стечају друштвених и државних предузећа

Члан 22.

У поступку спровођења стечаја над правним лицем које је са већинским јавним или друштвеним капиталом, као и у случају када се током стечајног поступка промени

власничка структура стечајног дужника тако да стечајни дужник постане правно лице са већинским јавним капиталом, за стечајног управника стечајни судија именује организацију из члана 19. став 2. овог закона.

На обављање послова стечајног управника од стране организације из става 1. овог члана не примењују се одредбе члана 20. и чл. 23. до 26. овог закона.

~~Организација из става 1. овог члана дужна је да овлашћеној организацији доставља тромесечне извештаје о току стечајног поступка и стању стечајне масе, као и другу документацију прописану овим законом и националним стандардима за управљање стечајном масом, у циљу већења статистике стечајних поступака за територију Републике Србије.~~

Предузимање радњи од изузетног значаја

Члан 28.

Радње које предузима стечајни управник, а које имају или могу имати значајан утицај или последице на стечајну масу, као што су узимање кредита или зајма, набавка опреме веће вредности, издавање у закуп и друге сличне радње (у даљем тексту: радње од изузетног значаја), могу се предузети уз обавештавање стечајног судије и уз добијање сагласности одбора поверилаца. Побијање правних радњи стечајног дужника подношењем тужби или на други начин не сматра се радњом од изузетног значаја.

АКО СЕ У ЗАКУП ИЗДАЈЕ ИМОВИНА КОЈА ЈЕ ОПТЕРЕЂЕНА РАЗЛУЧНИМ ИЛИ ЗАЛОЖНИМ ПРАВОМ, СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК ЈЕ ДУЖАН

ДА ОБАВЕШТЕЊЕ О ТОМЕ ДОСТАВИ И РАЗЛУЧНОМ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОМ ПОВЕРИОЦУ, А ТАКВА РАДЊА СЕ МОЖЕ ПРЕДУЗЕТИ САМО УЗ ДОБИЈАЊЕ САГЛАСНОСТИ РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПОВЕРИОЦА КОЈИ, СХОДНОМ ПРИМЕНОМ ЧЛАНА 35. СТАВ 3. ОВОГ ЗАКОНА, УЧИНИ ВЕРОВАТНИМ ДА СЕ ЊЕГОВО ОБЕЗБЕЂЕНО ПОТРАЖИВАЊЕ МОЖЕ НАМИРИТИ ИЗ ОПТЕРЕТЕНЕ ИМОВИНЕ ДЕЛИМИЧНО ИЛИ У ЦЕЛОСТИ.

СМАТРАЋЕ СЕ ДА ЈЕ САГЛАСНОСТ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА ДАТА АКО СЕ РАЗЛУЧНИ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНИ ПОВЕРИЛАЦ, У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА ОД ПРИЈЕМА ПИСАНОГ ЗАХТЕВА СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА ЗА ДАВАЊЕ ТАКВЕ САГЛАСНОСТИ, О ТОМЕ НЕ ИЗЈАСНИ ДОСТАВОМ ПОДНЕСКА СУДУ.

НА ЗАХТЕВ РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПОВЕРИОЦА УСЛЕД ПОТРЕБЕ ПРИБАВЉАЊА НОВЕ ПРОЦЕНЕ ВРЕДНОСТИ ПРЕДМЕТНЕ ИМОВИНЕ, СУД МОЖЕ ПРОДУЖИТИ РОК ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА ЈЕДНОМ ЗА НАЈВИШЕ 30 ДАНА.

Радње од изузетног значаја у току претходног стечајног поступка стечајни управник предузима уз сагласност стечајног судије.

Стечајни управник је дужан да писменим путем обавести о намераваној радњи од изузетног значаја стечајног судију најкасније 15 дана пре предузимања те радње, као и да свим члановима одбора поверилаца, односно стечајном судији у случају ~~из става 2-~~ ИЗ СТАВА 5. овог члана, упути захтев за давање сагласности за предузимање те радње у истом року.

У случајевима изузетне хитности рок ~~из става 3-~~ ИЗ СТАВА 6. овог члана може бити и краћи, али не краћи од три дана, под условом да ниједан члан одбора поверилаца писменим путем или на седници одбора поверилаца не приговори таквом року достављања.

Сматраће се да је одбор поверилаца сагласан са предложеном радњом, ако је о њој обавештен у року ~~из СКЛАДУ~~ СА ст. 3. и 4. овог члана и ако на обавештење стечајног управника није реаговао у року од осам дана од дана пријема обавештења оспоравањем предложене или предлагањем друге радње.

Извештавање

Члан 29.

Стечајни управник доставља тромесечне писане извештаје о току стечајног поступка и о стању стечајне масе одбору поверилаца, стечајном судији и овлашћеној организацији у року од 20 дана од дана истека тромесечног периода.

Стечајни управник је дужан да извештаје из става 1. овог члана стечајном судији достави у писаном облику, а одбору поверилаца и овлашћеној организацији електронским путем.

Овлашћена организација је дужна да извештаје, одмах по достављању, објави на својој интернет страни.

На захтев одбора поверилаца или поверилаца чија су укупна утврђена или оспорена потраживања већа од 20% од укупног износа пријављених потраживања стечајних поверилаца, стечајни управник је дужан да доставља и месечне и друге извештаје.

Трошкове припреме и достављања извештаја из става 2. овог члана сноси подносилац захтева, а у случају одбора поверилаца стечајна маса.

Тромесечни извештај нарочито садржи:

1) списак имовине која је продата, пренесена или на други начин отуђена;

2) списак готовинских прилива и одлива учињених у току претходна три месеца;

- 3) почетно и крајње стање на рачуну стечајног дужника;
- 4) списак обавеза стечајног дужника;
- 5) списак ангажованих стручњака и износа који су им исплаћени.

Привремени стечајни управник доставља посебан писани извештај о току претходног стечајног поступка лицима из става 1. овог члана, који нарочито садржи податке ~~из става 5.~~ ИЗ СТАВА 6. тач. 1) до 4) овог члана.

Стечајни управник доставља завршни рачун стечајном судији, одбору поверилаца и овлашћеној организацији.

Образац и начин достављања извештаја из става 1. овог члана ближе прописује овлашћена организација.

Разрешење

Члан 32.

Стечајни судија по службеној дужности или на предлог одбора поверилаца разрешава стечајног управника ако утврди да стечајни управник:

- 1) не испуњава своје обавезе;
- 2) не поштује рокове одређене овим законом;
- 3) поступа пристрасно у односу на поједине повериоце;
- 4) по протеклу једне године од рочишта за испитивање потраживања није предузео одговарајуће мере ради уновчења имовине која улази у стечајну масу, осим када је предузимање таквих мера било спречено вишом силом или непредвидивим околностима;
- 5) није осигурао имовину за случај наступања штете после два упозорења стечајног судије или одбора поверилаца;
- 6) није тражио сагласност или није поступио по добијеној сагласности у свим случајевима где је овим законом прописана обавезна сагласност одбора поверилаца.

Стечајни судија по службеној дужности разрешава стечајног управника ако је брисан из именика стечајних управника, као и у другим случајевима прописаним овим законом.

На предлог одбора поверилаца за разрешење и истовремено именовање новог стечајног управника за који се изјаснило најмање три четвртине чланова одбора, стечајни судија разрешава стечајног управника и када не постоје разлози за разрешење из става 1. овог члана али постоје други разлози који су у вези са испуњавањем обавеза стечајног управника и истим решењем именује предложеног стечајног управника, осим у случају када је за стечајног управника именована организација која је посебним законом одређена да обавља послове стечајног управника.

~~Предлог из става 3. овог члана може се поднети на првом поверилачком рочишту или најкасније у року од 60 дана од дана одржавања првог поверилачког рочишта.~~

Пре доношења одлуке о разрешењу из става 1. овог члана, стечајни судија ће омогућити стечајном управнику да се изјасни о разлозима за разрешење.

Стечајни судија одлуку о разрешењу из става 1. овог члана без одлагања доставља овлашћеној организацији.

Стечајни управник се разрешава и на лични захтев.

Одредбе овог члана сходно се примењују и на разрешење привременог стечајног управника.

Примопредаја

Члан 33.

По разрешењу, стечајни управник и новоименовани стечајни управник извршиће, без одлагања, примопредају целокупне имовине и документације. Стечајни управник који је разрешен дужан је да извештај о току стечајног поступка и стању стечајне масе од дана отварања стечајног поступка до дана разрешења достави стечајном судији и одбору поверилаца. Извештај о току стечајног поступка и стању стечајне масе садржи све податке из члана 29. ~~става 5. СТАВ 6.~~ овог закона.

Обавеза из става 1. овог члана у погледу предаје документације важи и за трећа лица, ако се документација стечајног дужника налази у њиховом поседу у тренутку разрешења стечајног управника.

Ако стечајни управник који је разрешен или лице из става 2. овог члана одбије примопредају имовине или документације или одуговлачи са том примопредајом, стечајни судија ће на захтев новоименованог управника без одлагања наложити примопредају под претњом принудног извршења.

У случају непоступања по налогу из става 3. овог члана стечајни судија ће према стечајном управнику који је разрешен или лицу из става 2. овог члана спровести мере принуде ради извршења.

Разрешени стечајни управник и лице из става 2. овог члана одговарају за штету насталу услед неблагоприятне примопредаје.

2.3. Скупштина поверилаца

Формирање и рад скупштине поверилаца

Члан 35.

Скупштина поверилаца формира се на првом поверилачком рочишту.

Скупштину поверилаца чине сви стечајни повериоци, независно од тога да ли су до дана одржавања скупштине поднели пријаву потраживања.

Разлучни повериоци могу учествовати у скупштини поверилаца само до висине потраживања за коју учине вероватном да ће се појавити као стечајни повериоци. Вероватност необезбеђеног потраживања разлучни повериоци могу доказивати достављањем процене вредности имовине која представља предмет разлучног права. Процена вредности предмета разлучног права мора да буде сачињена од стране овлашћеног стручног лица (проценитеља) и не може бити старија од 12 месеци.

~~Прву седницу скупштине поверилаца заказује:~~

~~1) стечајни управник;~~

~~2) стечајни повериоци чија су укупна потраживања већа од 20% од укупног износа потраживања свих стечајних поверилаца.~~

~~На првој седници скупштине поверилаца врши се избор председника скупштине поверилаца и чланова одбора поверилаца који су дужни да у року од осам дана од дана~~

~~избора стечајном судији доставе своју контакт адресу, телефон и адресу електронске поште. НА ПРВОЈ СЕДНИЦИ СКУПШТИНЕ ПОВЕРИЛАЦА ВРШИ СЕ ИЗБОР ПРЕДСЕДНИКА СКУПШТИНЕ ПОВЕРИЛАЦА И ЧЛАНОВА ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ИЗ РЕДА СТЕЧАЈНИХ ПОВЕРИЛАЦА.~~

Заказивање и вођење каснијих седница скупштине поверилаца, обавештавање о њима и одређивање дневног реда врши председник скупштине поверилаца на предлог стечајних поверилаца.

Ако председник скупштине поверилаца у року од пет дана од дана добијања предлога стечајних поверилаца не закаже скупштину поверилаца, стечајни повериоци чија су укупна потраживања већа од 20% од укупног износа потраживања свих стечајних поверилаца могу да закажу скупштину поверилаца и предложе дневни ред.

Стечајни повериоци се о одржавању скупштине поверилаца и о дневном реду обавештавају истицањем обавештења на огласној и електронској табли суда и објављивањем огласа у два високотиражна дневна листа који се дистрибуирају на целој територији Републике Србије, осим ако скупштина поверилаца не донесе одлуку о другачијем начину обавештавања.

На скупштини поверилаца се гласа сразмерно висини потраживања.

Скупштина поверилаца одлучује ~~двотрећинском~~ већином гласова присутних поверилаца, осим у случају гласања о банкротству стечајног дужника на првом поверилачком рочишту.

Ако број стечајних поверилаца није већи од пет, ~~скупштина поверилаца има положај~~ СВИ ПОВЕРИОЦИ СУ ЧЛАНОВИ одбора поверилаца, али се гласање у овако формираном одбору врши сразмерно висини потраживања.

Повериоцима чија су потраживања оспорена у целости и који нису покренули парницу у законом предвиђеном року и о томе обавестили стечајног управника престаје својство повериоца, а тиме и чланство у скупштини поверилаца.

Прво поверилачко рочиште

Члан 36.

Прво поверилачко рочиште се заказује решењем о отварању стечајног поступка, којим се сазива и седница скупштине поверилаца.

Прво поверилачко рочиште одржава се најкасније у року од 40 дана од дана отварања стечајног поступка.

На рочишту из става 1. овог члана расправља се о извештају о економскофинансијском положају стечајног дужника и процени стечајног управника да ли постоји могућност реорганизације стечајног дужника.

Ако на рочишту стечајни повериоци за чија потраживања се учини вероватним да износе више од ~~70%~~ 50% укупних потраживања стечајних поверилаца одлуче да се стечајни поступак одмах настави банкротством стечајног дужника, стечајни судија доноси решење о банкротству.

Стечајни управник на почетку рочишта даје стечајном судији и присутним стечајним повериоцима преглед свих потраживања о којима на дан одржавања рочишта има сазнање, процену њихове основаности и висине, као и износ процентуалног учешћа у односу на укупна потраживања стечајних поверилаца.

Стечајни управник на почетку рочишта даје стечајном судији и присутним повериоцима преглед свих потраживања поверилаца који су лица повезана са стечајним дужником, у смислу овог закона.

Стечајни управник дужан је да преглед из става 5. овог члана достави стечајном повериоцу на његов захтев и пре дана одржавања првог поверилачког рочишта, уз напомену да такав преглед може бити измењен до одржавања рочишта.

Делокруг скупштине

Члан 37.

Скупштина поверилаца:

- 1) доноси одлуку о банкротству стечајног дужника у складу са чланом 36. став 4. овог закона;
- 2) бира и опозива председника скупштине поверилаца и ~~одбор поверилаца~~ ЧЛАНОВЕ ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ИЗ РЕДА СТЕЧАЈНИХ ПОВЕРИЛАЦА;
- 3) разматра извештаје стечајног управника о току стечајног поступка и о стању стечајне масе;
- 4) разматра извештаје одбора поверилаца;
- 5) врши друге послове одређене овим законом.

2.4. Одбор поверилаца

Избор одбора поверилаца

Члан 38.

Скупштина поверилаца на првом поверилачком рочишту бира ~~одбор поверилаца~~ ЧЛАНОВЕ ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ИЗ РЕДА СТЕЧАЈНИХ ПОВЕРИЛАЦА, УКЉУЧУЈУЋИ И РАЗЛУЧНЕ ПОВЕРИОЦЕ ИЗ ЧЛАНА 35. СТАВ 3. ОВОГ ЗАКОНА.

СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ЗАКЉУЧКОМ КОНСТАТУЈЕ КОЈИ ПОВЕРИОЦИ СУ ЧЛАНОВИ ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА У СМISЛУ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА.

Број чланова одбора поверилаца одређује скупштина поверилаца, с тим што тај број не може бити већи од ~~девет~~ СЕДАМ чланова и што увек мора бити непаран.

Чланови одбора поверилаца ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА могу бити стечајни повериоци, без обзира на висину свог потраживања.

Стечајни поверилац може себе или другог стечајног повериоца предложити за члана одбора поверилаца ИЗ РЕДА СТЕЧАЈНИХ ПОВЕРИЛАЦА.

Повериоци који су истовремено запослени или бивши запослени код стечајног дужника не могу имати више од једног члана одбора поверилаца.

Повериоци који нису лица повезана са стечајним дужником, у смислу овог закона, а који су међусобно повезана лица у смислу закона којим се уређују привредна друштва не могу имати више од једног члана одбора поверилаца.

Повериоци који су лица повезана са стечајним дужником, у смислу овог закона, осим лица која се у оквиру своје редовне делатности баве давањем кредита, не могу бити чланови одбора поверилаца.

~~Сви чланови одбора поверилаца дужни су да суду, стечајном управнику и свим повериоцима доставе електронску адресу за комуникацију. СВИ ЧЛАНОВИ ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ДУЖНИ СУ ДА СУДУ И СТЕЧАЈНОМ УПРАВНИКУ ДОСТАВЕ КОНТАКТ АДРЕСУ, ТЕЛЕФОН И ЕЛЕКТРОНСКУ АДРЕСУ ЗА КОМУНИКАЦИЈУ.~~

Чланови одбора поверилаца бирају председника одбора поверилаца.

~~Члана одбора поверилаца разрешава скупштина поверилаца или стечајни судија уколико не извршава обавезе прописане овим законом. ЧЛАНА ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ИЗ РЕДА СТЕЧАЈНИХ ПОВЕРИЛАЦА РАЗРЕШАВА СКУПШТИНА ПОВЕРИЛАЦА.~~

СТЕЧАЈНИ СУДИЈА МОЖЕ РАЗРЕШИТИ ЧЛАНА ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА УКОЛИКО НЕ ИЗВРШАВА ОБАВЕЗЕ ПРОПИСАНЕ ОВИМ

ЗАКОНОМ ИЛИ УКОЛИКО ЈЕ ИЗАБРАН СУПРОТНО ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА.

~~Члану одбора поверилаца чије је потраживање стечајни управник оспорио у целости или у делу који представља најмање две трећине пријављеног потраживања ОСПОРЕНО У ЦЕЛОСТИ и који није покренуо парницу у законом предвиђеном року и о томе обавестио стечајног управника или је таква парница правоснажно окончана у корист стечајног дужника престаје чланство у одбору поверилаца.~~

~~Ако стечајни судија или скупштина поверилаца разреши члана одбора поверилаца или члан одбора поверилаца да оставку на чланство у том одбору или ако члану одбора поверилаца престане чланство у том одбору у складу са ставом 7. овог члана, одбор поверилаца може да кооптира новог члана одбора поверилаца коме мандат траје до првог наредног заседања скупштине поверилаца на којој ће се изабрати нови члан тог одбора.~~

АКО СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ИЛИ СКУПШТИНА ПОВЕРИЛАЦА РАЗРЕШИ ЧЛАНА ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ИЗ РЕДА СТЕЧАЈНИХ ПОВЕРИЛАЦА ИЛИ ЧЛАН ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ИЗ РЕДА СТЕЧАЈНИХ ПОВЕРИЛАЦА ДА ОСТАВКУ НА ЧЛАНСТВО У ТОМ ОДБОРУ ИЛИ АКО ЧЛАНУ ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ИЗ РЕДА СТЕЧАЈНИХ ПОВЕРИЛАЦА ПРЕСТАНЕ ЧЛАНСТВО У ТОМ ОДБОРУ У СКЛАДУ СА СТАВОМ 13. ОВОГ ЧЛАНА, ОДБОР ПОВЕРИЛАЦА МОЖЕ ДА КООПТИРА НОВОГ ЧЛАНА ИЗ РЕДА СТЕЧАЈНИХ ПОВЕРИЛАЦА КОМЕ МАНДАТ ТРАЈЕ ДО ПРВОГ НАРЕДНОГ ЗАСЕДАЊА СКУПШТИНЕ ПОВЕРИЛАЦА НА КОЈОЈ ЋЕ СЕ ИЗАБРАТИ НОВИ ЧЛАН ТОГ ОДБОРА.

~~Ако се на првом поверилачком рочишту не формирају поверилачки органи, дужност одбора поверилаца врши пет поверилаца, осим лица повезаних са стечајним дужником, у смислу овог закона, чија су појединачна необезбеђена потраживања највећа према прегледу потраживања формираном за потребе гласања на првом поверилачком рочишту.~~

ИЗБОР ЧЛАНА ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ИЗ РЕДА РАЗЛУЧНИХ ПОВЕРИЛАЦА

ЧЛАН 38А

НА ПРВОМ ПОВЕРИЛАЧКОМ РОЧИШТУ РАЗЛУЧНИ ПОВЕРИОЦИ БИРАЈУ ЈЕДНОГ ЧЛАНА ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ИЗ РЕДА РАЗЛУЧНИХ ПОВЕРИЛАЦА.

ПРАВО ГЛАСА У СМИСЛУ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ИМАЈУ СВИ РАЗЛУЧНИ ПОВЕРИОЦИ, НЕЗАВИСНО ОД ТОГА ДА ЛИ СУ ДО ДАНА ОДРЖАВАЊА СКУПШТИНЕ ПОВЕРИЛАЦА ПОДНЕЛИ ПРИЈАВУ ПОТРАЖИВАЊА.

ЗА СВРХУ ОСТВАРИВАЊА ПРАВА ГЛАСА РАЗЛУЧНИХ ПОВЕРИЛАЦА СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ВРШИ ПРОЦЕНУ ВЕРОВАТНОЋЕ НАМИРЕЊА ЊИХОВОГ ПОТРАЖИВАЊА ИЗ ОПТЕРЕЂЕНЕ ИМОВИНЕ, СХОДНОМ ПРИМЕНОМ ЧЛАНА 35. СТАВ 3. ОВОГ ЗАКОНА.

РАЗЛУЧНИ ПОВЕРИОЦИ ГЛАСАЈУ СРАЗМЕРНО ВИСИНИ ОНОГ ДЕЛА СВОГ ПОТРАЖИВАЊА ЗА КОЈИ СТЕЧАЈНИ СУДИЈА УТВРДИ ДА ПОСТОЈИ ВЕРОВАТНОЋА ЊЕГОВОГ НАМИРЕЊА ИЗ ОПТЕРЕЂЕНЕ ИМОВИНЕ, У СМИСЛУ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА, А ОДЛУКА СЕ ДОНОСИ ВЕЋИНОМ ГЛАСОВА ПРИСУТНИХ РАЗЛУЧНИХ ПОВЕРИЛАЦА.

РАЗЛУЧНИ ПОВЕРИОЦИ МОГУ НА СВОМ САСТАНКУ У БИЛО КОМ ТРЕНУТКУ РАЗРЕШИТИ ЧЛАНА ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ИЗ РЕДА РАЗЛУЧНИХ ПОВЕРИЛАЦА И ИЗАБРАТИ НОВОГ ЧЛАНА ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА.

У СЛУЧАЈУ ДА ЧЛАН ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ИЗ РЕДА РАЗЛУЧНИХ ПОВЕРИЛАЦА ДА ОСТАВКУ НА ЧЛАНСТВО У ОДБОРУ ПОВЕРИЛАЦА ИЛИ

ТОМ ПОВЕРИОЦУ ИЗ ДРУГИХ РАЗЛОГА ПРЕСТАНЕ ЧЛАНСТВО У ОДБОРУ ПОВЕРИЛАЦА, РАЗЛУЧНИ ПОВЕРИОЦИ ДУЖНИ СУ ДА НА САСТАНКУ КОЈИ ЋЕ БИТИ ОДРЖАН У РОКУ ОД 30 ДАНА ОД ДАНА ПРЕСТАНКА ЧЛАНСТВА У ОДБОРУ ПОВЕРИЛАЦА ИЗАБЕРУ НОВОГ ЧЛАНА ТОГ ОДБОРА ИЗ РЕДА РАЗЛУЧНИХ ПОВЕРИЛАЦА.

САСТАНАК РАЗЛУЧНИХ ПОВЕРИЛАЦА У СМISЛУ СТ. 5. И 6. ОВОГ ЧЛАНА МОГУ ЗАКАЗАТИ РАЗЛУЧНИ ПОВЕРИОЦИ КОЈИ ИМАЈУ РАЗЛУЧНА ПОТРАЖИВАЊА ВЕЋА ОД 20% ОД УКУПНОГ ИЗНОСА РАЗЛУЧНИХ ПОТРАЖИВАЊА.

РАЗЛУЧНИ ПОВЕРИОЦИ ИЗ СТАВА 7. ОВОГ ЧЛАНА ДУЖНИ СУ ДА:

1) ОБАВЕШТЕЊЕ О ЗАКАЗАНОМ САСТАНКУ ДОСТАВЕ СТЕЧАЈНОМ СУДИЈИ НАЈКАСНИЈЕ 15 ДАНА ПРЕ ДАНА ОДРЖАВАЊА ТОГ САСТАНКА;

2) ОГЛАС О ЗАКАЗАНОМ САСТАНКУ ОБЈАВЕ У ДВА ВИСОКОТИРАЖНА ЛИСТА КОЈИ СЕ ДИСТРИБУИРАЈУ НА ЦЕЛОЈ ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, НАЈКАСНИЈЕ 15 ДАНА ПРЕ ДАНА ОДРЖАВАЊА САСТАНКА.

РАЗЛУЧНИ ПОВЕРИОЦИ НА САСТАНКУ ИЗ СТ. 5. И 6. ОВОГ ЧЛАНА БИРАЈУ РАЗЛУЧНОГ ПОВЕРИОЦА КОЈИ ЋЕ ВОДИТИ ТАЈ САСТАНАК.

АКО РАЗЛУЧНИ ПОВЕРИОЦИ У РОКУ ИЗ СТАВА 6. ОВОГ ЧЛАНА НЕ ИЗАБЕРУ ЧЛАНА ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ИЗ РЕДА РАЗЛУЧНИХ ПОВЕРИЛАЦА И У ИСТОМ РОКУ О ТОМЕ НЕ ОБАВЕСТИ СТЕЧАЈНОГ СУДИЈУ И ОДБОР ПОВЕРИЛАЦА, ОДБОР ПОВЕРИЛАЦА МОЖЕ ДА КООПТИРА НОВОГ ЧЛАНА ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ИЗ РЕДА РАЗЛУЧНИХ ПОВЕРИЛАЦА, ОДНОСНО СТЕЧАЈНИХ ПОВЕРИЛАЦА АКО НИЈЕДАН РАЗЛУЧНИ ПОВЕРИЛАЦ НЕ ПРИХВАТИ ТАКАВ ИЗБОР, КОМЕ МАНДАТ ТРАЈЕ ДО ПРВОГ НАРЕДНОГ САСТАНКА РАЗЛУЧНИХ ПОВЕРИЛАЦА У СМISЛУ СТАВА 5. ОВОГ ЧЛАНА НА КОЈЕМ ЋЕ СЕ ИЗАБРАТИ НОВИ ЧЛАН ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ИЗ РЕДА РАЗЛУЧНИХ ПОВЕРИЛАЦА.

ФОРМИРАЊЕ ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ОД СТРАНЕ СУДА

ЧЛАН 38Б

АКО СЕ НА ПРВОМ ПОВЕРИЛАЧКОМ РОЧИШТУ НЕ ИЗАБЕРУ ЧЛАНОВИ ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА:

1) ДУЖНОСТ ЧЛАНОВА ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ИЗ РЕДА СТЕЧАЈНИХ ПОВЕРИЛАЦА ВРШЕ ЧЕТИРИ СТЕЧАЈНА ПОВЕРИОЦА, ОСИМ ЛИЦА КОЈА У СМISЛУ ЧЛАНА 38. ОВОГ ЗАКОНА НЕ МОГУ БИТИ ЧЛАНОВИ ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА, ЗА КОЈА СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ЗАКЉУЧКОМ КОЈИ ДОНОСИ НА ТОМ РОЧИШТУ УТВРДИ ДА ПОСЕДУЈУ НАЈВЕЋА ПОЈЕДИНАЧНА НЕОБЕЗБЕЂЕНА ПОТРАЖИВАЊА;

2) ДУЖНОСТ ЧЛАНА ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ИЗ РЕДА РАЗЛУЧНИХ ПОВЕРИЛАЦА ВРШИ РАЗЛУЧНИ ПОВЕРИЛАЦ ЗА КОЈЕГ СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ЗАКЉУЧКОМ ИЗ ТАЧКЕ 1) ОВОГ СТАВА УТВРДИ, СХОДНОМ ПРИМЕНОМ ЧЛАНА 35. СТАВ 3. ОВОГ ЗАКОНА, ДА ПОСЕДУЈЕ НАЈВЕЋИ ИЗНОС ПОТРАЖИВАЊА ЗА КОЈИ ПОСТОЈИ ВЕРОВАТНОЋА НАМИРЕЊА ИЗ ОПТЕРЕЂЕНЕ ИМОВИНЕ.

У СЛУЧАЈУ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, АКО СТЕЧАЈНИ ДУЖНИК НЕМА РАЗЛУЧНИХ ПОВЕРИЛАЦА, ДУЖНОСТ ЧЛАНОВА ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ВРШИ ПЕТ ПОВЕРИЛАЦА, ОСИМ ЛИЦА КОЈА У СМISЛУ ЧЛАНА 38. ОВОГ ЗАКОНА НЕ МОГУ БИТИ ЧЛАНОВИ ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА, ЗА КОЈА СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ЗАКЉУЧКОМ КОЈИ ДОНОСИ НА ТОМ РОЧИШТУ УТВРДИ ДА ПОСЕДУЈУ НАЈВЕЋА ПОЈЕДИНАЧНА ПОТРАЖИВАЊА.

Начин одлучивања одбора поверилаца

Члан 39.

Радам одбора поверилаца руководи председник одбора поверилаца који заказује седнице одбора поверилаца.

Председник одбора поверилаца је дужан да закаже седницу одбора поверилаца када то тражи више од половине чланова тог одбора, КАО И КАДА ТО ЗАТРАЖИ ЧЛАН ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ИЗ РЕДА РАЗЛУЧНИХ ПОВЕРИЛАЦА.

Ако председник одбора поверилаца у року од 15 дана од дана добијања предлога ~~више од половине чланова одбора поверилаца~~ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА не закаже седницу одбора поверилаца, предлагачи могу да закажу седницу одбора поверилаца и предложе дневни ред.

Одлука одбора поверилаца се сматра донетом када је за ту одлуку гласало више од половине свих чланова одбора поверилаца. У случају једнаког броја гласова одлучујући глас је глас председника одбора поверилаца.

~~Седницама одбора поверилаца присуствује стечајни управник на позив одбора поверилаца. Стечајни управник нема право гласа. СЕДНИЦАМА ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА ПРИСУСТВУЈЕ СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК НА ПОЗИВ ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА, САМО АКО ЈЕ ПОТРЕБНО ДА У ВЕЗИ СА ПРЕДЛОЖЕНИМ ДНЕВНИМ РЕДОМ ПРУЖИ ПОТРЕБНА ПОЈАШЊЕЊА ИЛИ ИНФОРМАЦИЈЕ, ИЛИ АКО ЈЕ ЗАТРАЖЕНО ЊЕГОВО ИЗЈАШЊЕЊЕ ПО НЕКОМ ПИТАЊУ. СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК НЕМА ПРАВО ГЛАСА.~~

Стечајни судија не може да присуствује седницама одбора поверилаца.

Уместо члана одбора поверилаца седницама може присуствовати и учествовати у доношењу одлука његов заступник, на основу посебног пуномоћја.

Акти у стечајном поступку

Члан 45.

У стечајном поступку доносе се решења и закључци.

Решењем се одлучује у стечајном поступку.

Закључком се одлучује по примедбама и издаје налог службеном лицу, органу који спроводи стечајни поступак или трећем лицу за извршење појединих радњи.

Против закључка није дозвољена жалба или приговор.

Ако закључак садржи очигледну техничку или словну грешку, стечајни судија, ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ ИЛИ на захтев стечајног управника, повериоца или другог заинтересованог лица, без одлагања врши исправку закључка, ради отклањања грешке.

Разлучни и заложни повериоци

Члан 49.

Разлучни повериоци су повериоци који имају заложно право, законско право задржавања или право намирења на стварима и правима о којима се воде јавне књиге или регистри и имају право на првенствено намирење из средстава остварених продајом имовине, односно наплате потраживања на којој су стекли то право.

Разлучни повериоци нису стечајни повериоци. Ако је износ њиховог потраживања већи од износа средстава остварених продајом имовине на којој су стекли различно право, право на намирење за разлику у висини тих износа остварују као стечајни повериоци.

Разлучна права стечена извршењем или обезбеђењем за последњих 60 дана пре дана отварања стечајног поступка ради принудног намирења или обезбеђења престају да важе и такви повериоци нису различни повериоци. На основу решења стечајног судије, надлежни орган који води одговарајуће јавне књиге, дужан је да изврши брисање овако стечених различних права.

Разлучни повериоци имају право на сразмерно намирење из стечајне масе као стечајни повериоци, ако се одрекну свог статуса различног повериоца или ако без своје

кривице не могу намирити своје различно потраживање, КАО И У СЛУЧАЈУ СПРОВОЂЕЊА ДЕЛИМИЧНЕ ДЕОБЕ ПРЕ УНОВЧЕЊА ИМОВИНЕ НА КОЈОЈ ИМАЈУ РАЗЛУЧНО ПРАВО. Писмену изјаву о одрицању од статуса различног повериоца различни повериоци подносе стечајном судији и стечајном управнику, истовремено са захтевом за брисање терета који се подноси надлежном регистру.

Заложни повериоци су повериоци који имају заложно право на стварима или правима стечајног дужника о којима се воде јавне књиге или регистри, а немају новчано потраживање према стечајном дужнику које је тим заложним правом обезбеђено.

Заложни повериоци нису стечајни повериоци и нису различни повериоци.

Заложни повериоци су дужни да у року за подношење пријаве потраживања обавесте суд о заложном праву, уз достављање доказа о постојању заложног права и изјаве о износу новчаног потраживања према трећем лицу које је тим правом обезбеђено на дан отварања стечајног поступка, чиме стичу својство странке.

Заложни повериоци не могу да бирају и да буду бирани у скупштину и одбор поверилаца.

Трећа лица

Члан 53.

У стечајном поступку могу да учествују лица која су солидарни дужници, јемци, гаранти и слично, на начин прописан овим законом.

Лица из става 1. овог члана могу као стечајни повериоци захтевати да им се врати оно што су за стечајног дужника платили пре или после дана покретања стечајног поступка, ако имају регресно право према стечајном дужнику.

„ОВЛАШЋЕНО СТРУЧНО ЛИЦЕ (ПРОЦЕНИТЕЉ) И ПРОЦЕНА ВРЕДНОСТИ

ЧЛАН 53А

ОВЛАШЋЕНО СТРУЧНО ЛИЦЕ (ПРОЦЕНИТЕЉ) У ПОСТУПКУ СТЕЧАЈА МОРА БИТИ ЛИЦЕ КОЈЕ ПОСЕДУЈЕ ЛИЦЕНЦУ ЗА ВРШЕЊЕ ОДГОВАРАЈУЋЕ ВРСТЕ ПРОЦЕНА У СКЛАДУ СА ПОСЕБНИМ ЗАКОНОМ.

У СЛУЧАЈУ ДА ЗА ВРШЕЊЕ ОДГОВАРАЈУЋЕ ВРСТЕ ПРОЦЕНА НИЈЕ ДОНЕТ ПОСЕБАН ЗАКОН, ПОСЛОВЕ ОВЛАШЋЕНОГ СТРУЧНОГ ЛИЦА МОЖЕ ОБАВЉАТИ ЛИЦЕ КОЈЕ ПОСЕДУЈЕ ОДГОВАРАЈУЋА ЗНАЊА И УПИСАНО ЈЕ У ЛИСТУ КОЈУ ВОДИ НАДЛЕЖНИ ОРГАН ЗА ВРШЕЊЕ ПОСЛОВА ПРОЦЕНЕ, ОДНОСНО ВЕШТАЧЕЊА.

У СЛУЧАЈЕВИМА КАДА ОВАЈ ЗАКОН ПРОПИСУЈЕ ДА ПРОЦЕНА КОЈА СЕ ПОДНОСИ СУДУ НЕ МОЖЕ БИТИ СТАРИЈА ОД 12 МЕСЕЦИ, ТАЈ УСЛОВ СМАТРАЋЕ СЕ ИСПУЊЕНИМ И АКО ПОДНОСИЛАЦ, УЗ ПРОЦЕНУ КОЈА ЈЕ СТАРИЈА ОД 12 МЕСЕЦИ, СУДУ ДОСТАВИ ПИСАНУ ПОТВРДУ, НЕ СТАРИЈУ ОД 12 МЕСЕЦИ, ДА ЈЕ ТА ПРОЦЕНА И ДАЉЕ АЖУРНА, ИЗДАТУ ОД СТРАНЕ ИСТОГ ОВЛАШЋЕНОГ СТРУЧНОГ ЛИЦА (ПРОЦЕНИТЕЉА).

Члан 57.

Ако предлог за покретање стечајног поступка не садржи све прописане елементе, стечајни судија ће о томе обавестити предлагача и одредити рок, који не може бити дужи од осам дана, у ком је предлагач дужан да предлог за покретање стечајног поступка уреди и да недостатке отклони.

Ако предлагач не поступи по налогу из става 1. овог члана, стечајни судија ће предлог за покретање стечајног поступка одбацити решењем ~~против кога није дозвољена жалба.~~

У случају из става 2. овог члана трошкове поступка сноси предлагач.

Мере обезбеђења

Члан 62.

Стечајни судија ће, по службеној дужности или на захтев подносиоца предлога за покретање стечајног поступка, решењем о покретању претходног стечајног поступка, одредити мере обезбеђења ради спречавања промене имовинског положаја стечајног дужника, односно уништавања пословне документације, ако постоји опасност да ће стечајни дужник отуђити имовину односно уништити документацију до отварања стечајног поступка.

Стечајни судија може изрећи једну или више мера из става 1. овог члана, и то:

1) именовати привременог стечајног управника који ће преузети сва или део овлашћења органа стечајног дужника;

~~2) забранити исплате са рачуна стечајног дужника без сагласности стечајног судије или привременог стечајног управника;~~ 2) ЗАБРАНИТИ ПЛАЋАЊА СА РАЧУНА СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА БЕЗ САГЛАСНОСТИ СТЕЧАЈНОГ СУДИЈЕ ИЛИ ПРИВРЕМЕНОГ СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА, АКО У ТРЕНУТКУ ДОНОШЕЊА РЕШЕЊА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА РАЧУНИ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА НИСУ БЛОКИРАНИ РАДИ ИЗВРШЕЊА ОСНОВА И НАЛОГА ЗА ПРИНУДНУ НАПЛАТУ КОД ОРГАНИЗАЦИЈЕ КОЈА СПРОВОДИ ПОСТУПАК ПРИНУДНЕ НАПЛАТЕ;

3) забранити располагање имовином стечајног дужника или одредити да стечајни дужник може располагати својом имовином само уз претходно прибављену сагласност стечајног судије или привременог стечајног управника;

4) забранити или привремено одложити спровођење извршења према стечајном дужнику, укључујући и забрану или привремено одлагање које се односи на остваривање права разлучних и заложних поверилаца.

АКО СУ У ТРЕНУТКУ ДОНОШЕЊА РЕШЕЊА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА РАЧУНИ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА БЛОКИРАНИ РАДИ ИЗВРШЕЊА ОСНОВА И НАЛОГА ЗА ПРИНУДНУ НАПЛАТУ КОД ОРГАНИЗАЦИЈЕ КОЈА СПРОВОДИ ПОСТУПАК ПРИНУДНЕ НАПЛАТЕ, СТЕЧАЈНИ СУДИЈА МОЖЕ РЕШЕЊЕМ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ОДРЕДИТИ ДА СУ ПЛАЋАЊА СА РАЧУНА ДОЗВОЉЕНА УЗ САГЛАСНОСТ СТЕЧАЈНОГ СУДИЈЕ ИЛИ ПРИВРЕМЕНОГ СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА.

АКО ОДРЕДИ МЕРУ ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА, СТЕЧАЈНИ СУДИЈА УТВРЂУЈЕ РЕШЕЊЕМ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА НАМЕНЕ ЗА КОЈЕ СЕ МОГУ

ВРШИТИ ПЛАЋАЊА СА РАЧУНА СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА УЗ САГЛАСНОСТ СТЕЧАЈНОГ СУДИЈЕ ИЛИ ПРИВРЕМЕНОГ СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА.

МЕРА ИЗ СТАВА 2. ТАЧКА 4) ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ СЕ ИЗРЕЋИ САМО АКО ЈЕ СУД ИЗРЕКАО И МЕРУ ИЗ СТАВА 2. ТАЧКА 2) ОВОГ ЧЛАНА, ОДНОСНО МЕРУ ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА.

РАЧУНИ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА, КОЈИ СУ НА ДАН ПОДНОШЕЊА ПРЕДЛОГА ЗА ПОКРЕТАЊЕ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА БЛОКИРАНИ РАДИ ИЗВРШЕЊА ОСНОВА И НАЛОГА ЗА ПРИНУДНУ НАПЛАТУ КОД ОРГАНИЗАЦИЈЕ КОЈА СПРОВОДИ ПОСТУПАК ПРИНУДНЕ НАПЛАТЕ ИЛИ СУ БЛОКИРАНИ ТОКОМ ТРАЈАЊА ПРЕТХОДНОГ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА, ОСТАЈУ БЛОКИРАНИ ДО ОКОНЧАЊА ПРЕТХОДНОГ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА, ОСИМ АКО СТЕЧАЈНИ ДУЖНИК НЕ ИЗМИРИ СВЕ ДОСПЕЛЕ ОБАВЕЗЕ НА ОСНОВУ КОЈИХ СУ ОВИ РАЧУНИ БЛОКИРАНИ.

У случају повреде забране располагања из става 2. тачка 3) овог члана примењују се одредбе овог закона о правним последицама повреде забране располагања после отварања стечајног поступка.

~~Против решења из става 1. овог члана није дозвољена жалба.~~

Мере из ~~става 2.~~ СТ. 2. И 3. овог члана важе до окончања претходног стечајног поступка и стечајни судија их може у било које доба условити или укинути.

Мере из ~~става 2.~~ СТ. 2. И 3. овог члана могу бити укинуте или измењене под условима и на начин који су овим законом прописани за укидање или условљавање забране извршења.

Јавност мера обезбеђења

Члан 63.

Решење којим се одређују мере обезбеђења из члана 62. ~~став 2.~~ СТ. 2. И 3. овог закона објављује се на огласној и електронској огласној табли суда и доставља се регистру привредних субјеката, односно другом одговарајућем регистру који је дужан да без одлагања упише изречене мере. Садржина уписаних изречених мера објављује се и на интернет страни тог регистра.

Ако се решењем из става 1. овог члана одређује мера забране исплате са рачуна ИЛИ МЕРА ИЗ ЧЛАНА 62. СТАВ 3. ОВОГ ЗАКОНА, решење се истог дана доставља организацији која спроводи поступак принудне наплате, која о томе без одлагања обавештава све пословне банке, ради спречавања преноса средстава и других трансакција стечајног дужника које су у супротности са одредбама овог закона, ОДНОСНО КАКО БИ СЕ ОМОГУЋИЛА ПЛАЋАЊА У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ЧЛАНА 62. СТАВ 2. ТАЧКА 3) ИЛИ ЧЛАНА 62. СТАВ 3. ОВОГ ЗАКОНА.

Садржина решења о отварању стечајног поступка

Члан 70.

Решење о отварању стечајног поступка садржи:

1) назив и седиште суда који је донео решење о отварању стечајног поступка;

2) матични број, пословно име и седиште стечајног дужника;

3) постојање стечајног разлога;

4) одлуку о именовану стечајног управника, његово име, презиме и адресу;

5) позив повериоцима да у року који не може бити краћи од 30 дана, ни дужи од 120 дана од дана објављивања огласа о отварању стечајног поступка у

„Службеном гласнику Републике Србије”, пријаве своја обезбеђена и необезбеђена потраживања;

6) позив дужницима стечајног дужника да испуне своје обавезе према стечајној маси.

7) датум, време и место одржавања рочишта за испитивање потраживања;

8) датум, време и место одржавања првог поверилачког рочишта КАДА СЕ ОДРЖАВА И ПРВА СЕДНИЦА СКУПШТИНЕ ПОВЕРИЛАЦА;

9) дан објављивања огласа на огласној табли суда.

Отварање стечајног поступка уписује се у одговарајући регистар на основу решења о отварању стечајног поступка.

3. Време наступања правних последица отварања стечајног поступка

Наступање правних последица

Члан 73.

Правне последице отварања стечајног поступка наступају даном објављивања огласа о отварању поступка на огласној табли суда.

АКО ЈЕ РЕШЕЊЕ О ОТВАРАЊУ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА ПО ЖАЛБИ УКИНУТО, А У ПОНОВНОМ ПОСТУПКУ СТЕЧАЈНИ ПОСТУПАК БУДЕ ОТВОРЕН, ПРАВНЕ ПОСЛЕДИЦЕ ОТВАРАЊА СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА НАСТУПАЈУ ДАНОМ КАДА ЈЕ ПРВО РЕШЕЊЕ ИСТАКНУТО НА ОГЛАСНОЈ ТАБЛИ СУДА.

У СЛУЧАЈУ УКИДАЊА РЕШЕЊА О ОТВАРАЊУ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА, СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК НАСТАВЉА ДА ОБАВЉА ФУНКЦИЈУ ПРИВРЕМЕНОГ СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА КОЈИ ПРЕУЗИМА СВА ОВЛАШЋЕЊА ОРГАНА СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА ДО ДОНОШЕЊА НОВОГ РЕШЕЊА ПО ПРЕДЛОГУ ЗА ОТВАРАЊЕ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА.

Правне последице отварања стечајног поступка не наступају у случају истовременог отварања и обуставе стечајног поступка према унапред припремљеном плану реорганизације.

Забрана извршења и намирења

Члан 93.

Од дана отварања стечајног поступка не може се против стечајног дужника, односно над његовом имовином, одредити и спровести принудно извршење, нити било која мера поступка извршења осим извршења која се односе на обавезе стечајне масе и трошкова стечајног поступка.

Поступци из става 1. овог члана који су у току ~~обустављају се~~ ПРЕКИДАЈУ СЕ.

ДАНОМ ДОНОШЕЊА РЕШЕЊА О ЗАКЉУЧЕЊУ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА, ПОСТУПЦИ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ОБУСТАВЉАЈУ СЕ.

~~У случају изрицања мере забране извршења и намирења из члана 62. став 2. овог закона или у случају забране извршења и намирења из става 1. овог члана, стечајни дужник, односно стечајни управник су дужни да обезбеде адекватну заштиту имовине, на начин којим ће осигурати да вредност и стање имовине остану непромењени.~~

~~Стечајни судија, на писани захтев различног повериоца, може да донесе одлуку о укидању или условљавању мера обезбеђења из члана 62. став 2.~~

~~тачка 4) овог закона или забране извршења или намирења из става 1. овог члана у односу на имовину која је предмет разлучног права ако:~~

~~1) стечајни дужник или стечајни управник нису на адекватан начин заштитили предметну имовину која је предмет разлучног права тако да је њена безбедност изложена ризику;~~

~~2) се вредност предметне имовине смањује, а нема друге могућности да се обезбеди примерена и ефикасна заштита од смањења вредности имовине.~~

~~Стечајни судија, на писани захтев разлучног повериоца који садржи процену вредности имовине која је предмет разлучног права, сачињену од стране овлашћеног стручног лица најкасније годину дана пре отварања стечајног поступка, доноси одлуку о укидању или условљавању мера обезбеђења из члана 62. став 2. тачка 4) овог закона или забране извршења или намирења из става 1. овог члана у односу на имовину која је предмет разлучног права, ако је вредност предметне имовине мања од износа обезбеђеног потраживања тог повериоца, а предметна имовина није од кључног значаја за реорганизацију.~~

~~О захтеву из ст. 4. и 5. овог члана стечајни судија одлучује у року од 15 дана од дана пријема захтева.~~

~~На предлог разлучног повериоца, стечајни судија може да донесе одлуку о адекватној заштити имовине која је предмет обезбеђења његовог потраживања одређивањем следећих мера:~~

~~1) исплата редовних новчаних надокнада разлучном повериоцу, чији је износ једнак износу за који се умањује вредност имовине или надокнада за стварне или предвиђене губитке;~~

~~2) замена имовине или одређивање додатне обезбеђене имовине довољне да надокнади смањење вредности или губитак;~~

~~3) подела прихода или дела прихода добијених коришћењем имовине која је предмет обезбеђеног потраживања разлучном повериоцу, до висине његовог обезбеђеног потраживања или предаја средстава добијених отуђењем ове имовине, ако је имовину отуђио стечајни дужник пре или током претходног стечајног поступка;~~

~~4) поправка, одржавање, осигурање или мере посебног обезбеђивања и чувања имовине;~~

~~5) друге заштитне мере или друге врсте надокнада за које стечајни судија сматра да ће заштитити вредност имовине разлучног повериоца.~~

ПРОПУШТАЊЕ АДЕКВАТНЕ ЗАШТИТЕ ИЛИ СМАЊЕЊЕ ВРЕДНОСТИ ИМОВИНЕ

ЧЛАН 93А

У СЛУЧАЈУ ИЗРИЦАЊА МЕРЕ ЗАБРАНЕ ИЗВРШЕЊА И НАМИРЕЊА ИЗ ЧЛАНА 62. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА ИЛИ У СЛУЧАЈУ ЗАБРАНЕ ИЗВРШЕЊА И НАМИРЕЊА ИЗ ЧЛАНА 93. СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА, СТЕЧАЈНИ ДУЖНИК, ОДНОСНО СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК СУ ДУЖНИ ДА ОБЕЗБЕДЕ АДЕКВАТНУ ЗАШТИТУ ИМОВИНЕ, НА НАЧИН КОЈИМ ЋЕ ОСИГУРАТИ ДА ВРЕДНОСТ И СТАЊЕ ИМОВИНЕ ОСТАНУ НЕПРОМЕЊЕНИ.

СТЕЧАЈНИ СУДИЈА, НА ПРЕДЛОГ СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА, РАЗЛУЧНОГ ПОВЕРИОЦА ИЛИ ЗАЛОЖНОГ ПОВЕРИОЦА КОЈИ ДОКАЖЕ ДА ЈЕ ЊЕГОВО ПОТРАЖИВАЊЕ ОБЕЗБЕЂЕНО ЗАЛОЖНИМ ПРАВОМ ДОСПЕЛО ДЕЛОМ ИЛИ У ЦЕЛОСТИ, ДОНОСИ ОДЛУКУ О УКИДАЊУ МЕРЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА ИЗ ЧЛАНА 62. СТАВ 2. ТАЧКА 4) ОВОГ ЗАКОНА ИЛИ ЗАБРАНЕ ИЗВРШЕЊА И НАМИРЕЊА ИЗ ЧЛАНА 93. СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА, У ОДНОСУ

НА ИМОВИНУ КОЈА ЈЕ ПРЕДМЕТ ОБЕЗБЕЂЕЊА, НА ПЕРИОД ОД ШЕСТ МЕСЕЦИ ПОЧЕВ ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА ОГЛАСА ИЗ ЧЛАНА 93В СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА, АКО:

1) СТЕЧАЈНИ ДУЖНИК ИЛИ СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК НИСУ НА АДЕКВАТАН НАЧИН ЗАШТИТИЛИ ПРЕДМЕТНУ ИМОВИНУ КОЈА ЈЕ ПРЕДМЕТ РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПРАВА ТАКО ДА ЈЕ ЊЕНА БЕЗБЕДНОСТ ИЗЛОЖЕНА РИЗИКУ ИЛИ

2) СЕ ВРЕДНОСТ ПРЕДМЕТНЕ ИМОВИНЕ СМАЊУЈЕ, А НЕМА ДРУГЕ МОГУЋНОСТИ ДА СЕ ОБЕЗБЕДИ ПРИМЕРЕНА И ЕФИКАСНА ЗАШТИТА ОД СМАЊЕЊА ВРЕДНОСТИ ИМОВИНЕ.

УМЕСТО ОДЛУКЕ О УКИДАЊУ МЕРЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА ИЛИ ЗАБРАНЕ ИЗВРШЕЊА И НАМИРЕЊА ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА, СТЕЧАЈНИ СУДИЈА МОЖЕ ДА ДОНЕСЕ ОДЛУКУ О АДЕКВАТНОЈ ЗАШТИТИ ИМОВИНЕ КОЈА ЈЕ ПРЕДМЕТ РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПРАВА ОДРЕЂИВАЊЕМ ЈЕДНЕ ИЛИ ВИШЕ ОД СЛЕДЕЋИХ МЕРА:

1) ИСПЛАТА РЕДОВНИХ НОВЧАНИХ НАДОКНАДА РАЗЛУЧНОМ ПОВЕРИОЦУ, ЧИЈИ ЈЕ ИЗНОС ЈЕДНАК ИЗНОСУ ЗА КОЈИ СЕ УМАЊУЈЕ ВРЕДНОСТ ИМОВИНЕ ИЛИ НАДОКНАДА ЗА СТВАРНЕ ИЛИ ПРЕДВИЂЕНЕ ГУБИТКЕ;

2) ЗАМЕНА ИМОВИНЕ ИЛИ ОДРЕЂИВАЊЕ ДОДАТНЕ ИМОВИНЕ КОЈА ЋЕ БИТИ ПРЕДМЕТ РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПРАВА, НА НАЧИН ДА СЕ НАДОКНАДИ СМАЊЕЊЕ ВРЕДНОСТИ ИЛИ ГУБИТАК;

3) ИСПЛАТА ДЕЛА ПРИХОДА ДОБИЈЕНИХ КОРИШЋЕЊЕМ ИМОВИНЕ КОЈА ЈЕ ПРЕДМЕТ РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПРАВА РАЗЛУЧНОМ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОМ ПОВЕРИОЦУ, ДО ВИСИНЕ ЊЕГОВОГ ОБЕЗБЕЂЕНОГ ПОТРАЖИВАЊА ИЛИ ПРЕДАЈА СРЕДСТАВА ДОБИЈЕНИХ ОТУЂЕЊЕМ ОВЕ ИМОВИНЕ, АКО ЈЕ ИМОВИНУ ОТУЂИО СТЕЧАЈНИ ДУЖНИК ПРЕ ИЛИ ТОКОМ ПРЕТХОДНОГ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА;

4) ПОПРАВКА, ОДРЖАВАЊЕ, ОСИГУРАЊЕ ИЛИ МЕРЕ ПОСЕБНОГ ОБЕЗБЕЂИВАЊА И ЧУВАЊА ИМОВИНЕ;

5) ДРУГЕ ЗАШТИТНЕ МЕРЕ ИЛИ ДРУГЕ ВРСТЕ НАДОКНАДА ЗА КОЈЕ СТЕЧАЈНИ СУДИЈА СМАТРА ДА ЋЕ ЗАШТИТИТИ ВРЕДНОСТ ИМОВИНЕ РАЗЛУЧНОГ ПОВЕРИОЦА.

ИМОВИНА КОЈА НИЈЕ ОД ЗНАЧАЈА ЗА РЕОРГАНИЗАЦИЈУ,
ОДНОСНО ЗА ПРОДАЈУ ПРАВНОГ ЛИЦА

ЧЛАН 93Б

СТЕЧАЈНИ СУДИЈА, НА ПРЕДЛОГ РАЗЛУЧНОГ ПОВЕРИОЦА ИЛИ ЗАЛОЖНОГ ПОВЕРИОЦА КОЈИ ДОКАЖЕ ДА ЈЕ ЊЕГОВО ПОТРАЖИВАЊЕ ОБЕЗБЕЂЕНО ЗАЛОЖНИМ ПРАВОМ ДОСПЕЛО ДЕЛОМ ИЛИ У ЦЕЛОСТИ, КОЈИ САДРЖИ ПРОЦЕНУ ВРЕДНОСТИ ИМОВИНЕ КОЈА ЈЕ ПРЕДМЕТ РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПРАВА, САЧИЊЕНУ ОД СТРАНЕ ОВЛАШЋЕНОГ СТРУЧНОГ ЛИЦА (ПРОЦЕНИТЕЉА), КОЈА НИЈЕ СТАРИЈА ОД 12 МЕСЕЦИ, ДОНОСИ ОДЛУКУ О УКИДАЊУ МЕРЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА ИЗ ЧЛАНА 62. СТАВ 2. ТАЧКА 4) ОВОГ ЗАКОНА ИЛИ ЗАБРАНЕ ИЗВРШЕЊА ИЛИ НАМИРЕЊА ИЗ ЧЛАНА 93. СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА У ОДНОСУ НА ТУ ИМОВИНУ НА ПЕРИОД ОД ШЕСТ МЕСЕЦИ ПОЧЕВ ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА ОГЛАСА ИЗ ЧЛАНА 93В СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА, АКО ЈЕ ВРЕДНОСТ ПРЕДМЕТНЕ ИМОВИНЕ МАЊА ОД ИЗНОСА ОБЕЗБЕЂЕНОГ ПОТРАЖИВАЊА ТОГ ПОВЕРИОЦА.

СТЕЧАЈНИ СУДИЈА НЕЋЕ ДОНЕТИ ОДЛУКУ О УКИДАЊУ МЕРЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА, ОДНОСНО ЗАБРАНЕ ИЗВРШЕЊА И НАМИРЕЊА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА АКО СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК ДОКАЖЕ ДА ЈЕ ПРЕДМЕТНА

ИМОВИНА ОД КЉУЧНОГ ЗНАЧАЈА ЗА РЕОРГАНИЗАЦИЈУ, ОДНОСНО ЗА ПРОДАЈУ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА КАО ПРАВНОГ ЛИЦА.

ЗАЈЕДНИЧКЕ ОДРЕДБЕ ЗА УКИДАЊЕ МЕРЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА,
ОДНОСНО ЗАБРАНЕ ИЗВРШЕЊА И НАМИРЕЊА

ЧЛАН 93В

О ПРЕДЛОГУ ИЗ ЧЛ. 93А И 93Б ОВОГ ЗАКОНА СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ОДЛУЧУЈЕ РЕШЕЊЕМ, У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА ПРЕДЛОГА. У СЛУЧАЈУ УКИДАЊА МЕРЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА, ОДНОСНО ЗАБРАНЕ ИЗВРШЕЊА И НАМИРЕЊА, СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ПО ПРАВНОСНАЖНОСТИ ТОГ РЕШЕЊА ОБЈАВЉУЈЕ ОГЛАС О УКИДАЊУ МЕРЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА, ОДНОСНО ЗАБРАНЕ ИЗВРШЕЊА И НАМИРЕЊА СХОДНОМ ПРИМЕНОМ ЧЛАНА 71. СТАВ 3. ОВОГ ЗАКОНА. ПРЕДЛАГАЧ ЈЕ У ОБАВЕЗИ ДА ПО ЗАКЉУЧКУ СУДА ПРЕДУЈМИ ТРОШКОВЕ ОБЈАВЉИВАЊА ОВОГ ОГЛАСА, У СУПРОТНОМ СУД ЋЕ ОДБАЦИТИ ПРЕДЛОГ.

НА РЕШЕЊЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ПРАВО ЖАЛБЕ ИМАЈУ СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК, ОДБОР ПОВЕРИЛАЦА И РАЗЛУЧНИ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНИ ПОВЕРИЛАЦ КОЈИ ИМА РАЗЛУЧНО, ОДНОСНО ЗАЛОЖНО ПРАВО НА ИМОВИНИ КОЈА ЈЕ ПРЕДМЕТ ТОГ РЕШЕЊА.

ЛИЦА ПОВЕЗАНА СА СТЕЧАЈНИМ ДУЖНИКОМ У СМИСЛУ ЧЛАНА 125. ОВОГ ЗАКОНА НЕМАЈУ ПРАВО НА ПОДНОШЕЊЕ ПРЕДЛОГА ИЗ ЧЛ. 93А И 93Б ОВОГ ЗАКОНА, ОСИМ ЛИЦА КОЈА СЕ У ОКВИРУ СВОЈЕ РЕДОВНЕ ДЕЛАТНОСТИ БАВЕ ДАВАЊЕМ КРЕДИТА И ЗАЈМОВА.

ПО ПРАВНОСНАЖНОСТИ РЕШЕЊА О УКИДАЊУ МЕРЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА, ОДНОСНО ЗАБРАНЕ ИЗВРШЕЊА И НАМИРЕЊА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК НЕМА ПРАВО ДА НА БИЛО КОЈИ НАЧИН РАСПОЛАЖЕ ИМОВИНОМ КОЈА ЈЕ ПРЕДМЕТ РЕШЕЊА, УКЉУЧУЈУЋИ ДАВАЊЕ У ЗАКУП ИЛИ ОПТЕРЕЂИВАЊЕ ТЕ ИМОВИНЕ.

У СЛУЧАЈУ ДА ЈЕ ОБЈАВЉЕН ОГЛАС ЗА ПРОДАЈУ ИМОВИНЕ КОЈА ЈЕ ПРЕДМЕТ ПРЕДЛОГА ИЗ ЧЛ. 93А И 93Б ОВОГ ЗАКОНА, РОК ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ПОЧИЊЕ ДА ТЕЧЕ ПО НЕУСПЕЛОМ ОКОНЧАЊУ ТОГ ПОСТУПКА ПРОДАЈЕ.

ЕВЕНТУАЛНО ОСПОРАВАЊЕ ПОТРАЖИВАЊА ИЛИ ОСПОРАВАЊЕ РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПРАВА ОД СТРАНЕ СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА, КАО И ВОЂЕЊЕ ПАРНИЦЕ ЗА УТВРЂЕЊЕ ПОСТОЈАЊА ПОТРАЖИВАЊА ИЛИ ПОСТОЈАЊЕ РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПРАВА, НЕМА УТИЦАЈА НА ПРАВО РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПОВЕРИОЦА ДА СУДУ ПРЕДЛОЖИ УКИДАЊЕ МЕРЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА, ОДНОСНО ЗАБРАНЕ ИЗВРШЕЊА И НАМИРЕЊА У СКЛАДУ СА ЧЛ. 93А И 93Б ОВОГ ЗАКОНА.

ПОСЛЕДИЦЕ ПРОПУШТАЊА УНОВЧЕЊА ИМОВИНЕ ОД СТРАНЕ
РАЗЛУЧНОГ,
ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПОВЕРИОЦА

ЧЛАН 93Г

У СЛУЧАЈУ ДА РАЗЛУЧНИ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНИ ПОВЕРИЛАЦ ПРОПУСТИ ДА УНОВЧИ ИМОВИНУ КОЈА ЈЕ ПРЕДМЕТ РЕШЕЊА О УКИДАЊУ МЕРЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА, ОДНОСНО ЗАБРАНЕ ИЗВРШЕЊА И НАМИРЕЊА ИЗ ЧЛ. 93А И 93Б ОВОГ ЗАКОНА У РОКУ ОД ДЕВЕТ МЕСЕЦИ ОД ПРАВНОСНАЖНОСТИ ТОГ РЕШЕЊА, СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ЋЕ ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ ДОНЕТИ РЕШЕЊЕ КОЈИМ ЋЕ КОНСТАТОВАТИ ДА ЈЕ МЕРА ЗАБРАНЕ ИЗВРШЕЊА И НАМИРЕЊА У ОДНОСУ НА ТУ ИМОВИНУ ПОНОВО УСПОСТАВЉЕНА.

НА ПРЕДЛОГ РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПОВЕРИОЦА КОЈИ ЈЕ ПОДНЕТ ПРЕ ИСТЕКА РОКА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ЋЕ ПРОДУЖИТИ РОК ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ЈЕДНОМ ЗА ТРИ МЕСЕЦА, АКО РАЗЛУЧНИ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНИ ПОВЕРИЛАЦ ДОСТАВИ ДОКАЗ ДА ЈЕ У ОКВИРУ ПОСТУПКА УНОВЧЕЊА ОБЈАВЉЕН ОГЛАС О ПРОДАЈИ ИМОВИНЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА.

ПО ПРАВНОСНАЖНОСТИ РЕШЕЊА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК СТИЧЕ ПРАВО ПРОДАЈЕ И РАСПОЛАГАЊА ИМОВИНОМ СХОДНО ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА.

Финансијски лизинг

Члан 95.

Ако се стечајни поступак отвори над примаоцем лизинга, давалац лизинга подноси захтев да му се из стечаја излучи предмет лизинга, под условима из овог члана.

Забрана извршења и намирења из члана 93. овог закона сходно се примењује и на остваривање права даваоца лизинга на излучење из стечаја предмета лизинга до одлуке о банкротству стечајног дужника, односно до потврђивања усвојеног плана реорганизације. Обавезе стечајног дужника према даваоцу лизинга које доспевају након отварања стечајног поступка сматрају се обавезама стечајне масе.

У случају да стечајни дужник или стечајни управник нису на адекватан начин заштитили предмет лизинга тако да је његова безбедност изложена ризику давалац лизинга може захтевати укидање или условљавање мера обезбеђења, односно укидање забране извршења и намирења.

На одлучивање по захтеву из става 3. овог члана примењује се ~~члан 93. став 5.~~ чл. 93А И 93В овог закона.

~~Давалац лизинга може захтевати и примену мера заштите из члана 93. став 6. тачка 4) и 5) овог закона.~~

Стечајни судија може, на предлог стечајног управника, и пре одлуке о банкротству стечајног дужника, односно усвајања плана реорганизације да наложи предају даваоцу лизинга предмета лизинга који није од кључног значаја за реорганизацију стечајног дужника.

У случају одлуке о банкротству давалац лизинга има право на излучење предмета лизинга, а стечајни судија без одлагања одлучује о захтеву из става 1. овог члана. Ако је излучни захтев усвојен, стечајни управник је дужан да преда предмет лизинга даваоцу лизинга без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од доношења одлуке о банкротству, у супротном давалац лизинга има право да захтева повраћај државине и извршење на предмету лизинга у складу са уговором односно законом. Изузетно, стечајни судија може, на предлог стечајног управника и уз сагласност одбора поверилаца, одбити излучни захтев и одредити исплату пуног уговореног износа лизинг накнаде. Уколико таква исплата није извршена у року од 30 дана од доношења одлуке о банкротству, давалац лизинга има право да захтева повраћај државине и извршење на предмету лизинга у складу са уговором односно законом.

У случају реорганизације, стечајни дужник односно стечајни управник је дужан да предмет лизинга преда даваоцу лизинга у року од осам дана од дана потврђивања усвојеног плана реорганизације, уколико усвојени план реорганизације не предвиђа наставак коришћења предмета лизинга и плаћање лизинг накнада у складу са уговором о лизингу.

Ако стечајни дужник односно стечајни управник не изврши предају предмета лизинга у складу са ставом 7. овог члана, односно не извршава обавезе из уговора о лизингу након потврђивања усвојеног плана

реорганизације, давалац лизинга има право да захтева повраћај државине и извршење на предмету лизинга у складу са уговором односно законом.

Обавезе стечајне масе

Члан 104.

Обавезе стечајне масе су обавезе:

1) које су проузроковане радњама стечајног управника или на други начин управљањем, уновчењем и поделом стечајне масе, а које не спадају у трошкове стечајног поступка;

2) из двостранотеретног уговора, ако се његово испуњење тражи за стечајну масу или мора уследити након отварања стечајног поступка;

3) које су настале неоснованим обогаћењем стечајне масе, УКЉУЧУЈУЋИ И КАО ПОСЛЕДИЦА НИШТАВИХ ПРАВНИХ ПОСЛОВА;

4) према запосленима стечајног дужника, настале након отварања стечајног поступка;

5) НАСТАЛЕ НА ОСНОВУ КРЕДИТА, ОДНОСНО ЗАЈМА УЗЕТОГ У СМISЛУ ЧЛАНА 27. СТАВ 2. ИЛИ ЧЛАНА 157. СТАВ 1. ТАЧКА 10) ОВОГ ЗАКОНА, А ПОВЕРИЛАЦ ПО ТОМ ОСНОВУ ИМАЋЕ ОБАВЕЗУ ДА СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА У РОКУ ОД 30 ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА ОГЛАСА О ОТВАРАЊУ СТЕЧАЈА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ” ОБАВЕСТИ О ПОСТОЈАЊУ И ИЗНОСУ ТАКВИХ ОБАВЕЗА, У СУПРОТНОМ НЕЋЕ ИМАТИ ПРАВО НА КАМАТУ НА ТО ПОТРАЖИВАЊЕ ЗА ПЕРИОД ТРАЈАЊА СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА.

Обавезе стечајне масе су и обавезе из става 1. овог члана које су настале током претходног стечајног поступка ако се стечајни поступак отвори.

2. Управљање имовином и правима

Преузимање стечајне масе

Члан 105.

Отварањем стечајног поступка стечајни управник преузима у државину целокупну имовину која улази у стечајну масу и њоме управља.

Ако ~~стечајни дужник или треће лице~~ ТРЕЋЕ ЛИЦЕ У БИЛО КОЈОЈ ФАЗИ ПОСТУПКА одбије да изврши предају ствари које ДРЖИ БЕЗ ПРАВНОГ ОСНОВА ИЛИ ПО ОСНОВУ ПРАВНОГ ПОСЛА ЧИЈА ЈЕ ВАЖНОСТ ПРЕСТАЛА, А КОЈЕ улазе у имовину стечајног дужника, стечајни управник ће од стечајног судије затражити да хитно наложи и спроведе принудно извршење. Уз налог за предају ствари, стечајни судија може према ~~стечајном дужнику или~~ трећем лицу одредити и мере принуде ради спровођења извршења. У том случају лице које је одбило да преда ствари које улазе у имовину стечајног дужника и које не поступи по налогу суда одговара за штету која је настала услед таквог поступања.

ОДЛУКЕ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ДОНОСИ У ФОРМИ РЕШЕЊА, НА КОЈЕ ПРАВО ЖАЛБЕ ИМАЈУ СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК И ТРЕЋЕ ЛИЦЕ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА.

Ако се у имовини стечајног дужника нађу готов новац, хартије од вредности или драгоцености, стечајни управник одређује начин њиховог чувања или улагања уз сагласност одбора поверилаца.

Поступак утврђивања потраживања и листа потраживања

Члан 113.

После истека рока за пријављивање потраживања стечајни судија доставља све пријаве потраживања стечајном управнику.

Стечајни управник утврђује основаност, обим и исплатни ред сваког потраживања и о томе сачињава листу признатих и оспорених потраживања, **КАО И РЕДОСЛЕД НАМИРЕЊА РАЗЛУЧНИХ И ЗАЛОЖНИХ ПОВЕРИЛАЦА.**

Потраживање пријављено на основу извршне исправе може се оспорити ако је:

- 1) извршна исправа укинута, поништена, преиначена или стављена ван снаге;
- 2) потраживање престало на основу чињенице која је наступила након извршности;
- 3) протекао рок у коме се по закону може тражити извршење;
- 4) потраживање није прешло на стечајног повериоца, односно ако обавеза није прешла на стечајног дужника;
- 5) извршна исправа таква да би радња њеног извршења могла бити предмет побијања у складу са овим законом.

Стечајни управник је дужан да најкасније десет дана пре дана одржавања испитног рочишта достави листу потраживања стечајном судији, који је дужан да је објави на огласној и електронској огласној табли суда или да, уколико је листа несразмерно велика, на огласној и електронској огласној табли суда истакне обавештење о месту где се листа налази.

Стечајни управник је дужан да изврши личну доставу обавештења оним повериоцима чија су потраживања оспорена, најкасније 15 дана пре одржавања испитног рочишта. На захтев повериоца чије је потраживање оспорено, стечајни управник је дужан да заједно са повериоцем прегледа поново његову пријаву са додатним доказима и да после тога одлучи коначно да ли ће признати или оспорити потраживање.

Ако стечајни управник не поступи у складу са ставом 5. овог члана, поверилац чије потраживање је оспорено може уложити примедбу о којој одлучује стечајни судија.

Ако стечајни управник после поновног прегледа пријаве промени своју одлуку, дужан је да исправи листу из става 2. овог члана.

Утврђена потраживања

Члан 116.

Потраживање се сматра утврђеним ако није оспорено од стране стечајног управника или од стране поверилаца до закључења испитног рочишта.

Стечајни судија ће **ЗАКЉУЧКОМ** усвојити коначну листу на основу листе потраживања коју је саставио стечајни управник и на основу измена унетих на рочишту. Коначна листа садржи податке о свим пријављеним потраживањима, о томе ко их је оспорио и у ком износу су утврђена, односно оспорена, као и потраживања о којима ће бити донет закључак о листи утврђених и оспорених потраживања.

На основу коначне листе из става 2. овог члана стечајни судија доноси закључак о листи утврђених и оспорених потраживања.

Закључак о листи утврђених и оспорених потраживања доставља се стечајном управнику и сваком стечајном повериоцу и објављује се на огласној табли суда.

Коначна листа којом се утврђује потраживање и његов исплатни ред обавезујућа је за стечајног дужника и за све стечајне повериоце.

Закључак из става 3. овог члана доставља се стечајном управнику и сваком стечајном повериоцу чије је потраживање оспорено и који је упућен на парницу и објављује се на огласној табли суда.

Стечајни поверилац који докаже своје потраживање у парници на коју је упућен, има право да тражи исправљање коначне листе утврђених потраживања.

Уколико је у закључку о листи утврђених и оспорених потраживања стечајни судија дао стечајном управнику или повериоцу погрешан упут на парницу, лице које је погрешно упућено на парницу може поднети захтев за исправку закључка у року од пет дана од дана пријема закључка, односно од дана објављивања закључка на огласној и електронској огласној табли суда, уз поштовање прописа којима се уређује заштита података о личности, о коме је стечајни судија дужан да одлучи у року од три дана.

До доношења одлуке стечајног судије по захтеву из става 8. овог члана не теку рокови за покретање или наставак парничних поступака по упућу стечајног судије.

Оспорена потраживања

Члан 117.

Поверилац чије је потраживање оспорено упућује се на парницу, односно на наставак прекинутог парничног ИЛИ АРБИТРАЖНОГ поступка ради утврђивања оспореног потраживања, коју може да покрене, односно настави у року од 15 дана од дана пријема закључка из члана 116. овог закона, односно од дана истека рока за медијацију у складу са чланом 115. овог закона.

~~Поверилац који није покренуо парницу или тражио наставак прекинуте парнице у року из става 1. овог члана, губи то право и својство стечајног повериоца.~~ ПОВЕРИЛАЦ КОЈИ НИЈЕ ПОСТУПИО НА НАЧИН ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, ГУБИ ТО ПРАВО И СВОЈСТВО СТЕЧАЈНОГ ПОВЕРИОЦА ЗА ОСПОРЕНО ПОТРАЖИВАЊЕ.

Поверилац који је оспорио потраживање другог повериоца признато од стране стечајног управника, упућује се на парницу, у складу са ставом 1. овог члана. Оспорено потраживање сматра се признатим ако поверилац који је оспорио потраживање другог повериоца не покрене парницу у законом прописаном року.

Поверилац који је упућен на парницу дужан је да о покретању парнице односно о наставку прекинуте парнице ИЛИ АРБИТРАЖНОГ ПОСТУПКА обавести поступајућег стечајног судију у року од 15 дана од дана покретања или наставка парнице.

Ако поверилац из става 1. овог члана не обавести стечајног судију о покретању парнице, одговоран је за трошкове и штету проузроковану пропуштањем.

У случају оспоравања потраживања пријављених на основу извршне исправе стечајни судија закључком упућује стечајног управника или повериоца који је оспорио потраживање на парницу у складу са ставом 1. овог члана. Оспорено потраживање сматра се признатим ако стечајни управник или поверилац не покрене парницу у законом прописаном року.

Пренос потраживања

Члан 117а

Утврђена и оспорена потраживања у стечајном поступку могу бити предмет преноса.

Уговор о преносу потраживања закључују уступилац и прималац ПРИЈЕМНИК потраживања, с тим да се потписи уговорних страна оверавају у складу са законом којим се уређује оверавање потписа, рукописа и преписа, а стечајни дужник се писаним путем обавештава о извршеном преносу.

ПРИЈЕМНИК ПОТРАЖИВАЊА ИМА ПРАВО ДА ТРАЖИ ИСПРАВКУ КОНАЧНЕ ЛИСТЕ УТВРЂЕНИХ ПОТРАЖИВАЊА.

~~Прималац има иста права као уступилац, а дужник може према примаоцу истицати исте приговоре које је имао и према уступлиоцу, као и приговоре које има само у односу на примаоца, а у складу са овим законом.~~

~~Пренос потраживања из става 1. овог члана може се вршити у поступку реорганизације, а у поступку банкротства до доношења решења о главној деоби.~~

Поступак о оспореном потраживању

Члан 118.

~~Ако у тренутку отварања стечајног поступка тече парница о потраживању, стечајни управник ће преузети парницу у стању у ком се она налази у тренутку отварања стечајног поступка.~~

АКО У ТРЕНУТКУ ОТВАРАЊА СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА ТЕЧЕ ПАРНИЧНИ ИЛИ АРБИТРАЖНИ ПОСТУПАК О ПОТРАЖИВАЊУ, СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК ЋЕ ПРЕУЗЕТИ ПАРНИЧНИ ИЛИ АРБИТРАЖНИ ПОСТУПАК У СТАЊУ У КОМ СЕ ОНА НАЛАЗИ У ТРЕНУТКУ ОТВАРАЊА СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА.

Ако се парница из става 1. овог члана не води пред стечајним судом, суд пред којим се води парница ће прекинути поступак, а по стављању предлога за наставак поступка огласиће се ненадлежним и предмет уступити стечајном суду. Против решења о уступању предмета није дозвољена жалба.

Правноснажна одлука о оспореном потраживању има дејство према стечајном дужнику и према свим повериоцима стечајног дужника.

Одлука донета по ванредном правном леку нема дејство према повериоцима у погледу исплата примљених на основу решења о главној деоби.

VIII. ПОБИЈАЊЕ ПРАВНИХ РАДЊИ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА

Општи услови

Члан 119.

Правне послове и друге правне радње закључене односно предузете пре отварања стечајног поступка, којима се нарушава равномерно намирење стечајних поверилаца или оштећују повериоци, као и правне послове и друге правне радње којима се поједини повериоци стављају у погоднији положај (у даљем тексту: погодовање поверилаца), могу побијати стечајни управник, у име стечајног дужника и повериоци, у складу са одредбама овог закона.

Пропуштање закључења правног посла односно пропуштање предузимања радње, у погледу побијања, изједначава се са правним послом односно са правном радњом.

Побијати се могу и правни послови, правне и процесне радње на основу којих је донета извршна исправа или које су предузете по основу извршне исправе или у поступку принудног извршења, ако испуњавају услов из става 1. овог члана. Ако захтев за побијање буде усвојен, престаје дејство извршне исправе према стечајној маси.

Побијање се може вршити од дана отварања стечајног поступка до дана одржавања рочишта за главну деобу.

НЕ МОГУ СЕ ПОБИЈАТИ УОБИЧАЈЕНИ ПРИГОДНИ ДАРОВИ, НАГРАДНИ ДАРОВИ, КАО НИ ДАРОВИ УЧИЊЕНИ ИЗ ЗАХВАЛНОСТИ НИТИ ИЗДВАЈАЊА У ХУМАНИТАРНЕ СВРХЕ, ПОД УСЛОВОМ ДА СУ У ВРЕМЕ КАДА СУ УЧИЊЕНИ БИЛИ СРАЗМЕРНИ ФИНАНСИЈСКИМ МОГУЋНОСТИМА СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА И УОБИЧАЈЕНИ ЗА ПРИВРЕДНУ ГРАНУ КОЈОЈ СТЕЧАЈНИ ДУЖНИК ПРИПАДА.

Намерно оштећење поверилаца

Члан 123.

Правни посао односно правна радња закључени односно предузети у последњих пет година пре подношења предлога за покретање стечајног поступка или после тога, са намером оштећења једног или више поверилаца, могу се побијати ако је сауговорач стечајног дужника знао за намеру стечајног дужника. Знање намере се претпоставља ако је сауговорач стечајног дужника знао да стечајном дужнику прети неспособност плаћања и да се радњом оштећују повериоци, КАО И АКО СУ ПРАВНИ ПОСАО ОДНОСНО ПРАВНА РАДЊА СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА ПРЕДУЗЕТИ БЕЗ НАКНАДЕ ИЛИ УЗ НЕЗНАТНУ НАКНАДУ.

Обезбеђење које је стечајни дужник дао за зајам, односно друге правне радње које у економском погледу одговарају одобравању зајмова, лицу повезаном са стечајним дужником, у смислу овог закона, осим лица које се у оквиру своје редовне делатности бави давањем кредита или зајмова, у тренутку када је било трајније неспособно за плаћање у смислу овог закона или у року од годину дана пре дана отварања стечајног поступања над друштвом, не производи правно дејство у поступку стечаја над друштвом.

Ако је стечајни дужник у последњој години пре отварања стечаја вратио кредит или зајам лицу повезаном са стечајним дужником у смислу овог закона, осим лицу које се у оквиру своје редовне делатности бави давањем кредита, сматраће се да је извршио радњу намерног оштећења поверилаца која је подобна за побијање.

~~Послови и радње без накнаде или уз незнатну накнаду~~

~~Члан 124.~~

~~Правни посао и правна радња стечајног дужника без накнаде или уз незнатну накнаду могу се побијати ако су закључени односно предузети у последњих пет година пре подношења предлога за покретање стечајног поступка.~~

~~Правном радњом стечајног дужника без накнаде сматра се и пропуштање улагања жалбе, приговора, одговора на тужбу или изостанак са рочишта, ако је сауговорач стечајног дужника стекао неку имовинску корист.~~

~~Не могу се побијати уобичајени пригодни дарови, наградни дарови, као ни дарови учињени из захвалности нити издвајања у хуманитарне сврхе, под условом да су у време када су учињени били сразмерни финансијским~~

~~могућностима стечајног дужника и уобичајени за привредну грану којој стечајни дужник припада.~~

~~Одрицање од наследства сматра се правном радњом стечајног дужника без накнаде.~~

Немогућност побијања

Члан 126.

Не могу се побијати правни послови закључени односно правне радње предузете ради:

~~1) извршења усвојеног плана реорганизације стечајног дужника предузете после~~

~~отварања стечајног поступка;~~ 1) УЗИМАЊА КРЕДИТА ИЛИ ЗАЈМА У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 27. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА И ДАВАЊЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА ПО ТОМ ПРАВНОМ ПОСЛУ, АКО ЈЕ НАКОН ОБУСТАВЕ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА У КОЈЕМ ЈЕ ТАКАВ КРЕДИТ ИЛИ ЗАЈАМ УЗЕТ ДОШЛО ДО ОТВАРАЊА СТЕЧАЈА НАД ИСТИМ СТЕЧАЈНИМ ДУЖНИКОМ, КАО И ЗАКЉУЧИВАЊА УГОВОРА О КРЕДИТУ ИЛИ ЗАЈМУ У СМИСЛУ ЧЛАНА 157. СТАВ 1. ТАЧКА 10) ОВОГ ЗАКОНА И ДАВАЊА ОБЕЗБЕЂЕЊА ПО ТОМ ПРАВНОМ ПОСЛУ, АКО ЈЕ НАКОН ОБУСТАВЕ СТЕЧАЈНОГ ОДНОСНО ПРЕТХОДНОГ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА У КОЈЕМ ЈЕ ПРАВНОСНАЖНО УСВОЈЕН ПЛАН РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ ДОШЛО ДО ОТВАРАЊА СТЕЧАЈА НАД ИСТИМ СТЕЧАЈНИМ ДУЖНИКОМ;

2) наставаљања послова предузетих после отварања стечајног поступка;

3) исплате по меницама или чековима ако је друга страна морала примити исплату да не би изгубила право на регрес против осталих меничних односно чековних обвезника.

Правна радња односно правни посао који се сматра уобичајеним, односно неуобичајеним намирењем у смислу овог закона не може се побијати ако је стечајни дужник истовремено или у кратком периоду пре или после извршеног правног посла односно правне радње примио једнаку вредност у виду противнакнаде од повериоца или другог лица, за чији рачун је извршен правни посао односно правна радња.

Правна радња односно правни посао који представља уобичајено или неуобичајено намирење поверилаца, односно којим се повериоци непосредно оштећују не може се побијати ако је радња предузета, односно посао закључен:

1) пре подношења предлога за покретање стечајног поступка;

2) на основу оквирног уговора из члана 82. став 3. овог закона;

3) у складу са уобичајеном пословном праксом за извршавање уговора такве врсте.

IX. УНОВЧЕЊЕ И ДЕОБА СТЕЧАЈНЕ МАСЕ, НАМИРЕЊЕ И ЗАКЉУЧЕЊЕ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА

1. Уновчење стечајне масе

Решење о банкротству и уновчењу имовине

Члан 131.

Стечајни судија доноси решење о банкротству ако:

~~1) је очигледно да у року за подношење плана реорганизације стечајни дужник не показује интересовање за реорганизацију;~~

2) на првом поверилачком рочишту за то гласа одговарајући број стечајних поверилаца, у складу са чланом 36. став 4. овог закона;

3) ~~стечајни дужник не сарађује са стечајним управником или одбором поверилаца ради испуњавања објективних захтева за пружање података и обавештења у складу са одредбама овог закона;~~

4) ~~стечајни дужник не извршава налоге стечајног судије;~~

5) ~~ниједан план реорганизације није поднет у прописаном року;~~

6) ~~ниједан план реорганизације није усвојен на рочишту за разматрање плана реорганизације.~~

У случају из става 1. тач. 5) и 6) овог члана стечајни судија је дужан да решење о

банкротству стечајног дужника донесе наредног дана по истеку прописаног рока за

подношење плана реорганизације, односно на рочишту на коме план није усвојен или

најкасније у року од два дана од дана одржавања тог рочишта.

Против решења из става 1. овог члана жалбу могу изјавити стечајни управник и одбор поверилаца И ОВЛАШЋЕНИ ПРЕДЛАГАЧ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ.

Начин уновчења

Члан 132.

~~По доношењу решења о банкротству, стечајни управник започиње и спроводи продају целокупне имовине или дела имовине стечајног дужника.~~

~~Стечајни управник дужан је да изврши процену целисходности продаје стечајног~~

~~дужника као правног лица, односно целокупне имовине стечајног дужника у односу на~~

~~продају имовине стечајног дужника у деловима и да о томе обавести одбор поверилаца.~~

~~Продаја имовине врши се јавним надметањем, јавним прикупљањем понуда или~~

~~непосредном погодбом, у складу са овим законом и у складу са националним стандардима за управљање стечајном масом.~~

~~Уз сагласност одбора поверилаца стечајни управник може ангажовати домаћа или страна лица стручна за вршење продаја јавним надметањем ако је предмет продаје уметничко дело, односно други специфичан предмет продаје за који постоји специјализовано тржиште или ако сматра да ће се таквим ангажовањем остварити већа јавност продаје и повољније уновчење.~~

~~Предлог продаје из става 4. овог члана мора садржати све услове такве продаје, укључујући и трошкове ангажовања стручних лица.~~

~~Ако се продаја врши јавним надметањем или јавним прикупљањем понуда, стечајни управник је дужан да огласи продају у најмање два високотиражна дневна листа који се дистрибуирају на целој територији Републике Србије и на интернет страни овлашћене организације и то најкасније 30 дана пре дана одређеног за јавно надметање или достављање понуда.~~

~~Изузетно, ако су трошкови оглашавања несразмерно високи у односу на вредност предмета продаје стечајни управник, уз сагласност одбора поверилаца, може огласити продају на начин другачији од начина прописаног ставом 6. овог члана.~~

~~Оглас нарочито садржи услове и рокове продаје, као и податке о томе када и где потенцијални купци могу да виде имовину која се продаје.~~

~~Продаја непосредном погодбом може се извршити искључиво ако је такав начин продаје унапред одобрен од стране одбора поверилаца.~~

~~Продаја целокупне имовине стечајног дужника или имовинске целине не може се вршити супротно одредбама закона којим се уређује заштита конкуренције, а орган надлежан за заштиту конкуренције поступа са нарочитом хитношћу и у скраћеном поступку.~~

НАЧИН УНОВЧЕЊА И МЕТОД ПРОДАЈЕ

ЧЛАН 132.

ПО ДОНОШЕЊУ РЕШЕЊА О БАНКРОТСТВУ, СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК ЗАПОЧИЊЕ И СПРОВОДИ ПРОДАЈУ ЦЕЛОКУПНЕ ИМОВИНЕ, ИМОВИНСКЕ ЦЕЛИНЕ ИЛИ ПОЈЕДИНАЧНЕ ИМОВИНЕ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА, ОДНОСНО ПРОДАЈУ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА КАО ПРАВНОГ ЛИЦА (НАЧИН УНОВЧЕЊА), У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ И НАЦИОНАЛНИМ СТАНДАРДИМА ЗА УПРАВЉАЊЕ СТЕЧАЈНОМ МАСОМ.

У СЛУЧАЈУ ДА СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК ПРЕДЛАЖЕ ПРОДАЈУ ЦЕЛОКУПНЕ ИМОВИНЕ ИЛИ ИМОВИНСКЕ ЦЕЛИНЕ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА ИЛИ ПРОДАЈУ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА КАО ПРАВНОГ ЛИЦА, ДУЖАН ЈЕ ДА ПРИБАВИ ПРОЦЕНУ ЦЕЛИСХОДНОСТИ ТАКВОГ НАЧИНА УНОВЧЕЊА У ОДНОСУ НА ПРОДАЈУ ПОЈЕДИНАЧНЕ ИМОВИНЕ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА КОЈУ ИЗРАЂУЈЕ ОВЛАШЋЕНО СТРУЧНО ЛИЦЕ (ПРОЦЕНИТЕЉ) И КОЈОМ ЋЕ СЕ ОДРЕДИТИ ОДГОВАРАЈУЋИ ДЕО КУПОПРОДАЈНЕ ЦЕНЕ НА КОЈЕМ РАЗЛУЧНИ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНИ ПОВЕРИЛАЦ ИМА ПРАВО ПРИОРИТЕТНОГ НАМИРЕЊА У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 133. СТАВ 12. ОВОГ ЗАКОНА, КАО И ДА ТАКВУ ПРОЦЕНУ ДОСТАВИ СУДУ, ОДБОРУ ПОВЕРИЛАЦА И СВАКОМ РАЗЛУЧНОМ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОМ ПОВЕРИОЦУ КОЈИ ИМА РАЗЛУЧНО, ОДНОСНО ЗАЛОЖНО ПРАВО НА ИМОВИНИ КОЈА ЈЕ ОБУХВАЋЕНА ТАКВОМ ПРОДАЈОМ.

ОДБОР ПОВЕРИЛАЦА, РАЗЛУЧНИ ПОВЕРИЛАЦ И ЗАЛОЖНИ ПОВЕРИЛАЦ ОВЛАШЋЕНИ СУ ДА УЛОЖЕ ПРИМЕДБУ НА ПРОЦЕНУ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА, У КОМ СЛУЧАЈУ ЋЕ СУД, НА ОСНОВУ САВЕСНЕ И БРИЖЉИВЕ ОЦЕНЕ, ЗАКЉУЧКОМ УТВРДИТИ ЦЕЛИСХОДНОСТ ПРЕДЛОЖЕНОГ НАЧИНА ПРОДАЈЕ И ОДГОВАРАЈУЋИ ДЕО КУПОПРОДАЈНЕ ЦЕНЕ НА КОЈЕМ РАЗЛУЧНИ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНИ ПОВЕРИЛАЦ ИМА ПРАВО ПРИОРИТЕТНОГ НАМИРЕЊА У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 133. СТАВ 12. ОВОГ ЗАКОНА.

ПРОДАЈА ИМОВИНЕ, ОДНОСНО ПРАВНОГ ЛИЦА ВРШИ СЕ ЈАВНИМ НАДМЕТАЊЕМ, ЈАВНИМ ПРИКУПЉАЊЕМ ПОНУДА ИЛИ НЕПОСРЕДНОМ ПОГОДБОМ (МЕТОД ПРОДАЈЕ), У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ И НАЦИОНАЛНИМ СТАНДАРДИМА ЗА УПРАВЉАЊЕ СТЕЧАЈНОМ МАСОМ.

УЗ САГЛАСНОСТ ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК МОЖЕ АНГАЖОВАТИ ДОМАЋА ИЛИ СТРАНА ЛИЦА СТРУЧНА ЗА ВРШЕЊЕ ПРОДАЈЕ ЈАВНИМ НАДМЕТАЊЕМ АКО ЈЕ ПРЕДМЕТ ПРОДАЈЕ УМЕТНИЧКО ДЕЛО, ОДНОСНО ДРУГИ СПЕЦИФИЧАН ПРЕДМЕТ ПРОДАЈЕ ЗА КОЈИ ПОСТОЈИ СПЕЦИЈАЛИЗОВАНО ТРЖИШТЕ ИЛИ АКО СМАТРА ДА ЋЕ СЕ ТАКВИМ АНГАЖОВАЊЕМ ОСТВАРИТИ ВЕЋА ЈАВНОСТ ПРОДАЈЕ И ПОВОЉНИЈЕ УНОВЧЕЊЕ.

ПРЕДЛОГ ПРОДАЈЕ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА МОРА САДРЖАТИ СВЕ УСЛОВЕ ТАКВЕ ПРОДАЈЕ, УКЉУЧУЈУЋИ И ТРОШКОВЕ АНГАЖОВАЊА СТРУЧНИХ ЛИЦА.

АКО СЕ ПРОДАЈА ВРШИ ЈАВНИМ НАДМЕТАЊЕМ ИЛИ ЈАВНИМ ПРИКУПЉАЊЕМ ПОНУДА, СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК ДУЖАН ЈЕ ДА ОГЛАСИ ПРОДАЈУ У НАЈМАЊЕ ДВА ВИСОКОТИРАЖНА ДНЕВНА ЛИСТА КОЈИ СЕ

ДИСТРИБУИРАЈУ НА ЦЕЛОЈ ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И НА ИНТЕРНЕТ СТРАНИ ОВЛАШЋЕНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ И ТО НАЈКАСНИЈЕ 30 ДАНА ПРЕ ДАНА ОДРЕЂЕНОГ ЗА ЈАВНО НАДМЕТАЊЕ ИЛИ ДОСТАВЉАЊЕ ПОНУДА.

ИЗУЗЕТНО, АКО СУ ТРОШКОВИ ОГЛАШАВАЊА НЕСРАЗМЕРНО ВИСОКИ У ОДНОСУ НА ВРЕДНОСТ ПРЕДМЕТА ПРОДАЈЕ СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК, УЗ САГЛАСНОСТ ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА, МОЖЕ ОГЛАСИТИ ПРОДАЈУ НА НАЧИН ДРУГАЧИЈИ ОД НАЧИНА ПРОПИСАНОГ СТАВОМ 7. ОВОГ ЧЛАНА.

ОГЛАС НАРОЧИТО САДРЖИ УСЛОВЕ И РОКОВЕ ПРОДАЈЕ, КАО И ПОДАТКЕ О ТОМЕ КАДА И ГДЕ ПОТЕНЦИЈАЛНИ КУПЦИ МОГУ ДА ВИДЕ ИМОВИНУ КОЈА СЕ ПРОДАЈЕ.

ПРОДАЈА НЕПОСРЕДНОМ ПОГОДБОМ МОЖЕ СЕ ИЗВРШИТИ ИСКЉУЧИВО АКО ЈЕ ТАКАВ НАЧИН ПРОДАЈЕ ПРЕТХОДНО ОДОБРЕН ОД СТРАНЕ ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА И УЗ ПРИБАВЉАЊЕ ПРЕТХОДНЕ САГЛАСНОСТИ РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПОВЕРИОЦА, АКО:

- 1) ЈЕ ИМОВИНА КОЈА СЕ ПРОДАЈЕ НЕПОСРЕДНОМ ПОГОДБОМ ПРЕДМЕТ РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПРАВА;
- 2) ПРЕДЛОЖЕНА КУПОПРОДАЈНА ЦЕНА, ОДНОСНО ЊЕН ДЕО У ОДНОСУ НА КОЈИ ПОСТОЈИ ПРАВО ПРВЕНСТВЕНОГ НАМИРЕЊА ТОГ ПОВЕРИОЦА, НЕ ПОКРИВА ИЗНОС ЊЕГОВОГ ОБЕЗБЕЂЕНОГ ПОТРАЖИВАЊА;
- 3) ПРЕТХОДНО НИЈЕ ПОКУШАНА ПРОДАЈА ЈАВНИМ НАДМЕТАЊЕМ ИЛИ ЈАВНИМ ПРИКУПЉАЊЕМ ПОНУДА.

ПОСТУПАК ПРОДАЈЕ

Члан 133.

~~Пре продаје имовине стечајни управник~~ СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК је дужан да стечајном судији, одбору поверилаца, РАЗЛУЧНИМ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНИМ повериоцима који имају обезбеђено потраживање на имовини која се продаје и свим оним лицима која су исказала интерес за ту имовину, без обзира по ком основу, достави обавештење о намери, плану продаје, ~~начину продаје, роковима продаје и обавештење о процени целисходности из члана 132. став 2. овог закона~~ НАЧИНУ УНОВЧЕЊА, МЕТОДУ ПРОДАЈЕ И РОКОВИМА ПРОДАЈЕ.

Стечајни управник је дужан да обавештење из става 1. овог члана достави најкасније 15 дана пре дана објављивања огласа о продаји ~~имовине јавним надметањем или јавним прикупљањем понуда~~, односно 15 дана пре дана одржавања продаје непосредном погодбом.

ОБАВЕШТЕЊЕ О НАМЕРИ, ПЛАНУ ПРОДАЈЕ, НАЧИНУ УНОВЧЕЊА, МЕТОДУ ПРОДАЈЕ И РОКОВИМА ПРОДАЈЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК ЈЕ ДУЖАН ДА ДОСТАВИ И ОВЛАШЋЕНОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ У РОКУ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА.

Ако се продаја врши јавним надметањем, обавештење стечајног управника мора да садржи:

- 1) место и адресу на којој се налази имовина која се продаје;
- 2) детаљан опис имовине са подацима о намени имовине;
- 3) почетну цену и услове под којима ће се извршити јавно надметање.

У случају продаје јавним прикупљањем понуда, обавештење мора да садржи:

- 1) место и адресу на којој се имовина налази;
- 2) детаљан опис имовине и њене функције;
- 3) процену вредности имовине;

4) процедуру за избор понуда.

У случају продаје непосредном погодбом, обавештење мора да садржи:

- 1) место и адресу на којој се имовина налази;
- 2) детаљан опис имовине и њене функције;
- 3) процену вредности имовине;
- 4) податке о купцу који се предлаже;

5) све услове продаје која се предлаже, укључивши и цену и начин плаћања.

Када је имовина која се продаје ЈЕ ОБУХВАЋЕНА ПРОДАЈОМ предмет обезбеђења потраживања једног или више разлучних и заложних поверилаца, разлучни и заложни поверилац може у року од пет дана од дана пријема обавештења о предложеној продаји да предложи повољнији начин уновчења имовине, о чему одлучује стечајни судија ПОДНЕСЕ ПРИМЕДБУ НА ПРЕДЛОЖЕНУ ПРОДАЈУ, УКЉУЧУЈУЋИ И ПРЕДЛОГ ПОВОЉНИЈЕГ НАЧИНА УНОВЧЕЊА, ОДНОСНО МЕТОДА ПРОДАЈЕ ИМОВИНЕ.

~~Повериоци и друга заинтересована лица могу поднети приговор на предложену продају најкасније у року од десет дана пре предложеног датума продаје или преноса, ако за њега постоји прописан основ. О приговору одлучује стечајни судија. Приговор не задржава продају, осим ако стечајни судија не одлучи другачије.~~

ОДБОР ПОВЕРИЛАЦА, ПОВЕРИОЦИ И ДРУГА ЗАИНТЕРЕСОВАНА ЛИЦА, ОСИМ РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ОБЕЗБЕЂЕНОГ ПОВЕРИОЦА ИЗ СТАВА 7. ОВОГ ЧЛАНА, МОГУ У РОКУ ОД ПЕТ ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА ОБАВЕШТЕЊА О ПРЕДЛОЖЕНОЈ ПРОДАЈИ ПОДНЕТИ ПРИМЕДБУ НА ПРЕДЛОЖЕНУ ПРОДАЈУ ИЗ РАЗЛОГА НЕПОШТОВАЊА ОДРЕДАБА ОВОГ ЗАКОНА ИЛИ НАЦИОНАЛНИХ СТАНДАРДА О УПРАВЉАЊУ СТЕЧАЈНОМ МАСОМ У ПРИПРЕМИ ИЛИ СПРОВОЂЕЊУ ПРОДАЈЕ.

О ПРИМЕДБАМА ИЗ СТ. 7. И 8. ОВОГ ЧЛАНА ОДЛУЧУЈЕ СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ЗАКЉУЧКОМ У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА, А ПРОДАЈА СЕ НЕ МОЖЕ СПРОВЕСТИ ПРЕ ДОНОШЕЊА ОДЛУКЕ СУДА.

~~После извршене продаје стечајни управник је дужан да о извршеној продаји, условима и цени обавести стечајног судију и одбор поверилаца у року од десет дана од дана извршене продаје.~~

ПОСЛЕ ИЗВРШЕНЕ ПРОДАЈЕ СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК ЈЕ ДУЖАН ДА О ИЗВРШЕНОЈ ПРОДАЈИ, УСЛОВИМА И ЦЕНИ ОБАВЕСТИ СТЕЧАЈНОГ СУДИЈУ И ОДБОР ПОВЕРИЛАЦА, КАО И РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПОВЕРИОЦА КОЈИ ИМА РАЗЛУЧНО, ОДНОСНО ЗАЛОЖНО ПРАВО НА ИМОВИНИ КОЈА ЈЕ ОБУХВАЋЕНА ПРОДАЈОМ, У РОКУ ОД ДЕСЕТ ДАНА ОД ДАНА ИЗВРШЕНЕ ПРОДАЈЕ.

~~Повериоци могу ставити приговор на извршену продају уколико за то постоји основ. Приговор не утиче на извршену продају, већ представља основ за утврђивање одговорности стечајног управника ако је штета настала радњом стечајног управника у поступку продаје. Основ за приговор може бити превара, пристрасно понашање стечајног управника, непотпуно дато обавештење или било који други разлог из кога произлази да је стечајни управник водио поступак продаје на штету стечајне масе. Обична тврдња да је постигнута цена прениска није довољан основ за подношење приговора.~~

Средства остварена продајом имовине на којој нису постојала оптерећења улазе у стечајну масу, а њихова деоба врши се у складу са поступком деобе прописаним овим законом.

Ако је имовина била предмет обезбеђења потраживања једног или више разлучних и заложних поверилаца из остварене цене првенствено се намирују трошкови продаје и други неопходни трошкови (трошкови процене имовине, трошкови оглашавања, законске обавезе и сл.), који укључују и награду

стечајног управника, а из преосталог износа исплаћују се различни повериоци чије је потраживање било обезбеђено продатом имовином и заложни у складу са њиховим правом приоритета. Намирење различних и заложних поверилаца мора бити извршено у року од пет дана од дана када је стечајни управник примио средства по основу продаје имовине, односно наплате потраживања. Ако после намирења различних и заложних поверилаца преостану средства, целокупан преостали износ улази у стечајну масу и дели се стечајним повериоцима у складу са одредбама овог закона које се односе на деобу.

~~Када купац исплати цену, на купца се преноси право својине на купљеној имовини без обзира на раније уписе и без терета, као и без икаквих обавеза насталих пре извршене купопродаје, укључујући и пореске обавезе и обавезе према привредним субјектима пружаоцима услуга од општег интереса које се односе на купљену имовину. Стечајни судија ће решењем констатовати да је продаја извршена и наложити по правноснажности решења одговарајућем регистру упис права својине и брисање терета насталих пре извршене продаје, односно упис других права стечених продајом.~~

СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ЋЕ РЕШЕЊЕМ КОНСТАТОВАТИ ДА ЈЕ ПРОДАЈА ИЗВРШЕНА И НАЛОЖИТИ ОДГОВАРАЈУЋЕМ РЕГИСТРУ УПИС ПРАВА СВОЈИНЕ И БРИСАЊЕ ТЕРЕТА НАСТАЛИХ ПРЕ ИЗВРШЕНЕ ПРОДАЈЕ, ОДНОСНО УПИС ДРУГИХ ПРАВА СТЕЧЕНИХ ПРОДАЈОМ. НАВЕДЕНО РЕШЕЊЕ СА ДОКАЗОМ О УПЛАТИ ЦЕНЕ ЈЕ ОСНОВ ЗА СТИЦАЊЕ И УПИС ПРАВА СВОЈИНЕ КУПЦА, БЕЗ ОБЗИРА НА РАНИЈЕ УПИСЕ И БЕЗ ТЕРЕТА, КАО И БЕЗ ИКАКВИХ ОБАВЕЗА НАСТАЛИХ ПРЕ ИЗВРШЕНЕ КУПОПРОДАЈЕ, УКЉУЧУЈУЋИ И ПОРЕСКЕ ОБАВЕЗЕ И ОБАВЕЗЕ ПРЕМА ПРИВРЕДНИМ СУБЈЕКТИМА ПРУЖАОЦИМА УСЛУГА ОД ОПШТЕГ ИНТЕРЕСА КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА КУПЉЕНУ ИМОВИНУ.

РЕШЕЊЕ ИЗ СТАВА 13. ОВОГ ЧЛАНА ОБЈАВЉУЈЕ СЕ НА ОГЛАСНОЈ И ЕЛЕКТРОНСКОЈ ТАБЛИ СУДА И ДОСТАВЉА РАЗЛУЧНОМ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОМ ПОВЕРИОЦУ КОЈИ ИМА РАЗЛУЧНО, ОДНОСНО ЗАЛОЖНО ПРАВО НА ИМОВИНИ КОЈА ЈЕ ОБУХВАЋЕНА ПРОДАЈОМ И НА ЊЕГА ЖАЛБУ МОГУ ПОДНЕТИ СВА ЗАИНТЕРЕСОВАНА ЛИЦА.

Драгоцени метали, минерали, хартије од вредности и друге ствари које имају берзанску односно тржишну цену, продају се по тој цени на одговарајућој берзи или тржишту. Ако драгоцени метали, минерали, хартије од вредности и друге сличне ствари које се уобичајено продају на берзи или имају тржишну цену, у време продаје немају берзанску односно тржишну цену, продају се непосредном погодбом уз сагласност одбора поверилаца.

ОБАВЕЗА НУЂЕЊА НА ПРОДАЈУ

ЧЛАН 133А

СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК ЈЕ ДУЖАН ДА СВАКИ ДЕО ИМОВИНЕ КОЈИ ЈЕ ПРЕДМЕТ РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПРАВА ПОНУДИ НА ПРОДАЈУ У РОКУ ОД ШЕСТ МЕСЕЦИ ОД ПРАВНОСНАЖНОСТИ РЕШЕЊА О БАНКРОТСТВУ.

СТЕЧАЈНИ СУДИЈА МОЖЕ РЕШЕЊЕМ, НА ОБРАЗЛОЖЕНИ ПРЕДЛОГ СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА, РОК ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ПРОДУЖИТИ ЈЕДНОМ ЗА НАЈВИШЕ ШЕСТ МЕСЕЦИ, АКО ЗА ОДЛАГАЊЕ ПРОДАЈЕ ПОСТОЈЕ НАРОЧИТО ОПРАВДАНИ РАЗЛОЗИ.

У СЛУЧАЈУ УКИДАЊА МЕРЕ ЗАБРАНЕ ИЗВРШЕЊА И НАМИРЕЊА У СКЛАДУ СА ЧЛ. 93А-93В ОВОГ ЗАКОНА ДОЛАЗИ ДО ЗАСТОЈА РОКА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ЗА ВРЕМЕ ТОКОМ КОЈЕГ СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК НЕМА ПРАВО ДА ВРШИ ПРОДАЈУ ПРЕДМЕТНЕ ИМОВИНЕ.

АКО ЈЕ ИМОВИНА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ПРЕДМЕТ ПОДНЕТОГ ЗАХТЕВА ЗА ВРАЋАЊЕ ИМОВИНЕ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ВРАЋАЊЕ ИМОВИНЕ И ОБЕШТЕЋЕЊЕ, РОК ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ПОЧИЊЕ ДА ТЕЧЕ ПРАВНОСНАЖНИМ ОКОНЧАЊЕМ ПОСТУПКА ЗА ВРАЋАЊЕ ИМОВИНЕ И ОБЕШТЕЋЕЊЕ.

Продаја стечајног дужника као правног лица

Члан 135.

Предмет продаје може бити стечајни дужник као правно лице, уз сагласност одбора поверилаца и уз претходно обавештавање разлучних и заложних поверилаца у складу са чланом 133. став 2. овог закона. У случају да стечајни управник не усвоји предлог разлучног или заложног повериоца о повољнијем начину уновчења имовине из члана 133. ~~став 5.~~ СТАВ 7. овог закона, стечајни судија ће о таквом предлогу одлучити закључком у року од 5 дана, нарочито узимајући у обзир процену целисходности продаје стечајног дужника као правног лица из члана 132. став 2. овог закона, као и да ли је процена вредности стечајног дужника као правног лица или имовине која је предмет разлучног права извршена у складу са националним стандардима за управљање стечајном масом и да ли се таквом продајом постиже очигледно неповољније намирење разлучног и заложног повериоца у односу на одвојену продају те имовине. У случају усвајања предлога разлучног или заложног повериоца стечајни судија закључком може наложити стечајном управнику предузимање једне или више од следећих мера:

- 1) одлагање продаје;
- 2) вршење нове процене целисходности из члана 132. став 2. овог закона или процене вредности стечајног дужника као правног лица, односно имовине која је предмет разлучног и заложног права;
- 3) издвајање имовине на којој постоји разлучно и заложно право из имовине стечајног дужника који се продаје као правно лице и њену одвојену продају;
- 4) друге мере у циљу адекватне заштите интереса разлучног и заложног повериоца.

Пре него што изложи продаји стечајног дужника као правно лице, стечајни управник је дужан да изврши процену његове вредности.

~~Продаја стечајног дужника као правног лица не може се вршити супротно одредбама закона којим се уређује заштита конкуренције, а орган надлежан за заштиту конкуренције поступа са нарочитом хитношћу и у скраћеном поступку.~~

Последице продаје стечајног дужника као правног лица

Члан 136.

После продаје стечајног дужника као правног лица, стечајни поступак се у односу на стечајног дужника обуставља.

Уговор о продаји стечајног дужника као правног лица мора садржати одредбу да имовина стечајног дужника која није била предмет процене из члана 135. став 2. овог закона улази у стечајну масу.

Новац добијен продајом стечајног дужника, као и имовина стечајног дужника из става 2. овог члана, улази у стечајну масу у односу на коју се стечајни поступак наставља.

Стечајна маса региструје се у регистру стечајних маса који води орган надлежан за вођење регистра привредних субјеката и заступа је стечајни управник.

~~У случају када је стечајни дужник продат као правно лице, различни и заложни повериоци који су имали обезбеђено право на било ком делу имовине стечајног дужника имају право приоритета у деоби средстава остварених продајом, према рангу приоритета који су стекли у складу са законом, а сразмерно процењеном учешћу вредности имовине која је предмет обезбеђеног права у односу на процењену вредност правног лица.~~

За потраживања према стечајном дужнику која су настала до обуставе стечајног

поступка ни стечајни дужник ни његов купац не одговарају повериоцима, а правна лица која су стечајном дужнику пружала услуге од општег интереса не могу обуставити вршење тих услуга по основу неплаћених рачуна насталих пре отварања стечајног поступка.

У регистру привредних субјеката и другим одговарајућим регистрима региструју се промене (правне форме, оснивача, чланова и акционара и других података) на основу

~~уговора о продаји стечајног дужника као правног лица~~ РЕШЕЊА ИЗ ЧЛАНА 133. СТАВ 13. ОВОГ ЗАКОНА, у складу са законом којим се уређује регистрација привредних субјеката.

ПРАВО ПРИОРИТЕТА РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПОВЕРИОЦА

ЧЛАН 136А

У СЛУЧАЈУ КАДА ЈЕ ПРЕДМЕТ ПРОДАЈЕ СТЕЧАЈНИ ДУЖНИК КАО ПРАВНО ЛИЦЕ, ЦЕЛОКУПНА ИМОВИНА СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА ИЛИ ИМОВИНСКА ЦЕЛИНА, РАЗЛУЧНИ И ЗАЛОЖНИ ПОВЕРИОЦИ КОЈИ СУ ИМАЛИ ЗАЛОЖНО, ОДНОСНО РАЗЛУЧНО ПРАВО НА БИЛО КОМ ДЕЛУ ИМОВИНЕ КОЈИ ЈЕ ОБУХВАЋЕН ТАКВОМ ПРОДАЈОМ ИМАЈУ ПРАВО ПРИОРИТЕТА У ДЕОБИ ОНОГ ДЕЛА СРЕДСТАВА ОСТВАРЕНИХ ПРОДАЈОМ, ПРЕМА РАНГУ ПРИОРИТЕТА КОЈИ СУ СТЕКЛИ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ, А СРАЗМЕРНО ПРОЦЕЊЕНОМ УЧЕШЋУ ПРОЦЕЊЕНЕ ВРЕДНОСТИ ИМОВИНЕ КОЈА ЈЕ ПРЕДМЕТ ЗАЛОЖНОГ, ОДНОСНО РАЗЛУЧНОГ ПРАВА У УКУПНОЈ ПРОЦЕЊЕНОЈ ВРЕДНОСТИ ПРЕДМЕТА ПРОДАЈЕ, У СКЛАДУ СА ПРОЦЕНОМ ИЗ ЧЛАНА 132. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА, ОДНОСНО У СКЛАДУ СА ЗАКЉУЧКОМ СУДА ИЗ ЧЛАНА 132. СТАВ 3. ОВОГ ЗАКОНА.

ПОЛАГАЊЕ ЦЕНЕ ОД СТРАНЕ РАЗЛУЧНОГ ИЛИ ЗАЛОЖНОГ ПОВЕРИОЦА

ЧЛАН 136Б

АКО ЈЕ КУПАЦ ИМОВИНЕ РАЗЛУЧНИ ПОВЕРИЛАЦ КОЈИ ИМА ПРАВО ПРИОРИТЕТНОГ НАМИРЕЊА ИЗ СРЕДСТАВА ОСТВАРЕНИХ ПРОДАЈОМ, ТАЈ КУПАЦ ИМА ПРАВО ДА СВОЈЕ ОБЕЗБЕЂЕНО ПОТРАЖИВАЊЕ ПРЕБИЈЕ СА ИЗНОСОМ КУПОПРОДАЈНЕ ЦЕНЕ, И ТО НА СЛЕДЕЋИ НАЧИН:

1) У СЛУЧАЈУ ДА ЊЕГОВО ОБЕЗБЕЂЕНО ПОТРАЖИВАЊЕ ПРЕМАШУЈЕ ИЗНОС КУПОПРОДАЈНЕ ЦЕНЕ, ОДНОСНО ЊЕНОГ ДЕЛА ИЗ КОЈЕГ ИМА ПРАВО ПРИОРИТЕТНОГ НАМИРЕЊА, ДУЖАН ЈЕ НА ИМЕ ЦЕНЕ ПОЛОЖИТИ ИЗНОС ТРОШКОВА ПРОДАЈЕ И ДРУГИХ НЕОПХОДНИХ ТРОШКОВА ИЗ ЧЛАНА 133. СТАВ 12. ОВОГ ЗАКОНА, УВЕЋАН ЗА ЕВЕНТУАЛНО ПРЕОСТАЛИ ДЕО КУПОПРОДАЈНЕ ЦЕНЕ ИЗ КОЈЕГ НЕМА ПРАВО ПРИОРИТЕТНОГ НАМИРЕЊА;

2) У СЛУЧАЈУ ДА ЊЕГОВО ОБЕЗБЕЂЕНО ПОТРАЖИВАЊЕ НЕ ДОСТИЖЕ ИЗНОС КУПОПРОДАЈНЕ ЦЕНЕ, ОДНОСНО ЊЕНОГ ДЕЛА ИЗ КОЈЕГ ИМА ПРАВО ПРИОРИТЕТНОГ НАМИРЕЊА, ДУЖАН ЈЕ НА ИМЕ ЦЕНЕ ПОЛОЖИТИ ИЗНОС ТРОШКОВА ПРОДАЈЕ И ДРУГИХ НЕОПХОДНИХ ТРОШКОВА ИЗ ЧЛАНА 133. СТАВ 12. ОВОГ ЗАКОНА, УВЕЋАН ЗА РАЗЛИКУ ИЗМЕЂУ ЊЕГОВОГ ОБЕЗБЕЂЕНОГ ПОТРАЖИВАЊА И ПУНОГ ИЗНОСА КУПОПРОДАЈНЕ ЦЕНЕ.

САГЛАСНОСТ ОДБОРА ПОВЕРИЛАЦА И РАЗЛУЧНОГ,
ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПОВЕРИОЦА

ЧЛАН 136В

У СЛУЧАЈУ ПРОДАЈЕ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА КАО ПРАВНОГ ЛИЦА, ЦЕЛОКУПНЕ ИМОВИНЕ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА ИЛИ ИМОВИНСКЕ ЦЕЛИНЕ:

1) АКО ЈЕ ПОНУЂЕНА ЦЕНА МАЊА ОД 50% ПРОЦЕЊЕНЕ ВРЕДНОСТИ ПРЕДМЕТА ПРОДАЈЕ, СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК ДУЖАН ЈЕ ДА ТАКВУ ПОНУДУ БЕЗ ОДЛАГАЊА ДОСТАВИ ОДБОРУ ПОВЕРИЛАЦА, А ПРОДАЈА СЕ МОЖЕ СПРОВЕСТИ АКО ЈЕ ОДОБРИ ОДБОР ПОВЕРИЛАЦА;

2) АКО БИ У СМISЛУ ПРОЦЕНЕ ИЗ ЧЛАНА 132. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА ДЕО СРЕДСТАВА ОСТВАРЕНИХ ПРОДАЈОМ КОЈИ СЕ ОДНОСИ НА ИМОВИНУ КОЈА ЈЕ ПОД РАЗЛУЧНИМ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНИМ ПРАВОМ БИО МАЊИ ОД 50% ПРОЦЕЊЕНЕ ВРЕДНОСТИ ТЕ ИМОВИНЕ, СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК ЈЕ ДУЖАН ДА ТАКВУ ПОНУДУ БЕЗ ОДЛАГАЊА ДОСТАВИ СВАКОМ РАЗЛУЧНОМ И ЗАЛОЖНОМ ПОВЕРИОЦУ КОЈИ ИМА РАЗЛУЧНО, ОДНОСНО ЗАЛОЖНО ПРАВО НА ТОЈ ИМОВИНИ, А ПРОДАЈА СЕ МОЖЕ СПРОВЕСТИ АКО ЈЕ ОДОБРИ РАЗЛУЧНИ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНИ ПОВЕРИЛАЦ КОЈИ, СХОДНОМ ПРИМЕНОМ ЧЛАНА 35. СТАВ 3. ОВОГ ЗАКОНА, УЧИНИ ВЕРОВАТНИМ ДА СЕ ЊЕГОВО ОБЕЗБЕЂЕНО ПОТРАЖИВАЊЕ МОЖЕ НАМИРИТИ ДЕЛОМ ИЛИ У ЦЕЛОСТИ ИЗ ИМОВИНЕ КОЈА ЈЕ ПОД РАЗЛУЧНИМ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНИМ ПРАВОМ АКО БИ СЕ ОНА ПРОДАВАЛА ПОЈЕДИНАЧНО.

РАЗЛУЧНИ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНИ ПОВЕРИЛАЦ КОЈИ СЕ ПРЕДЛОЖЕНОМ ПРОДАЈОМ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА КАО ПРАВНОГ ЛИЦА, ЦЕЛОКУПНЕ ИМОВИНЕ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА ИЛИ ИМОВИНСКЕ ЦЕЛИНЕ НАМИРУЈЕ У ЦЕЛОСТИ НЕМА ПРАВО ИЗ СТАВА 1. ТАЧКА 2) ОВОГ ЧЛАНА.

У СЛУЧАЈУ ДА ОДОБРЕЊА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА БУДУ ДАТА, СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК ДУЖАН ЈЕ ДА ПРИХВАТИ ТАКВУ ПОНУДУ И СПРОВЕДЕ ПРОДАЈУ.

ПРАВО ПРЕЧЕ КУПОВИНЕ РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПОВЕРИОЦА
У СЛУЧАЈУ ПРОДАЈЕ НЕПОСРЕДНОМ ПОГОДБОМ

ЧЛАН 136Г

КАДА ЈЕ ИМОВИНА КОЈА ЈЕ ПРЕДМЕТ ПРОДАЈЕ НЕПОСРЕДНОМ ПОГОДБОМ ПРЕДМЕТ РАЗЛУЧНОГ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОГ ПРАВА, РАЗЛУЧНИ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНИ ПОВЕРИЛАЦ МОЖЕ, У РОКУ ОД ПЕТ ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА ОБАВЕШТЕЊА ИЗ ЧЛАНА 133. СТАВ 6. ОВОГ ЗАКОНА, ДА ОБАВЕСТИ СУД И СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА ДА ПРИХВАТА ДА КУПИ ПРЕДМЕТ ПРОДАЈЕ ПОД ИСТИМ (ИЛИ ЗА СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА ПОВОЉНИЈИМ) УСЛОВИМА ИЗ ОБАВЕШТЕЊА (ПРАВО ПРЕЧЕ КУПОВИНЕ), ПРИ ЧЕМУ ЈЕ ДУЖАН И ДА НАВЕДЕ ДА ЛИ ЋЕ СЕ КОРИСТИТИ ПРАВОМ ИЗ ЧЛАНА 136Б ОВОГ ЗАКОНА.

ПРАВО ПРЕЧЕ КУПОВИНЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА РАЗЛУЧНИ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНИ ПОВЕРИЛАЦ МОЖЕ ВРШИТИ И ПРЕКО ЛИЦА КОЈЕ ЈЕ СА ЊИМ ПОВЕЗАНО У СМISЛУ ЗАКОНА КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈУ ПРИВРЕДНА ДРУШТВА, УЗ ДОСТАВЉАЊЕ ДОКАЗА ДА СЕ РАДИ О ПОВЕЗАНОМ ЛИЦУ.

У СЛУЧАЈУ ДА ЈЕ РАЗЛУЧНИ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНИ ПОВЕРИЛАЦ УЛОЖИО ПРИМЕДБУ НА ПРЕДЛОЖЕНУ ПРОДАЈУ У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 133. СТАВ 7. ОВОГ ЗАКОНА, РОК ЗА ВРШЕЊЕ ПРАВА ПРЕЧЕ КУПОВИНЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ПОЧИЊЕ ДА ТЕЧЕ ОД ДАНА ДОСТАВЉАЊА ОДЛУКЕ СУДА ПО ТОЈ ПРИМЕДБИ РАЗЛУЧНОМ, ОДНОСНО ЗАЛОЖНОМ ПОВЕРИОЦУ, А ПРОДАЈА СЕ НЕ МОЖЕ СПРОВЕСТИ ПРЕ ИСТЕКА ТОГ РОКА.

Нацрт решења за главну деобу

Члан 139.

Пре главне деобе стечајне масе, стечајни управник је дужан да састави нацрт решења за главну деобу деобне масе (у даљем тексту: нацрт за главну деобу). Стечајни управник нацрт решења за главну деобу доставља стечајном судији ради објављивања на огласној табли суда односно излагања на увид у писарници суда.

Нацрт за главну деобу садржи следеће податке:

- 1) коначну листу свих потраживања из члана 114. овог закона, укључујући и потраживања која су утврђена након испитног рочишта у поступку медијације или парничном поступку;
- 2) износ сваког потраживања;
- 3) исплатни ред потраживања;
- 4) износ стечајне масе који ће се расподелити стечајним повериоцима, као и проценат намирења стечајних поверилаца;
- 4А) ИЗНОС СРЕДСТАВА РЕЗЕРВИСАНИХ ЗА ИСПЛАТУ ПОВЕРИОЦИМА ЗА СЛУЧАЈ НАКНАДНИХ ПРИЈАВА ПОТРАЖИВАЊА ИЗ ЧЛАНА 130. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА;
- 5) начин расподеле вишка деобне масе ако је очигледно да постоји такав вишак.

Нацрт за главну деобу стечајни управник је дужан да достави одбору поверилаца, а одбор поверилаца је дужан да обавести стечајне повериоце да је нацрт за главну деобу објављен на огласној табли суда, односно да се налази у писарници у одређеној просторији и да се у тај нацрт може извршити увид у року од 15 дана од дана објављивања на огласној табли суда.

Завршна деоба

Члан 144.

Завршној деоби стечајне масе приступа се после завршетка уновчења целокупне стечајне масе односно претежног дела стечајне масе, ако главном деобом није обухваћена целокупна деобна маса.

ИЗУЗЕТНО, ЗАВРШНОЈ ДЕОБИ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ СЕ ПРИСТУПИТИ И:

- 1) АКО У ТОКУ ПОСТУПКА СТЕЧАЈА СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК, ПОСЛЕ ВИШЕ ПОКУШАЈА УНОВЧЕЊА ИМОВИНЕ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА НА НАЧИН ПРЕДВИЂЕН ОВИМ ЗАКОНОМ, НЕ УСПЕ ДА УНОВЧИ ЦЕЛОКУПНУ СТЕЧАЈНУ МАСУ, ОДНОСНО ЊЕН ПРЕТЕЖНИ ДЕО ИЛИ
- 2) АКО СУ У СТЕЧАЈНОМ ПОСТУПКУ НАМИРЕНА ПОТРАЖИВАЊА ПОВЕРИЛАЦА У ЦЕЛОСТИ, СА ПРИПАДАЈУЋОМ КАМАТОМ У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ.

Завршна деоба се спроводи на начин и под условима спровођења главне деобе.

Поступање са вишком деобне масе

Члан 147.

У СЛУЧАЈУ ДА СУ У СТЕЧАЈНОМ ПОСТУПКУ, ПРЕ ЗАВРШНЕ ДЕОБЕ ИЛИ У ЗАВРШНОЈ ДЕОБИ, У ПУНОМ ИЗНОСУ НАМИРЕНА ПОТРАЖИВАЊА ПОВЕРИЛАЦА У ЦЕЛОСТИ СА ПРИПАДАЈУЋОМ КАМАТОМ У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ, СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК ДУЖАН ЈЕ ДА ПРЕОСТАЛИ ВИШАК ДЕОБНЕ МАСЕ, КАО И ЕВЕНТУАЛНО НЕУНОВЧЕНУ ИМОВИНУ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА ИЗ ЧЛАНА 144. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА, РАСПОДЕЛИ ЧЛАНОВИМА ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА, У СКЛАДУ СА ПРАВИЛИМА ПОСТУПКА ЛИКВИДАЦИЈЕ. У ТОМ СЛУЧАЈУ, РЕШЕЊЕМ О ЗАВРШНОЈ ДЕОБИ СТЕЧАЈНИ СУДИЈА НАЛАЖЕ БРИСАЊЕ СВИХ ТЕРЕТА НА ИМОВИНИ КОЈА СЕ РАСПОДЕЉУЈЕ ЧЛАНОВИМА ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА. ИЗУЗЕТНО, СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК НЕЋЕ РАСПОДЕЛИТИ НЕУНОВЧЕНУ ИМОВИНУ ОНИМ ЧЛАНОВИМА ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА КОЈИ СЕ ОДРЕКНУ ПРАВА НА ТАКВУ РАСПОДЕЛУ И О ТОМЕ ОБАВЕСТИ СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА ПИСАНИМ ПУТЕМ НАЈКАСНИЈЕ У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА НАЦРТА ЗА ЗАВРШНУ ДЕОБУ НА ОГЛАСНОЈ ТАБЛИ СУДА.

Вишак деобне масе у делу који је сразмеран учешћу друштвеног капитала у укупном капиталу стечајног дужника уплаћује се на рачун буџета Републике Србије и распоређује се у складу са законом којим се уређује приватизација.

Вишак деобне масе у делу који је сразмеран учешћу вредности задружне својине у укупној имовини стечајног дужника, односно задружног капитала у укупном капиталу стечајног дужника, преноси се републичком задружном савезу чија је задруга била чланица, односно задружном савезу основаном на територији на којој је било седиште те задруге и користи се за оснивање нове задруге, односно за развој задруге на територији на којој је било седиште те задруге.

На образложени предлог стечајног управника стечајни судија може донети решење о расподели средстава из ст. 1. и 2. овог члана и пре исплате ~~стечајних~~ поверилаца ако се несумњиво утврди да се из расположивих новчаних средстава (постојеће деобне масе) сви ~~стечајни~~ повериоци могу намирити у целости, са припадајућим каматама у складу са овим законом.

3. Закључење стечајног поступка

Решење о закључењу стечајног поступка

Члан 148.

Стечајни судија доноси решење о закључењу стечајног поступка на завршном рочишту.

Ако је уновчена сва имовина стечајног дужника, а постоје парнице које су у току, стечајни судија на предлог стечајног управника може донети решење о закључењу стечајног поступка, АЛИ НЕ ПРЕ ДОНОШЕЊА РЕШЕЊА О ГЛАВНОЈ ДЕОБИ.

У случају из става 2. овог члана стечајни управник се именује за заступника стечајне масе стечајног дужника коју чине средства издвојена по основу оспорених потраживања и средства која се остваре окончањем парница у корист стечајног дужника.

Стечајна маса региструје се у регистру стечајних маса и заступа је стечајни управник.

У случају да се парница оконча у корист повериоца оспореног потраживања, стечајни управник ће по правноснажности судске одлуке извршити исплату оспореног потраживања повериоцу у складу са решењем о главној деоби.

У случају да се парница оконча у корист стечајне масе, стечајни управник ће поступати у складу са одредбама овог закона којима се уређује спровођење накнадне деобе.

Решење из става 1. овог члана објављује се на огласној табли суда и у „Службеном гласнику Републике Србије”, а по правноснажности се доставља регистру привредних субјеката или другом одговарајућем регистру ради брисања стечајног дужника из тог регистра.

XI. РЕОРГАНИЗАЦИЈА

Спровођење реорганизације

Члан 155.

Реорганизација се спроводи ако се тиме обезбеђује повољније намирење поверилаца у односу на банкрутство, ~~а посебно ако постоје економске оправдани услови за наставак дужниковог пословања.~~

Реорганизација се спроводи према плану реорганизације који се сачињава у писаној форми.

План реорганизације може се поднети истовремено са предлогом за покретање стечајног поступка или након отварања стечајног поступка у складу са овим законом.

Ако се план реорганизације подноси истовремено са предлогом за покретање стечајног поступка његов назив се мења у унапред припремљен план реорганизације, а садржина и поступак који се на њега примењује одређују се у складу са одредбама овог закона којима се то питање уређује.

Садржина плана реорганизације и унапред припремљеног плана реорганизације

Члан 156.

План реорганизације садржи:

- 1) кратак увод у којем су уопштено објашњени делатност коју стечајни дужник обавља и околности које су довеле до финансијских тешкоћа;
- 2) попис мера и средстава за реализацију плана, као и детаљан опис мера које је потребно предузети и начин на који ће се реорганизација спровести;
- 3) детаљну листу поверилаца са поделом на класе поверилаца и критеријуме на основу којих су класе формиране;
- 4) ~~висину новчаних износа или имовину која ће служити за потпуно или делимично намирење према класи поверилаца, укључујући и обезбеђене и необезбеђене повериоце, као и средства резервисана за повериоце оспорених потраживања, поступак за измирење потраживања и временску динамику плаћања;~~ ВИСИНУ НОВЧАНИХ ИЗНОСА ИЛИ ИМОВИНУ КОЈА ЋЕ СЛУЖИТИ ЗА ПОТПУНО ИЛИ ДЕЛИМИЧНО НАМИРЕЊЕ ЗА СВАКУ ОД КЛАСА ПОВЕРИЛАЦА, КАО И СРЕДСТВА РЕЗЕРВИСАНА ЗА ПОВЕРИОЦЕ ОСПОРЕНИХ ПОТРАЖИВАЊА, НАЧИН ИЗМИРЕЊА ПОТРАЖИВАЊА И ВРЕМЕНСКУ ДИНАМИКУ ПЛАЋАЊА;
- 5) опис поступка продаје имовине, уз навођење имовине која ће се продавати са заложним правом или без њега и намену прихода од такве продаје;
- 6) рокове за извршење плана реорганизације и рокове за реализацију главних елемената МЕРА плана реорганизације, ~~ако их је могуће одредити;~~
- 7) јасно назначење да се усвајањем плана реорганизације сва права и обавезе поверилаца из плана дефинишу искључиво у складу са одредбама усвојеног плана,

укључујући и ситуацију у којој план није у потпуности извршен, односно у којој се извршење плана обуставља;

8) списак чланова органа управљања и износ њихових накнада;

9) списак стручњака који ће бити ангажовани и износ накнада за њихов рад;

10) име независног стручног лица које ће пратити спровођење плана у интересу свих поверилаца обухваћених планом и начин на који ће то лице обавештавати повериоце о спровођењу плана реорганизације, као и износ и динамику исплате награде за његов рад-ИЗНОС И ДИНАМИКУ ИСПЛАТЕ НАГРАДЕ ЗА ЊЕГОВ РАД, УЗ НАВОЂЕЊЕ ПОСТУПКА ЗА ЊЕГОВУ ПРОМЕНУ;

11) годишње финансијске извештаје за претходне три године са мишљењем ревизора ако су били предмет ревизије;

12) финансијске пројекције, укључујући пројектовани биланс успеха, биланс стања и извештај о новчаним токовима за период извршења плана реорганизације;

~~13) процену новчаног износа који би се добио уновчењем имовине спровођењем банкротства;~~

13) ПРОЦЕНУ ВРЕДНОСТИ ИМОВИНЕ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА, КАО И ПРОЦЕНУ НОВЧАНОГ ИЗНОСА НАМИРЕЊА КОЈЕ БИ СЕ ОСТВАРИЛО СПРОВОЂЕЊЕМ БАНКРОТСТВА И СПРОВОЂЕЊЕМ РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ ЗА СВАКУ ОД КЛАСА ПОВЕРИЛАЦА ПОСЕБНО, ИЗРАЂЕНУ ОД СТРАНЕ ОВЛАШЋЕНОГ СТРУЧНОГ ЛИЦА (ПРОЦЕНИТЕЉА) У СКЛАДУ СА НАЦИОНАЛНИМ СТАНДАРДИМА ЗА УПРАВЉАЊЕ СТЕЧАЈНОМ МАСОМ, НЕ СТАРИЈУ ОД 12 МЕСЕЦИ;

14) датум почетка примене плана реорганизације;

15) рок спровођења плана који не може бити дужи од пет година;

~~16) предлог за именовање стечајног управника и чланова одбора поверилаца ако је планом предвиђено њихово ангажовање;~~

16) ПРЕДЛОГ ЗА ИМЕНОВАЊЕ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ ПОВЕРИЛАЦА, АКО ЈЕ ПЛАНОМ ПРЕДВИЂЕНО ЊЕНО ПОСТОЈАЊЕ;

17) податке о лицима (за домаће физичко лице: лично име и ЈМБГ; за страног физичко лице: лично име, број пасоша и државе издавања, односно ако је издата

лична карта за странца, лично име и лични број странца; за домаће правно лице: пословно име, седиште и матични број; за страног правно лице: пословно име, седиште, број под којим се то правно лице води у матичном регистру и држава тог регистра), која по основу плана реорганизације постају чланови тог правног лица;

18) податке о лицима која су повезана са стечајним дужником, у смислу овог закона;

~~19) процену вредности имовине стечајног дужника, не старију од шест месеци пре дана подношења плана реорганизације.~~

Независно стручно лице из става 1. тачка 10) овог члана не може да буде лице које је запослено код стечајног дужника или лица које је повезано са стечајним дужником, у смислу овог закона, као ни лице које је повезано са стечајним дужником, у смислу овог закона.

Рок из става 1. тачка 15) овог члана не односи се на мере за реализацију плана реорганизације које се односе на предвиђање отплате потраживања у ратама, измене рокова доспелости, каматних стопа или других услова зајма, кредита или другог потраживања или инструмента обезбеђења, период отплате кредита или зајма узетог у току стечајног поступка или у складу са планом реорганизације, као ни на рокове доспелости дужничких хартија од вредности. Унапред припремљен план реорганизације поред елемената из става 1. овог члана

садржи и:

1) одредбу којом се одређује да ће потраживање повериоца које није обухваћено

одредбама плана о намирењу поверилаца бити намирено на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца његове класе;

~~2) потписану изјаву већинских поверилаца по вредности потраживања сваке планом предвиђене класе да су упознати са садржином плана реорганизације и спремни да приступе на рочиште за гласање о плану реорганизације или гласају писаним путем;~~

2) ПОТПИСАНУ НЕОБАВЕЗУЈУЋУ ИЗЈАВУ ВЕЋИНСКИХ ПОВЕРИЛАЦА ПО ВРЕДНОСТИ ПОТРАЖИВАЊА СВАКЕ ПЛАНОМ ПРЕДВИЂЕНЕ КЛАСЕ ДА СУ САГЛАСНИ СА САДРЖИНОМ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ И СПРЕМНИ ДА ГЛАСАЈУ ЗА ЊЕГОВО УСВАЈАЊЕ;

3) изјаву стечајног дужника о веродостојности података и информација наведених у плану;

~~4) податке о поступку припреме плана реорганизације, укључујући и податке о послатим обавештењима, доступности информација повериоцима и току преговора;~~

5) ванредни извештај ревизора ВАНРЕДНИ ИЗВЕШТАЈ СА МИШЉЕЊЕМ РЕВИЗОРА О ФИНАНСИЈСКИМ ИЗВЕШТАЈИМА СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА са стањем пословних књига утврђеним најкасније 90 дана пре дана подношења унапред припремљеног плана реорганизације суду, са прегледом свих потраживања и процентуалним учешћем сваког повериоца у одговарајућој класи плана;

6) изјаву ревизора или лиценцираног стечајног управника да је унапред припремљен план реорганизације изводљив;

7) кратак извештај о очекиваним битним догађајима у пословању након дана сачињавања плана и преглед обавеза чије се доспеће очекује у наредних 90 дана, као и начина намирења тих обавеза.

Мере за реализацију плана реорганизације

Члан 157.

Мере за реализацију плана реорганизације су:

1) предвиђање отплате у ратама, измена рокова доспелости, каматних стопа или других услова зајма, кредита или другог потраживања или инструмента обезбеђења;

2) намирење потраживања;

3) уновчење имовине са теретом или без њега или пренос такве имовине на име намирења потраживања;

4) затварање погона или промена делатности;

5) раскид или измена уговора;

6) отпуст дуга;

7) извршење, измена или одрицање од заложног права, УЗ САГЛАСНОСТ ИМАОЦА ЗАЛОЖНОГ ПРАВА;

8) давање у залог оптерећене или неоптерећене имовине;

9) претварање потраживања у капитал;

10) закључивање уговора о кредиту, односно зајму;

~~11) оспоравање и побијање потраживања која нису правно ваљана;~~

12) отпуштање запослених или ангажовање других лица;

~~13) уступање неоптерећене имовине на име намирења потраживања;~~

14) измене и допуне општих аката стечајног дужника и других докумената о оснивању или управљању;

15) статусне промене;

16) промене правне форме;

17) пренос дела или целокупне имовине на једног или више постојећих или новооснованих субјеката;

18) поништавање издатих или издавање нових хартија од вредности од стране стечајног дужника или било ког новоформираног субјекта;

19) друге мере од значаја за реализацију плана реорганизације.

~~У случају да је планом реорганизације предвиђена мера претварања потраживања у капитал стечајног дужника, стечајни судија може, по службеној дужности или на предлог стечајног управника, ангажовати независно стручно лице да изврши процену капитала стечајног дужника, о трошку подносиоца плана.~~

У СЛУЧАЈУ ДА ЈЕ ПЛАНОМ РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ ПРЕДВИЂЕНА МЕРА ПРЕТВАРАЊА ПОТРАЖИВАЊА У КАПИТАЛ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА, ПРЕДЛАГАЧ ЈЕ ДУЖАН ДА УЗ ПЛАН РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ ДОСТАВИ ПРОЦЕНУ КАПИТАЛА СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА, ИЗВРШЕНУ ОД СТРАНЕ ОВЛАШЋЕНОГ СТРУЧНОГ ЛИЦА (ПРОЦЕНИТЕЉА), НЕ СТАРИЈУ ОД ШЕСТ МЕСЕЦИ.

Права заложних поверилаца који нису разлучни повериоци не могу се мењати или умањити планом реорганизације без њихове изричите сагласности.

Заложни повериоци не могу гласати о плану реорганизације.

~~Спровођење мера предвиђених планом реорганизације не може се вршити супротно одредбама закона којим се уређује заштита конкуренције и закона којим се уређује контрола државне помоћи, а надлежни орган поступа са нарочитом хитношћу и у скраћеном поступку.~~

~~Ако је стечајни дужник разврстан као средње или велико правно лице у складу са законом којим се уређују критеријуми за разврставање правних лица, подносилац плана реорганизације дужан је да план реорганизације поднесе органу надлежном за заштиту конкуренције и органу надлежном за контролу државне помоћи, ради прибављања мишљења да ли су предвиђене мере у супротности са законом којим се уређује заштита конкуренције и законом којим се уређује контрола државне помоћи.~~

~~Рочиште за разматрање предлога плана реорганизације и гласање од стране поверилаца не може бити одржано пре доношења одлуке органа надлежног за заштиту конкуренције и органа надлежног за контролу државне помоћи из става 4. овог члана.~~

~~Обавеза плаћања накнаде у складу са законом којим се уређује заштита конкуренције настаје усвајањем плана реорганизације.~~

~~Спровођење мера предвиђених планом реорганизације, а нарочито измене у структури капитала стечајног дужника и отуђење или друго располагање непокретном имовином која је евидентирана као друштвена својина, не може се вршити супротно одредбама закона којима се уређује заштита друштвеног капитала у предузећима која послују већинским друштвеним капиталом, односно којима се уређује заштита имовине која је евидентирана као друштвена својина у задругама. Подносилац плана реорганизације дужан је да план реорганизације, поднесе организацији из члана 19. став 2. овог закона истовремено са подношењем тог плана стечајном суду, а та организација у поступку давања претходне сагласности на план реорганизације поступа са нарочитом хитношћу и дужна је да донесе акт о давању претходне сагласности у року од 15 дана од дана достављања плана реорганизације. Рочиште за разматрање предлога плана реорганизације и гласање од стране поверилаца не може бити одржано пре доношења акта о давању претходне сагласности организације из члана 19. став 2. овог закона.~~

СПРОВОЂЕЊЕ МЕРА ПРЕДВИЂЕНИХ ПЛАНОМ РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ, А НАРОЧИТО ИЗМЕНЕ У СТРУКТУРИ КАПИТАЛА СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА И ОТУЂЕЊЕ ИЛИ ДРУГО РАСПОЛАГАЊЕ НЕПОКРЕТНОМ ИМОВИНОМ КОЈА ЈЕ ЕВИДЕНТИРАНА КАО ДРУШТВЕНА СВОЈИНА, НЕ МОЖЕ СЕ ВРШИТИ СУПРОТНО ОДРЕДБАМА ЗАКОНА КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈЕ ЗАШТИТА ДРУШТВЕНОГ КАПИТАЛА У ПРЕДУЗЕЋИМА КОЈА ПОСЛУЈУ ВЕЋИНСКИМ ДРУШТВЕНИМ КАПИТАЛОМ, ОДНОСНО КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈЕ ЗАШТИТА

ИМОВИНЕ КОЈА ЈЕ ЕВИДЕНТИРАНА КАО ДРУШТВЕНА СВОЈИНА У ЗАДРУГАМА. ПОДНОСИЛАЦ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ ДУЖАН ЈЕ ДА У ПРИЛОГУ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ ДОСТАВИ ПРЕТХОДНУ САГЛАСНОСТ НА ПЛАН РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ, ИЗДАТУ ОД СТРАНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ИЗ ЧЛАНА 19. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА, А ТА ОРГАНИЗАЦИЈА У ПОСТУПКУ ДАВАЊА ПРЕТХОДНЕ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ ПОСТУПА СА НАРОЧИТОМ ХИТНОШЋУ И ДУЖНА ЈЕ ДА ДОНЕСЕ АКТ ПО ЗАХТЕВУ ЗА ДАВАЊЕ ПРЕТХОДНЕ САГЛАСНОСТИ У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА ЗАХТЕВА.

Подношење унапред припремљеног плана реорганизације

Члан 158.

Организација која је посебним законом одређена да обавља послове стечајног управника из члана 19. став 2. овог закона овлашћена је да у име правног лица које послује са већинским јавним или друштвеним капиталом поднесе унапред припремљени план реорганизације.

Уколико је организација из става 1. овог члана подносилац унапред припремљеног плана реорганизације, не може бити именована за независно стручно лице које ће пратити спровођење плана.

Ако стечајни дужник истовремено са подношењем предлога за покретање стечајног поступка поднесе унапред припремљен план реорганизације у предлогу се мора јасно назначити да се предлаже покретање стечајног поступка реорганизацијом, у складу са унапред припремљеним планом реорганизације.

Стечајни дужник је дужан да уз предлог из става 1. овог члана поднесе доказ о постојању неког од стечајних разлога из члана 11. овог закона.

Стечајни судија ће по службеној дужности или по примедби заинтересованог лица одбацити предлог за покретање стечајног поступка и предлог унапред припремљеног плана реорганизације, ако:

- 1) план није у складу са законом;
- 2) планом нису обухваћени повериоци који би, да су обухваћени планом, могли да својим гласањем утичу на одлуку о усвајању плана;
- 3) је план непотпун или неуредан, а нарочито ако нису поштоване одредбе овог закона о овлашћеним подносиоцима, садржини и року за подношење плана реорганизације, а недостаци се не могу отклонити или нису отклоњени у року који је одредио стечајни судија;
- 4) ~~утврди да не постоји стечајни разлог из члана 11. овог закона.~~

У случају да унапред припремљен план реорганизације садржи отклоњиве недостатке или техничке грешке, стечајни судија може закључком наложити стечајном дужнику да у року од осам дана изврши потребне исправке.

Уколико стечајни дужник у остављеном року не поступи по налогу суда, стечајни судија ће одбацити предлог за покретање стечајног поступка у складу са унапред припремљеним планом реорганизације.

АКО ЈЕ ПРЕ ДОНОШЕЊА ОДЛУКЕ ПО ПРЕДЛОГУ ПОВЕРИОЦА ЗА ПОКРЕТАЊЕ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА СТЕЧАЈНИ ДУЖНИК ПОДНЕО ПРЕДЛОГ ЗА ПОКРЕТАЊЕ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА У СКЛАДУ СА УНАПРЕД ПРИПРЕМЉЕНИМ ПЛАНОМ РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ, СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ЋЕ ПРВО РЕШАВАТИ ПО ПРЕДЛОГУ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА ЗА ПОКРЕТАЊЕ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА У СКЛАДУ СА УНАПРЕД ПРИПРЕМЉЕНИМ ПЛАНОМ РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ.

УКОЛИКО ЈЕ ПРЕДЛОГ ЗА ПОКРЕТАЊЕ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА У СКЛАДУ СА УНАПРЕД ПРИПРЕМЉЕНИМ ПЛАНОМ РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ ПРАВНОСНАЖНО ОДБИЈЕН, ОДНОСНО ОДБАЧЕН, СТЕЧАЈНИ ДУЖНИК ЈЕ

ОВЛАШЋЕН ДА ПОДНЕСЕ НОВИ ПРЕДЛОГ ЗА ПОКРЕТАЊЕ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА У СКЛАДУ СА УНАПРЕД ПРИПРЕМЉЕНИМ ПЛАНОМ РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ.

У СЛУЧАЈУ ДА ЈЕ ПРЕ ПОДНОШЕЊА НОВОГ ПРЕДЛОГА ИЗ СТАВА 9. ОВОГ ЧЛАНА ПРОТИВ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА ПОДНЕТ ПРЕДЛОГ ЗА ПОКРЕТАЊЕ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА ОД СТРАНЕ ПОВЕРИОЦА, СУД ЋЕ ПРВО РЕШАВАТИ ПО ПРЕДЛОГУ ЗА ПОКРЕТАЊЕ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА КОЈИ ЈЕ ПОДНЕТ ОД СТРАНЕ ПОВЕРИОЦА.

Претходни поступак за утврђивање испуњености услова за покретање стечајног поступка у складу са унапред припремљеним планом реорганизације

Члан 159.

Стечајни судија у року од три дана од дана подношења уредног предлога из члана 158. овог закона, доноси решење о покретању претходног поступка за испитивање испуњености услова за отварање поступка стечаја у складу са унапред припремљеним планом реорганизације којим заказује рочиште за одлучивање о предлогу и гласање о плану на које позива све познате повериоце.

РОЧИШТЕ ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ О ПРЕДЛОГУ И ГЛАСАЊЕ О ПЛАНУ ОДРЖАВА СЕ НАЈКАСНИЈЕ У РОКУ ОД 90 ДАНА ОД ДАНА ДОНОШЕЊА РЕШЕЊА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА.

~~Решење о покретању претходног поступка за испитивање испуњености услова за отварање стечајног поступка у складу са унапред припремљеним планом реорганизације~~ РЕШЕЊЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, ЗАЈЕДНО СА ТЕКСТОМ УНАПРЕД ПРИПРЕМЉЕНОГ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ, доставља се овлашћеној организацији и организацији надлежној за вођење регистра привредних субјеката, ради објављивања, односно евидентирања.

Оглас о покретању претходног поступка за испитивање испуњености услова за отварање поступка стечаја у складу са унапред припремљеним планом реорганизације, израђује стечајни судија одмах по доношењу решења из става 1. овог члана.

~~Оглас из става 2.~~ ИЗ СТАВА 4. овог члана објављује се на огласној и електронској огласној табли суда и у „Службеном гласнику Републике Србије”, као и у једном високотиражном дневном листу који се дистрибуира, на целој територији Републике Србије. Трошкове објављивања огласа као и друге трошкове претходног поступка из става 1. овог члана дужан је да предујми предлагач у износу који одреди суд, а у року од три дана од дана добијања судског налога.

У случају да предлагач не уплати предујам у року ~~из става 3.~~ ИЗ СТАВА 5. овог члана, стечајни судија обуставиће претходни поступак и предлог одбацити.

~~Оглас из става 2.~~ ИЗ СТАВА 4. овог члана, уз податке из решења о покретању претходног поступка, мора да садржи и:

1) обавештење повериоцима о томе где и када могу извршити увид у предлог унапред припремљеног плана реорганизације;

~~2) позив заинтересованим лицима да све примедбе на предлог унапред припремљеног плана реорганизације којима оспоравају садржину унапред припремљеног плана реорганизације, а нарочито основ или висину планом обухваћених потраживања, доставе стечајном дужнику и надлежном суду у року од 15 дана од дана објављивања огласа у „Службеном гласнику Републике Србије”. Предлагач плана је у обавези да одговор на примедбе достави надлежном суду у року од осам дана од дана пријема примедбе у суду.~~

2) ПОЗИВ ЗАИНТЕРЕСОВАНИМ ЛИЦИМА ДА СВЕ ПРИМЕДБЕ НА ПРЕДЛОГ УНАПРЕД ПРИПРЕМЉЕНОГ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ КОЈИМА ОСПОРАВАЈУ САДРЖИНУ УНАПРЕД ПРИПРЕМЉЕНОГ ПЛАНА

РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ ИЛИ ОСНОВ ИЛИ ВИСИНУ ПЛАНОМ ОБУХВАЋЕНИХ ПОТРАЖИВАЊА, ДОСТАВЕ НАДЛЕЖНОМ СУДУ У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА ОГЛАСА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ”.

Стечајни судија може наложити подносиоцу предлога да оглас из става 2. ИЗ СТАВА 4. овог члана објави и у другим домаћим и међународним средствима информисања.

Рочиште за гласање о унапред припремљеном плану реорганизације не може се одржати пре истека рока од 30 дана од дана објављивања огласа из става 3. овог члана 60 ДАНА ОД ПОКРЕТАЊА ПОСТУПКА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА.

Током претходног поступка из става 1. овог члана, стечајни судија може, на захтев заинтересованог лица или по службеној дужности, именовати привременог стечајног управника или ангажовати друга стручна лица у циљу утврђивања тачности података из унапред припремљеног плана. Привремени стечајни управник обавља послове одређене решењем о његовом именовану. Трошкове ангажовања управника и стручног лица сноси подносилац предлога.

На предлог подносиоца плана стечајни судија у року од пет дана од дана подношења предлога може одредити забрану извршења на обезбеђеној и необезбеђеној имовини стечајног дужника која може да важи најдуже шест месеци и не може се поново одредити у истом поступку.

Против решења из ст. 8. и 9. овог члана није дозвољена жалба.

Током претходног поступка из става 1. овог члана стечајни судија може заказати рочиште за решавање о захтеву за одређивање мере забране извршења и намирења, за ангажовање привременог стечајног управника, односно за разматрање других питања у вези са унапред припремљеним планом реорганизације.

У случају да нису испуњени услови за отварање стечајног поступка у складу са унапред припремљеним планом реорганизације прописани овим законом стечајни судија одбацује предлог за покретање поступка, а најкасније пет дана пре одржавања рочишта за гласање о унапред припремљеном плану реорганизације.

ПРИМЕДБЕ НА УНАПРЕД ПРИПРЕМЉЕНИ ПЛАН РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ И ИЗМЕНЕ ПЛАНА

ЧЛАН 159А

ПРИМЕДБЕ ЗАИНТЕРЕСОВАНИХ ЛИЦА ДОСТАВЉЕНЕ СУДУ ПО ИСТЕКУ РОКА ИЗ ЧЛАНА 159. СТАВ 7. ТАЧКА 2) ОВОГ ЗАКОНА НЕЋЕ БИТИ УЗЕТЕ У РАЗМАТРАЊЕ ОД СТРАНЕ СУДА.

ПРЕДЛАГАЧ ПЛАНА ЈЕ У ОБАВЕЗИ ДА ОДГОВОР НА ПРИМЕДБЕ ДОСТАВИ НАДЛЕЖНОМ СУДУ У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ИСТЕКА РОКА ИЗ ЧЛАНА 159. СТАВ 7. ТАЧКА 2) ОВОГ ЗАКОНА.

ОДГОВОРИ НА ПРИМЕДБЕ ДОСТАВЉЕНИ СУДУ ПО ИСТЕКУ РОКА ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА НЕЋЕ БИТИ УЗЕТИ У РАЗМАТРАЊЕ ОД СТРАНЕ СУДА.

ПРЕДЛАГАЧ МОЖЕ, У РОКУ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА, САМО ЈЕДНОМ ИЗВРШИТИ ИЗМЕНУ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ (У ОБЛИКУ ПРЕЧИШЋЕНОГ ТЕКСТА), СА ЈАСНОМ НАЗНАКОМ ДА ЈЕ У ПИТАЊУ ИЗМЕЊЕНИ ПЛАН.

У СЛУЧАЈУ ДА ПРЕДЛАГАЧ СУДУ ДОСТАВИ ИЗМЕЊЕНИ ПЛАН У СКАДУ СА СТАВОМ 4. ОВОГ ЧЛАНА, ПОСТУПАК ЋЕ СЕ НАСТАВИТИ ПО ТАКО ИЗМЕЊЕНОМ ПЛАНУ, ПРИ ЧЕМУ:

1) ПРЕДЛАГАЧ НИЈЕ У ОБАВЕЗИ ДА УЗ ИЗМЕЊЕНИ ПЛАН СУДУ ДОСТАВЉА ИЗЈАВЕ ВЕЋИНСКИХ ПОВЕРИЛАЦА ИЗ СТАВА 156. СТАВ 4. ТАЧКА 2) ОВОГ ЗАКОНА;

2) СУД ЈЕ ДУЖАН ДА САСТАВИ И ОБЈАВИ ОГЛАС О ОДРЖАВАЊУ РОЧИШТА ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ О ПРЕДЛОГУ И ГЛАСАЊЕ О ПЛАНУ У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 159. СТ. 4-9. ОВОГ ЗАКОНА.

ПРОВЕРА ТАЧНОСТИ ПОДАТАКА ИЗ ПЛАНА И МЕРА ОБЕЗБЕЂЕЊА

ЧЛАН 159Б

ТОКОМ ПРЕТХОДНОГ ПОСТУПКА ИЗ ЧЛАНА 159. СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА СТЕЧАЈНИ СУДИЈА МОЖЕ, НА ЗАХТЕВ ЗАИНТЕРЕСОВАНОГ ЛИЦА ИЛИ ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ, АНГАЖОВАТИ ОВЛАШЋЕНА СТРУЧНА ЛИЦА (ПРОЦЕНИТЕЉЕ, ВЕШТАКЕ ИЛИ РЕВИЗОРЕ) У ЦИЉУ УТВРЂИВАЊА ТАЧНОСТИ ПОДАТАКА ИЗ УНАПРЕД ПРИПРЕМЉЕНОГ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ. ТРОШКОВИ АНГАЖОВАЊА СТРУЧНОГ ЛИЦА ПРЕДСТАВЉАЈУ ТРОШКОВЕ ПРЕТХОДНОГ ПОСТУПКА.

СТРУЧНО ЛИЦЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ДУЖНО ЈЕ ДА СВОЈЕ ИЗЈАШЊЕЊЕ ДОСТАВИ СУДУ НАЈКАСНИЈЕ ОСАМ ДАНА ПРЕ ОДРЖАВАЊА РОЧИШТА ЗА РАСПРАВЉАЊЕ И ГЛАСАЊЕ О ПЛАНУ РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ.

НА ПРЕДЛОГ ПОДНОСИОЦА ПЛАНА ИЛИ ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ, СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ТОКОМ ПРЕТХОДНОГ ПОСТУПКА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ ОДРЕДИТИ МЕРУ СПРЕЧАВАЊА ПРОМЕНЕ ФИНАНСИЈСКОГ И ИМОВИНСКОГ ПОЛОЖАЈА СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА, КОЈА ОБУХВАТА:

- 1) ИМЕНОВАЊЕ ПРИВРЕМЕНОГ СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА;
- 2) ЗАБРАНУ ПЛАЋАЊА СА РАЧУНА СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА АКО РАЧУНИ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА НИСУ БЛОКИРАНИ, БЕЗ ПРЕТХОДНЕ САГЛАСНОСТИ СТЕЧАЈНОГ СУДИЈЕ ИЛИ ПРИВРЕМЕНОГ СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА, ОДНОСНО ДОЗВОЛУ ПЛАЋАЊА СА РАЧУНА СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА УЗ САГЛАСНОСТ СТЕЧАЈНОГ СУДИЈЕ ИЛИ ПРИВРЕМЕНОГ СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА, АКО СУ У ТРЕНУТКУ ДОНОШЕЊА РЕШЕЊА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА РАЧУНИ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА БЛОКИРАНИ РАДИ ИЗВРШЕЊА ОСНОВА И НАЛОГА ЗА ПРИНУДНУ НАПЛАТУ КОД ОРГАНИЗАЦИЈЕ КОЈА СПРОВОДИ ПОСТУПАК ПРИНУДНЕ НАПЛАТЕ;
- 3) ЗАБРАНУ РАСПОЛАГАЊА ИМОВИНОМ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА БЕЗ ПРЕТХОДНЕ САГЛАСНОСТИ СТЕЧАЈНОГ СУДИЈЕ ИЛИ ПРИВРЕМЕНОГ СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА;
- 4) ЗАБРАНУ ОДРЕЂИВАЊА И СПРОВОЂЕЊА ИЗВРШЕЊА ИЛИ ПОКРЕТАЊА ПОСТУПКА ВАНСУДСКОГ НАМИРЕЊА ПРЕМА СТЕЧАЈНОМ ДУЖНИКУ;
- 5) ЗАБРАНУ ОРГАНИЗАЦИЈИ КОЈА СПРОВОДИ ПРИНУДНУ НАПЛАТУ ДА СПРОВОДИ НАЛОГЕ ЗА ПРИНУДНУ НАПЛАТУ СА РАЧУНА СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА.

У СЛУЧАЈУ ПОВРЕДЕ ЗАБРАНЕ РАСПОЛАГАЊА ИЗ СТАВА 3. ТАЧКА 3) ОВОГ ЧЛАНА, СХОДНО СЕ ПРИМЕЊУЈУ ОДРЕДБЕ ОВОГ ЗАКОНА О ПРАВНИМ ПОСЛЕДИЦАМА ПОВРЕДЕ ЗАБРАНЕ РАСПОЛАГАЊА ПОСЛЕ ОТВАРАЊА СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА.

МЕРА ОБЕЗБЕЂЕЊА ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА ВАЖИ ДО ПРАВНОСНАЖНОГ ОКОНЧАЊА ПРЕТХОДНОГ ПОСТУПКА ИЗ ЧЛАНА 159. СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА, А НАЈДУЖЕ ШЕСТ МЕСЕЦИ И НЕ МОЖЕ СЕ ПОНОВО ОДРЕДИТИ У ИСТОМ ПОСТУПКУ, А СТЕЧАЈНИ СУДИЈА МОЖЕ УКИНУТИ ОВУ МЕРУ И ПРЕ ИСТЕКА ТОГ РОКА.

АКО ОДРЕДИ МЕРУ ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА, СТЕЧАЈНИ СУДИЈА РЕШЕЊЕМ ОДРЕЂУЈЕ ЗА КОЈЕ НАМЕНЕ СЕ МОГУ ВРШИТИ ПЛАЋАЊА СА РАЧУНА СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА УЗ САГЛАСНОСТ СТЕЧАЈНОГ СУДИЈЕ.

РАЧУНИ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА КОЈИ СУ НА ДАН ПОДНОШЕЊА ПРЕДЛОГА ИЗ ЧЛАНА 158. ОВОГ ЗАКОНА БЛОКИРАНИ РАДИ ИЗВРШЕЊА ОСНОВА И НАЛОГА ЗА ПРИНУДНУ НАПЛАТУ КОД ОРГАНИЗАЦИЈЕ КОЈА СПРОВОДИ ПОСТУПАК ПРИНУДНЕ НАПЛАТЕ ИЛИ СУ БЛОКИРАНИ ТОКОМ ТРАЈАЊА

ПРЕТХОДНОГ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА ОСТАЈУ БЛОКИРАНИ И ДАЉЕ ДО ОКОНЧАЊА ПРЕТХОДНОГ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА, ОСИМ АКО СТЕЧАЈНИ ДУЖНИК ИЗМИРИ СВЕ ДОСПЕЛЕ ОБАВЕЗЕ НА ОСНОВУ КОЈИХ СУ ОВИ РАЧУНИ БЛОКИРАНИ.

РЕШЕЊЕ КОЈИМ ЈЕ ОДРЕЂЕНА МЕРА ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА ИСТОГ ДАНА СЕ ДОСТАВЉА ОРГАНИЗАЦИЈИ КОЈА СПРОВОДИ ПОСТУПАК ПРИНУДНЕ НАПЛАТЕ, КОЈА О ТОМЕ БЕЗ ОДЛАГАЊА ОБАВЕШТАВА СВЕ ПОСЛОВНЕ БАНКЕ, РАДИ СПРЕЧАВАЊА ПРЕНОСА СРЕДСТАВА И ДРУГИХ ТРАНСАКЦИЈА СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА, ОДНОСНО КАКО БИ СЕ ОМОГУЋИЛА ПЛАЋАЊА У СКЛАДУ СА СТАВОМ 3. ОВОГ ЧЛАНА.

РАДИ ОДЛУЧИВАЊА ПО ПРЕДЛОГУ ЗА ОДРЕЂИВАЊЕ МЕРЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА СТЕЧАЈНИ СУДИЈА МОЖЕ ЗАКАЗАТИ И ОДРЖАТИ ПОСЕБНО РОЧИШТЕ.

Рочиште за одлучивање о предлогу за покретање поступка у складу са унапред припремљеним планом реорганизације

Члан 160.

За потребе гласања о унапред припремљеном плану реорганизације сматра се да су све обавезе стечајног дужника настале пре подношења унапред припремљеног плана реорганизације доспеле на дан одржавања рочишта о гласању за план.

~~Стечајни судија ће, на захтев заинтересованог лица или по предлогу привременог стечајног управника, извршити процену висине потраживања за потребе гласања. Процена висине потраживања за потребе гласања врши се преко овлашћеног стручног лица (проценитеља) и не може бити старија од 12 месеци.~~

СТЕЧАЈНИ СУДИЈА НА ЗАХТЕВ ЗАИНТЕРЕСОВАНОГ ЛИЦА МОЖЕ ИЗВРШИТИ ПРОЦЕНУ ВИСИНЕ ПОТРАЖИВАЊА ЗА ПОТРЕБЕ ГЛАСАЊА, АКО ТО ЛИЦЕ ДОСТАВИ ДОКАЗЕ ДА ВИСИНА ПОТРАЖИВАЊА НАВЕДЕНА У УНАПРЕД ПРИПРЕМЉЕНОМ ПЛАНУ РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ НИЈЕ ТАЧНА.

~~Ако од утврђеног датума стања пословних књига у ванредном извештају ревизора из члана 156. став 4. тачка 5) овог закона до датума одржавања рочишта протекне више од девет месеци, стечајни судија ће по службеној дужности наложити привременом стечајном управнику или другом стручном лицу ангажованом у циљу утврђивања тачности података да достави нови ванредни извештај, израђен од стране другог независног ревизора, са стањем на последњи дан месеца који претходи месецу у којем је дат тај налог.~~

Ако се унапред припремљени план реорганизације на рочишту усвоји, стечајни судија ће решењем истовремено отворити стечајни поступак, потврдити усвајање унапред припремљеног плана реорганизације и обуставити стечајни поступак.

Ако се на рочишту не усвоји унапред припремљен план реорганизације стечајни судија решењем одбија предлог за покретање стечајног поступка у складу са унапред припремљеним планом реорганизације.

~~Ако је подносилац плана издејствовао меру забране извршења из члана 159. став 9. овог закона довођењем стечајног судије у заблуду тако што је приказао нетачне податке о својим дуговањима, односно пропустио да наведе податке од значаја за одлуку суда, подносилац предлога је у обавези да накнади штету која је повериоцима проузрокована таквом забраном.~~

Одредбе овог закона којима се уређују реорганизација и план реорганизације, осим одредаба чл. 161. до 164. Чл. 161. - 164Б овог закона, примењују се и на поступак стечаја ПРЕТХОДНИ ПОСТУПАК СТЕЧАЈА покренут у складу са

унапред припремљеним планом реорганизације, осим ако је овим законом другачије прописано.

Трошкове сачињавања и подношења унапред припремљеног плана реорганизације, КАО И ТРОШКОВЕ ПРЕТХОДНОГ ПОСТУПКА СТЕЧАЈА, сноси предлагач плана реорганизације.

Обавезе настале од дана подношења унапред припремљеног плана реорганизације до дана одржавања рочишта за одлучивање о предлогу, у случају усвајања плана, сматрају се трошком стечајног поступка, ако планом реорганизације није другачије предвиђено.

Министар ближе прописује начин спровођења реорганизације по унапред припремљеном плану реорганизације и садржину плана.

Подносилац плана и трошкови подношења плана реорганизације

Члан 161.

План реорганизације, могу поднети ~~стечајни дужник~~, стечајни управник, различити повериоци који имају најмање 30% обезбеђених потраживања у односу на укупна потраживања према стечајном дужнику, стечајни повериоци који имају најмање 30% необезбеђених потраживања у односу на укупна потраживања према стечајном дужнику, као и лица која су власници најмање 30% капитала стечајног дужника, АКО НА ПРВОМ ПОВЕРИЛАЧКОМ РОЧИШТУ НИЈЕ ДОНЕТО РЕШЕЊЕ О БАНКРОТСТВУ.

У СЛУЧАЈУ ДА ПРЕДЛАГАЧ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ НИЈЕ СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК, СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК ИМА ОБАВЕЗУ ДА АКТИВНО САРАЂУЈЕ СА ОВЛАШЋЕНИМ ПРЕДЛАГАЧЕМ И ДА МУ ПРУЖИ ПОДАТКЕ О ИМОВИНИ И ОБАВЕЗАМА СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА, КАО И СВЕ ДРУГЕ ПОДАТКЕ ОД ЗНАЧАЈА ЗА ПРИПРЕМУ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА.

Трошкове сачињавања и подношења плана реорганизације сноси предлагач плана реорганизације. Трошкови у вези са сачињавањем и подношењем плана реорганизације, ~~који предложи стечајни управник или стечајни дужник КОЈИ ПРЕДЛОЖИ СТЕЧАЈНИ УПРАВНИК~~, представљају трошак стечајног поступка.

Рок за подношење плана

Члан 162.

План реорганизације подноси се стечајном судији најкасније 90 дана од дана отварања стечајног поступка.

~~Ако је у року из става 1. овог члана поднет образложени предлог за продужење тог рока, стечајни судија може рок из става 1. овог члана да продужи највише за 60 дана.~~

~~Ако у року за подношење плана реорганизације овлашћени предлагач затражи додатни рок за измену поднетог плана реорганизације, стечајни судија може, уз сагласност одбора поверилаца, да одобри додатни рок од највише 60 дана.~~

Одбацивање предлога плана реорганизације УТВРЂИВАЊЕ ТАЧНОСТИ ПОДАТАКА, ИЗМЕНА И ОДБАЦИВАЊЕ ПРЕДЛОГА ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ

Члан 163.

Стечајни судија може по службеној дужности или на предлог заинтересованог лица наложити стечајном управнику или другим стручним лицима које је ангажовао да утврде тачност података из предлога плана реорганизације.

Трошкове настале по том основу сноси подносилац предлога плана реорганизације.

ПРЕДЛАГАЧ ЈЕ ОВЛАШЋЕН ДА У ИСТОМ СТЕЧАЈНОМ ПОСТУПКУ, ПО ПРИЈЕМУ ПРИМЕДАБА ПОВЕРИЛАЦА И У РОКУ ИЗ ЧЛАНА 164А СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА, САМО ЈЕДНОМ ИЗВРШИ ИЗМЕНУ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ (У ОБЛИКУ ПРЕЧИШЋЕНОГ ТЕКСТА), СА ЈАСНОМ НАЗНАКОМ ДА ЈЕ У ПИТАЊУ ИЗМЕЊЕНИ ПЛАН.

Стечајни судија ће по службеној дужности или на предлог заинтересованог лица у року од осам дана одбацити предлог плана реорганизације ако:

1) нису поштоване одредбе овог закона о овлашћеним подносиоцима, садржини и року за подношење плана реорганизације, а недостаци се не могу отклонити или нису отклоњени у примереном року који је одредио стечајни судија;

2) ако план није у складу са другим прописом-;

3) ПЛАНОМ НИСУ ОБУХВАЋЕНИ ПОВЕРИОЦИ КОЈИ БИ, ДА СУ ОБУХВАЋЕНИ ПЛАНОМ, МОГЛИ ДА СВОЈИМ ГЛАСАЊЕМ УТИЧУ НА ОДЛУКУ О УСВАЈАЊУ ПЛАНА.

Против решења којим се одбацује план реорганизације жалбу може изјавити само подносилац ПРЕДЛАГАЧ плана.

Расправа о плану реорганизације

Члан 164.

~~Стечајни судија одржава рочиште за разматрање предлога плана реорганизације и гласање од стране поверилаца у року од 20 дана од дана подношења предлога плана реорганизације, осим у случају из члана 157. став 3. овог закона када се рочиште одржава у року од 20 дана од дана пријема одлуке органа надлежног за заштиту конкуренције у суду.~~

~~Суд или предлагач плана, на начин који одобри суд, доставља обавештење о заказивању рочишта стечајном дужнику, стечајном управнику, свим повериоцима обухваћеним планом, оснивачима, односно члановима или акционарима стечајног дужника, као и свим другим заинтересованим лицима најкасније 15 дана пре дана одржавања рочишта.~~

~~Уз обавештење из става 2. овог члана доставља се и план реорганизације, или се тим лицима на други начин омогућава доступност плану реорганизације најкасније 15 дана пре дана одржавања рочишта.~~

~~План реорганизације и свака измена првобитно предложеног плана суд без одлагања доставља регистру привредних субјеката, односно другом одговарајућем регистру ради објављивања на интернет страни тог регистра најкасније наредног дана од дана пријема.~~

~~Суд оглашава обавештење о рочишту за разматрање плана реорганизације и гласању од стране поверилаца, односно решење из члана 159. овог закона, у „Службеном гласнику Републике Србије” и у два високотиражна листа који се дистрибуирају на целој територији Републике Србије. У обавештењу се наводи име стечајног дужника, име лица које предлаже план, дан и место одржавања рочишта и поступак гласања, као и начин на који се сва лица могу упознати са садржином плана.~~

ЗАКАЗИВАЊЕ И ОГЛАШАВАЊЕ РОЧИШТА ЗА РАЗМАТРАЊЕ И ГЛАСАЊЕ О ПЛАНУ РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ

ЧЛАН 164.

СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ЗАКАЗУЈЕ И ОДРЖАВА РОЧИШТЕ ЗА РАЗМАТРАЊЕ ПРЕДЛОГА ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ И ГЛАСАЊЕ ОД СТРАНЕ ПОВЕРИЛАЦА У РОКУ ОД 90 ДАНА ОД ДАНА ПОДНОШЕЊА ПРЕДЛОГА ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ.

ПЛАН РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ СУД, БЕЗ ОДЛАГАЊА, ДОСТАВЉА РЕГИСТРУ ПРИВРЕДНИХ СУБЈЕКТА, КАО И ДРУГОМ ОДГОВАРАЈУЋЕМ РЕГИСТРУ РАДИ ОБЈАВЉИВАЊА НА ИНТЕРНЕТ СТРАНИ ТОГ РЕГИСТРА.

ОГЛАС О РОЧИШТУ ЗА РАЗМАТРАЊЕ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ И ГЛАСАЊУ ОД СТРАНЕ ПОВЕРИЛАЦА СУД ОБЈАВЉУЈЕ НА ОГЛАСНОЈ И ЕЛЕКТРОНСКОЈ ОГЛАСНОЈ ТАБЛИ СУДА, У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ” И У ЈЕДНОМ ВИСОКОТИРАЖНОМ ЛИСТУ КОЈИ СЕ ДИСТРИБУИРА НА ЦЕЛОЈ ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

У ОГЛАСУ СЕ НАВОДИ ПОСЛОВНО ИМЕ И МАТИЧНИ БРОЈ СТЕЧАЈНОГ ДУЖНИКА, ИМЕ, ОДНОСНО ПОСЛОВНО ИМЕ ПРЕДЛАГАЧА, ДАН И МЕСТО ОДРЖАВАЊА РОЧИШТА И ПОСТУПАК ГЛАСАЊА, КАО И НАЧИН НА КОЈИ СЕ СВА ЗАИНТЕРЕСОВАНА ЛИЦА МОГУ УПОЗНАТИ СА САДРЖИНОМ ПЛАНА.

ОГЛАС ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА МОРА ДА САДРЖИ И ПОЗИВ ЗАИНТЕРЕСОВАНИМ ЛИЦИМА ДА СВЕ ПРИМЕДБЕ НА ПРЕДЛОГ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ КОЈИМА ОСПОРАВАЈУ САДРЖИНУ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ ИЛИ ОСНОВ ИЛИ ВИСИНУ ПЛАНОМ ОБУХВАЋЕНИХ ПОТРАЖИВАЊА ДОСТАВЕ НАДЛЕЖНОМ СУДУ У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА ОГЛАСА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ”.

СТЕЧАЈНИ СУДИЈА МОЖЕ НАЛОЖИТИ ПОДНОСИОЦУ ПРЕДЛОГА ДА ОГЛАС ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА ОБЈАВИ И У ДРУГИМ ДОМАЋИМ И МЕЂУНАРОДНИМ СРЕДСТВИМА ИНФОРМИСАЊА.

ПРИМЕДБЕ НА ПЛАН И ИЗМЕНЕ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ

ЧЛАН 164А

ПРИМЕДБЕ ЗАИНТЕРЕСОВАНИХ ЛИЦА ДОСТАВЉЕНЕ СУДУ ПО ИСТЕКУ РОКА ИЗ ЧЛАНА 164. СТАВ 5. ОВОГ ЗАКОНА НЕЋЕ БИТИ УЗЕТЕ У РАЗМАТРАЊЕ ОД СТРАНЕ СУДА.

ПРЕДЛАГАЧ ПЛАНА ЈЕ У ОБАВЕЗИ ДА ОДГОВОР НА ПРИМЕДБЕ ЗАИНТЕРЕСОВАНИХ ЛИЦА ДОСТАВИ СУДУ У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ИСТЕКА РОКА ИЗ ЧЛАНА 164. СТАВ 5. ОВОГ ЗАКОНА.

ОДГОВОРИ НА ПРИМЕДБЕ ДОСТАВЉЕНИ ПО ИСТЕКУ РОКА ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА НЕЋЕ БИТИ УЗЕТИ У РАЗМАТРАЊЕ ОД СТРАНЕ СУДА.

РОЧИШТЕ ЗА ГЛАСАЊЕ О ПЛАНУ РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ НЕ МОЖЕ СЕ ОДРЖАТИ ПРЕ ИСТЕКА РОКА ОД 60 ДАНА ОД ДАНА ПОДНОШЕЊА ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ СУДУ.

У СЛУЧАЈУ ДА ПРЕДЛАГАЧ СУДУ ДОСТАВИ ИЗМЕЊЕНИ ПЛАН РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 163. СТАВ 2. ОВОГ ЗАКОНА, ПОСТУПАК ЋЕ СЕ НАСТАВИТИ ПО ТАКО ИЗМЕЊЕНОМ ПЛАНУ, ПРИ ЧЕМУ ЈЕ СУД ДУЖАН ДА САСТАВИ И ОБЈАВИ ОГЛАС О ОДРЖАВАЊУ РОЧИШТА ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ О ПРЕДЛОГУ И ГЛАСАЊЕ О ПЛАНУ У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 164. СТ. 3-6. ОВОГ ЗАКОНА.

ИЗМЕЊЕНИ ПЛАН РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ СУД БЕЗ ОДЛАГАЊА ДОСТАВЉА РЕГИСТРУ ПРИВРЕДНИХ СУБЈЕКТА, ОДНОСНО ДРУГОМ ОДГОВАРАЈУЋЕМ РЕГИСТРУ РАДИ ОБЈАВЉИВАЊА НА ИНТЕРНЕТ СТРАНИ ТОГ РЕГИСТРА.

Гласање и усвајање
ПРАВО ГЛАСА И КЛАСЕ ПОВЕРИЛАЦА

Члан 165.

Право гласа имају сви повериоци сразмерно висини њихових потраживања. У случају када је потраживање оспорено или неиспитано стечајни судија ће извршити процену висине потраживања у сврху гласања.

Када се гласање обавља писменим путем, суду се морају поднети гласачки листићи са овереним потписом овлашћеног лица.

Гласање се врши у оквиру класа поверилаца. Потраживања поверилаца деле се најмање на класе по основу њихових разлучних права и права приоритета њихових потраживања према исплатним редовима.

За сврху остваривања права гласа разлучних поверилаца стечајни судија врши процену вероватноће намирења њиховог потраживања из оптерећене имовине. Разлучни поверилац је овлашћен да суду за потребе процене из става 4. овог члана достави процену вредности оптерећене имовине израђену од стране овлашћеног стручног лица (проценитеља). Суд може привременом стечајном управнику наложити и прибављање нове процене вредности те имовине од стране овлашћеног стручног лица (проценитеља) ангажованог од стране привременог стечајног управника о трошку предлагача плана. За износ потраживања који стечајни судија процени, на основу савесне и образложене оцене свих достављених процена и изјашњења привременог стечајног управника да се разлучни повериоци не могу намирити из оптерећене имовине, разлучни повериоци остварују право гласа у оквиру класе потраживања стечајних поверилаца у које је разврстано њихово потраживање.

РАЗЛУЧНИ ПОВЕРИЛАЦ, ОДНОСНО ДРУГО ЗАИНТЕРЕСОВАНО ЛИЦЕ, ОВЛАШЋЕН ЈЕ ДА СУДУ ЗА ПОТРЕБЕ ПРОЦЕНЕ ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА ДОСТАВИ ПРОЦЕНУ ВРЕДНОСТИ ОПТЕРЕЋЕНЕ ИМОВИНЕ ИЗРАЂЕНУ ОД СТРАНЕ ОВЛАШЋЕНОГ СТРУЧНОГ ЛИЦА (ПРОЦЕНИТЕЉА). АКО ЈЕ СУДУ ДОСТАВЉЕНА САМО ЈЕДНА ПРОЦЕНА, СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ЋЕ ПРОЦЕНУ ВЕРОВАТНОЋЕ НАМИРЕЊА РАЗЛУЧНОГ ПОТРАЖИВАЊА ИЗ ОПТЕРЕЋЕНЕ ИМОВИНЕ УТВРДИТИ НА ОСНОВУ ТЕ ПРОЦЕНЕ. У СЛУЧАЈУ СУМЊЕ У ДОСТАВЉЕНУ ПРОЦЕНУ, СТЕЧАЈНИ СУДИЈА МОЖЕ НАЛОЖИТИ ДА СЕ АНГАЖУЈЕ ДРУГО ОВЛАШЋЕНО СТРУЧНО ЛИЦЕ (ПРОЦЕНИТЕЉ), КОЈИ ЋЕ ИЗВРШИТИ НОВУ ПРОЦЕНУ. ЗА ИЗНОС ПОТРАЖИВАЊА КОЈИ СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ПРОЦЕНИ, НА ОСНОВУ ОБРАЗЛОЖЕНЕ ОЦЕНЕ СВИХ ДОСТАВЉЕНИХ ПРОЦЕНА, ДА СЕ РАЗЛУЧНИ ПОВЕРИОЦИ НЕ МОГУ НАМИРИТИ ИЗ ОПТЕРЕЋЕНЕ ИМОВИНЕ, РАЗЛУЧНИ ПОВЕРИОЦИ ОСТВАРУЈУ ПРАВО ГЛАСА У ОКВИРУ КЛАСЕ ПОТРАЖИВАЊА У КОЈУ БИ ЊИХОВО ПОТРАЖИВАЊЕ БИЛО РАЗВРСТАНО ДА НЕ ПОСТОЈИ ПРЕДМЕТНО ОБЕЗБЕЂЕЊЕ.

Стечајни судија може наложити или одобрити формирање једне или више додатних класа у следећим случајевима:

- 1) ако су стварне и суштинске карактеристике потраживања такве да је оправдано формирање посебне класе;
- 2) ако су сва потраживања у оквиру предложене посебне класе у значајној мери слична, изузимајући класе формиране из административних разлога у складу са ставом 6. овог члана.

Лица повезана са стечајним дужником, у смислу овог закона, осим лица која се у

оквиру своје редовне делатности баве давањем кредита, чине посебну класу поверилаца и не гласају о плану реорганизације. У случају плана реорганизације поднетог у стечајном поступку, потраживања повезаних лица

намирују се на исти начин и под истим условима као потраживања из класе стечајних поверилаца према исплатном реду у које је разврстано њихово потраживање.

Посебна административна класа потраживања може бити формирана из административних разлога ако постоји више од 200– 100 потраживања чији износи појединачно не прелазе 20.000 50.000 динара, под условом да суд одобри формирање такве класе. Потраживања из административне класе могу бити измирена по убрзаној процедури ако је потребно умањити административно оптерећење које је својствено великом броју малих потраживања и ако је очигледно да ће бити довољно расположивих средстава за ПРЕТХОДНУ исплату потраживања из класа које су формиране у оквиру првог и другог исплатног реда.

~~Пре почетка гласања, суд обавештава све присутне на рочишту о резултатима гласања писменим путем (гласање у одсуству).~~

~~План реорганизације се сматра усвојеним у једној класи поверилаца ако су за план реорганизације гласали повериоци који имају обичну већину потраживања од укупних потраживања поверилаца у тој класи.~~

~~Класа поверилаца чија потраживања према плану реорганизације треба да буду у~~

~~потпуности измирена пре почетка примене плана реорганизације не гласа за план реорганизације, односно сматра се да је план реорганизације у тој класи усвојен.~~

~~План реорганизације се сматра усвојеним ако га на прописани начин прихвате све класе и ако је у складу са одредбама овог закона.~~

~~Даном почетка примене плана реорганизације сматра се дан одређен планом реорганизације, с тим да тај дан не може бити пре дана правноснажности решења о потврђивању плана реорганизације, нити по истеку рока од 15 дана од дана правноснажности тог решења.~~

~~Ако се поднесе више од једног плана реорганизације о њима се гласа по редоследу подношења, а усвојеним се сматра план реорганизације који је први изгласан.~~

~~Ако план реорганизације, осим плана из члана 158. овог закона, не добије потребан број гласова, стечајни судија може одобрити предлагачу плана реорганизације да најдуже у даљем року од 30 дана поднесе измењени план реорганизације и заказати рочиште у складу са овим законом. Ако се не усвоји ни тако измењени план реорганизације, над стечајним дужником се спроводи банкротство.~~

ГЛАСАЊЕ И УСВАЈАЊЕ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ

ЧЛАН 165А

ПРЕ ПОЧЕТКА ГЛАСАЊА, СУД ОБАВЕШТАВА СВЕ ПРИСУТНЕ НА РОЧИШТУ О РЕЗУЛТАТИМА ГЛАСАЊА ПИСМЕНИМ ПУТЕМ (ГЛАСАЊЕ У ОДСУСТВУ).

ПЛАН РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ СЕ СМАТРА УСВОЈЕНИМ У ЈЕДНОЈ КЛАСИ ПОВЕРИЛАЦА АКО СУ ЗА ПЛАН РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ ГЛАСАЛИ ПОВЕРИОЦИ КОЈИ ИМАЈУ ОБИЧНУ ВЕЋИНУ ПОТРАЖИВАЊА ОД УКУПНИХ ПОТРАЖИВАЊА ПОВЕРИЛАЦА У ТОЈ КЛАСИ.

КЛАСА ПОВЕРИЛАЦА ЧИЈА ПОТРАЖИВАЊА ПРЕМА ПЛАНУ РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ ТРЕБА ДА БУДУ У ПОТПУНОСТИ ИЗМИРЕНА У НОВЦУ ПРЕ ПОЧЕТКА ПРИМЕНЕ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ НЕ ГЛАСА ЗА ПЛАН РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ, ОДНОСНО СМАТРА СЕ ДА ЈЕ ПЛАН РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ У ТОЈ КЛАСИ УСВОЈЕН.

ПЛАН РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ СЕ СМАТРА УСВОЈЕНИМ АКО ГА НА ПРОПИСАНИ НАЧИН ПРИХВАТЕ СВЕ КЛАСЕ КОЈЕ ГЛАСАЈУ О ПЛАНУ И АКО ЈЕ У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА.

ДАНОМ ПОЧЕТКА ПРИМЕНЕ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ СМАТРА СЕ ДАН ОДРЕЂЕН ПЛАНОМ РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ, С ТИМ ДА ТАЈ ДАН НЕ МОЖЕ НАСТУПИТИ ПРЕ ДАНА ПРАВНОСНАЖНОСТИ РЕШЕЊА О ПОТВРЂИВАЊУ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ, НИТИ ПО ИСТЕКУ РОКА ОД 30 ДАНА ОД ДАНА ПРАВНОСНАЖНОСТИ ТОГ РЕШЕЊА.

АКО СЕ У СТЕЧАЈНОМ ПОСТУПКУ ПОДНЕСЕ ВИШЕ ОД ЈЕДНОГ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ, О ЊИМА СЕ ГЛАСА ПО РЕДОСЛЕДУ ПОДНОШЕЊА, А УСВОЈЕНИМ СЕ СМАТРА ПЛАН РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ КОЈИ ЈЕ ПРВИ ИЗГЛАСАН.

АКО ПЛАН РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ, ОСИМ ПЛАНА ИЗ ЧЛАНА 158. ОВОГ ЗАКОНА, НЕ ДОБИЈЕ ПОТРЕБАН БРОЈ ГЛАСОВА, НАД СТЕЧАЈНИМ ДУЖНИКОМ СПРОВОДИ СЕ БАНКРОТСТВО.

Правне последице потврђивања плана

Члан 167.

По доношењу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације, сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене

планом реорганизације уређују се искључиво према условима из плана реорганизације. Усвојени план реорганизације је извршна исправа и сматра се новим уговором за

измирење потраживања која су у њему наведена.

Послови и радње које предузима стечајни дужник морају бити у складу са усвојеним планом реорганизације.

Стечајни дужник је дужан да предузме све мере прописане усвојеним планом реорганизације.

~~Доношењем решења~~ ПРАВОСНАЖНОШЋУ РЕШЕЊА о потврђивању усвајања плана реорганизације У СТЕЧАЈУ, престају све последице отварања стечајног поступка, а у називу стечајног дужника брише се ознака „у стечају”.

~~Ако је унапред припремљеним планом реорганизације обухваћено непостојеће потраживање или потраживање у износу који је већи од стварно постојећег потраживања, стечајни дужник, повериоци обухваћени усвојеним планом, као и повериоци чија су потраживања настала пре усвајања плана, а који нису обухваћени планом, могу у року од годину дана од дана доношења решења о потврђивању усвајања унапред припремљеног плана реорганизације тужбом, противтужбом или истицањем приговора у парници оспорити такво потраживање. На предузимање радњи оспоравања потраживања из унапред припремљеног плана реорганизације и дејства таквог оспоравања сходно се примењују одредбе овог закона о предузимању радњи побијања и дејству побијања.~~

СТЕЧАЈНИ ДУЖНИК ЈЕ ОВЛАШЋЕН ДА ПРЕ ИЛИ НАКОН ИСТЕКА РОКА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ПЛАНА РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ ПОДНЕСЕ ПРЕДЛОГ ЗА ПОКРЕТАЊЕ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА У СКЛАДУ СА УНАПРЕД ПРИПРЕМЉЕНИМ ПЛАНОМ РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ, ПОД УСЛОВИМА ПРОПИСАНИМ ОВИМ ЗАКОНОМ.

~~Изузетак од примене прописа о хартијама од вредности~~
ИЗУЗЕТАК ОД ПРИМЕНЕ ДРУГИХ ПРОПИСА

Члан 170.

На хартије од вредности које се учесницима у реорганизацији издају или поништавају у складу са усвојеним планом реорганизације не примењују се прописи о хартијама од вредности у делу који се односи на издавање хартија од вредности ПРОСПЕКТА и прописи о преузимању акционарских друштава, као и прописи којима се уређују привредна друштва у делу који се односи на поништавање акција И ЗАШТИТУ ПОВЕРИЛАЦА У СЛУЧАЈУ СМАЊЕЊА ОСНОВНОГ КАПИТАЛА.

Непоступање по усвојеном плану и преваран и незаконит
план као стечајни разлог

Члан 173.

Повериоци обухваћени усвојеним планом, као и повериоци чија су потраживања

настала пре усвајања плана а нису обухваћени планом, могу поднети предлог за покретање стечајног поступка и у случају да:

- 1) је план реорганизације издејствован на преваран или незаконит начин;
- 2) стечајни дужник не поступа по плану или поступа супротно плану реорганизације ИЛИ АКО ЈЕ ТАКВО ПОСТУПАЊЕ, ОДНОСНО НЕПОСТУПАЊЕ ПЛАНОМ РЕОРГАНИЗАЦИЈЕ УТВРЂЕНО КАО СТЕЧАЈНИ РАЗЛОГ, ако се тиме битно угрожава спровођење плана реорганизације.

Сматра се да је спровођење плана битно угрожено у смислу става 1. тачка 2) овог члана ако је услед непоступања по плану или поступања супротно усвојеном плану дошло до НЕКЕ ОД СЛЕДЕЋИХ ПОСЛЕДИЦА:

- 1) негативног одражавања на новчане токове субјекта реорганизације;
- 2) онемогућавања субјекта реорганизације да обавља пословну делатност;
- 3) значајног угрожавања интереса једне или више класа поверилаца.

У СЛУЧАЈУ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, СТЕЧАЈНИ СУДИЈА ТОКОМ ПРЕТХОДНОГ СТЕЧАЈНОГ ПОСТУПКА МОЖЕ АНГАЖОВАТИ СТРУЧНО ЛИЦЕ ИЛИ ИМЕНОВАТИ ПРИВРЕМЕНОГ СТЕЧАЈНОГ УПРАВНИКА РАДИ УТВРЂИВАЊА ЧИЊЕНИЦА ОД ЗНАЧАЈА ЗА ОЦЕНУ ПОСТОЈАЊА СТЕЧАЈНОГ РАЗЛОГА.

У случају из става 1. овог члана стечајни судија може ангажовати стручно лице или именовати привременог стечајног управника ради утврђивања чињеница од значаја за оцену постојања стечајног разлога током претходног стечајног поступка.

Ако утврди постојање стечајног разлога из става 1. тачка 1) овог члана, стечајни судија ће решењем о отварању стечајног поступка одредити да се стечајни поступак спроводи банкротством стечајног дужника.

Претпоставке у вези са признањем

Члан 187.

Ако одлука, односно потврда из члана 182. став 2. овог закона пружа доказ да страни поступак има обележја поступка из члана 174. став 2. овог закона и да је страни представник лице или орган из члана 174. ~~став 4.~~ СТАВ 3. овог закона, суд може те чињенице сматрати утврђеним.

Суд може документа која су поднета уз захтев за признање да сматра аутентичним, без обзира на то да ли су легализована у смислу закона којим се уређује легализација исправа у међународном саобраћају. Ако се не докаже супротно, сматра се да је регистровано седиште дужника, односно његово пребивалиште ако се ради о физичком лицу, средиште његових главних интереса.

Одлука о признању страног поступка

Члан 188.

Осим у случају из члана 179. овог закона, страни поступак се признаје ако:

- 1) има обележја поступка из члана 174. став 2. овог закона;
- 2) је страни представник који подноси захтев за признање лице или орган из члана 174. ~~став 4.~~ СТАВ 3. овог закона;
- 3) захтев испуњава услове из члана 182. став 2. овог закона;
- 4) је захтев поднет надлежном суду, у складу са чл. 176. и 177. овог закона.

Страни поступак се признаје као:

- 1) главни страни поступак, ако се води у држави у којој је средиште главних интереса дужника;
- 2) споредни страни поступак, ако дужник има сталну пословну јединицу у тој страни држави.

На главни и споредни страни поступак сходно се примењују одредбе чл. 174а и 174б овог закона.

О захтеву за признање страног поступка суд одлучује решењем у хитном поступку.

Решење о признању страног поступка првостепени суд ће по службеној дужности или на захтев заинтересованог лица изменити или укинути ако се утврди да услови за његово доношење нису били испуњени или да су након признања страног поступка престали да постоје.

После отварања стечајног поступка над стечајним дужником чије је средиште главних интереса у Републици Србији, страни поступак се може признати само као споредни страни поступак.

Против решења којим се одбија предлог за признање страног поступка, страни стечајни дужник, страни представник и повериоци имају право жалбе, у року од 15 дана. Жалба не одлаже извршење.

САМОСТАЛНИ ЧЛАНОВИ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТЕЧАЈУ

ЧЛАН 65.

ПОДЗАКОНСКИ АКТИ ДОНЕТИ НА ОСНОВУ ОВЛАШЋЕЊА ИЗ ЗАКОНА О СТЕЧАЈУ („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС”, БР. 104/09, 99/11 - ДР. ЗАКОН, 71/12 - УС И 83/14), УСКЛАДИЋЕ СЕ СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА У РОКУ ОД ШЕСТ МЕСЕЦИ ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

ЧЛАН 66.

СТЕЧАЈНИ ПОСТУПЦИ КОЈИ ДО ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА НИСУ ОКОНЧАНИ ОКОНЧАЋЕ СЕ ПО ПРОПИСИМА КОЈИ СУ БИЛИ НА СНАЗИ ДО ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА, ОСИМ ШТО ЋЕ СЕ НА УНОВЧЕЊЕ СТЕЧАЈНЕ МАСЕ У СТЕЧАЈНИМ ПОСТУПЦИМА ПОКРЕНУТИМ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ О СТЕЧАЈНОМ ПОСТУПКУ („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС”, БР. 84/04 И 85/05 - ДР. ЗАКОН) И ЗАКОНОМ О СТЕЧАЈУ („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС”, БР. 104/09, 99/11 - ДР. ЗАКОН, 71/12 - УС И 83/14),

ПРИМЕЊИВАТИ НАЦИОНАЛНИ СТАНДАРДИ ЗА УПРАВЉАЊЕ СТЕЧАЈНОМ
МАСОМ ДОНЕТИ У СКЛАДУ СА ОВЛАШЋЕЊЕМ ИЗ ЧЛАНА 65. ОВОГ ЗАКОНА.

ЧЛАН 67.

ОВАЈ ЗАКОН СТУПА НА СНАГУ ОСМОГ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА У
„СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ”.

АНАЛИЗА ЕФЕКТА

Према листи *Doing Business* Светске банке у погледу оцене квалитета стечајног оквира Република Србија је већ сада релативно високо рангирана. Према рангирању Светске банке, стечајни оквир Републике Србије се на листи од преко 190 земаља у 2016. години налази на деоби од 12. до 16. места (оцена индикатора квалитета стечајног оквира износи 13.5 од максималних 16 поена).² Слична оцена стечајног оквира дата је и у анализи коју је Међународни монетарни фонд спровео 2015. године, према коме су, уз одређене недостатке који се односе на статус различитих поверилаца, одредбе Закона о стечају у складу са најбољом међународном праксом. Ипак, индикатори који указују на квалитет спровођења закона и даље нису на жељеном нивоу, пре свега услед проблема у примени, али и услед недостатака постојећег стечајног оквира.

Стечајни оквир Републике Србије је два пута реформисан у последњих петнаест година. Прва реформа спроведена је усвајањем Закона о стечајном поступку 2004. године, а затим су реформе настављене доношењем Закона о стечају 2009. године. Тиме су у пракси омогућене све релевантне опције које постоје у упоредном стечајном праву: банкротство (продајом имовине или продајом стечајног дужника као правног лица) и реорганизација (унапред припремљена и стечајна реорганизација).

Након неколико година примене, 2014. године усвојене су измене и допуне Закона о стечају којима су уклоњени уочени недостаци Закона. Најзначајније новине које су садржане у Закону о изменама и допунама Закона о стечају односиле су се на обезбеђивање додатне транспарентности у вођењу стечајног поступка, уређењу положаја и активнијој улози поверилаца у стечајном поступку, уређењу статуса заложних поверилаца, смањењу трошкова покретања стечајног поступка, као и побољшању одредби које уређују садржину плана реорганизације, мере реорганизације и гласање о плану реорганизације.

Учестале промене стечајног оквира су релативно честе и у земљама са развијеним стечајним оквирима. Тако се у Немачкој, Француској, Италији, и великом броју других земаља Европске Уније, стечајни оквир мењао неколико пута током последње деценије.³ Промене стечајног оквира одражавале су промене економске околности, тако да су посебно у периоду трајања економске кризе закони мењани тако да охрабрују опстанак предузећа суочених са финансијским потешкоћама. Са ублажавањем последица кризе измена стечајних оквира, мења смер и махом је усмерена ка ефикаснијој заштити (различитих) поверилаца.

Преглед кретања стечајних поступака у Републици Србији

Пре усвајања последњих измена и допуна Закона о стечају две кључне карактеристике стечајне праксе у Републици Србији биле су релативно мали број отворених стечајних поступака у односу на број привредних друштава чији су рачуни блокирани, с једне, и значајан број унапред припремљених планова реорганизације великих привредних друштава, с друге стране.

² Рангирање доступно на

<http://www.doingbusiness.org/data/exploretopics/resolving-insolvency>

³ Након значајних измена које су ступиле на снагу 2012. године, немачки стечајни оквир поново је мењан 2016. године. Стечајни оквир у Италији се мењао готово сваке године у посматраном периоду, а честе промене присутне су и у другим водећим законодавствима.

Након доношења измена 2014. године, број отворених стечајних поступака знатно је увећан. Од само 210 поступака у 2014. години, тај број је увећан на 583 у 2015. години, и 437 у 2016. години. У првих седам месеци 2017. године отворено је 160 нових стечајних поступака.

Извор: Агенција за лиценцирање стечајних управника

Истовремено, након усвајања последњих измена и допуна Закона о стечају смањено се број потврђених унапред припремљених планова реорганизације. У односу на 2013. и 2014. годину када је број потврђених УППР износио 99 и 80 планова респективно, њихов број је пао на 41 у 2015. години и 55 у 2016. години. Тиме је укупан број отворених поступака увећан са 334 у 2014. години на 624 поступка у 2015. и 487 поступака у 2016. години.

Извор: Годишњи извештај о финансијској стабилности, НБС

Иако је дошло до увећања укупног броја стечајних поступака, тај број је и даље мали у односу на број блокираних привредних субјеката. Према подацима НБС, на крају 2016. године било је блокирано укупно 50.007 привредних субјеката (од чега је значајан број предузетника на које се не примењује Закон о стечају). То је за 6,1% мање него у 2015, али је укупан износ блокаде од 279,9 млрд динара, односно за 1,37% више него у 2015.

години (при чему је значајан износ блокаде концентрисан у релативно малом броју дужника). Такође, значајан део привредних друштава је презадужен, односно нето дуг је вишеструко већи у односу на профитабилност изражену као EBITDA.

Приликом претходних измена Закона о стечају наведено је неколико разлога зашто се не покрећу стечајни поступци. Поред негативних перцепција у погледу дужине трајања и степена намирења у стечају, услед чега повериоци покушавају да се намире на друге начине и одустају од покретања стечајног, битну улогу имају и специфичне тржишне околности (нпр. повериоци немају подстицај да покрену стечајни поступак, јер због тренутних цена имовине очекују ниску стопу намирења). Трећи разлог који је демотивисао покретање поступка била је висина предујма, пре свега за микро и мале привредне субјекте (стечајне дужнике). Износ предујма је значајно смањен претходним изменама, али, с обзиром да је имовина таквих дужника често занемарљива, повериоци се ретко одлучују на такав корак и поред ниских трошкова.

Дужина трајања стечајног поступка

Од 4886 поступака покренутих према Закону о стечају, закључно са јуном 2017. године (без поступака спроведених на основу унапред припремљених планова реорганизације) 60,9% је закључено или обустављено, док је у току 1894 поступка (39,1%) . Од укупног броја закључених и обустављених поступака 73,9% бива закључено или обустављено у року од две године (85% у року од три године). Ипак, **чак 18,9% поступака траје преко пет година**, при чему је учешће друштвених предузећа у таквим поступцима око 25%. То је свакако значајан проблем јер се ресурси стечајних дужника не преусмеравају у продуктивну употребу, а повериоци се у таквим поступцима, често без адекватног разлога, намирују у непримерним роковима.

Трајање у годинама	Стечајни поступци према дужини трајања (пресек јун 2017. године)					
	Закључени	Обустављени	Закључени и обустављени	Активни	Укупно	Учешће
од 0 до 1	1385	242	1627	301	1928	39.5%
од 1 до 2	477	73	550	336	887	18.2%
од 2 до 3	313	26	339	212	552	11.3%
од 3 до 4	200	14	214	84	298	6.1%
од 4 до 5	166	6	172	117	289	5.9%
Преко 5 година	86	2	88	844	922	18.9%
Укупно	2627	350	2977	1894	4886	100%

Извор: Агенција за лиценцирање стечајних управника

Узроци дугог трајања стечајног поступка у наведеним случајевима су вишеструки. Постоји низ објективних околности на које стечајни закон не може директно да утиче, а услед којих закључење поступка није могуће (нпр. проблем око повраћаја одузете имовине или немогућност продаје имовине и након вишеструког оглашавања). Ипак, постоји и низ

одредби закона које је могуће побољшати, а које директно утичу на подстицаје страна да се поступак спроведе што брже. На пример, променом одредби директно се утиче на подстицаје стечајних управника и поверилаца за ефикаснијим поступком (на пример, у пракси је уобичајено да поступци дуже трају ако постоји закуп из ког се финансирају трошкови поступка) или неадекватних решења предвиђених Националним стандардом којим се детаљније уређује поступак продаје и уновчења имовине. Такође, на дужину трајања стечајног поступка утичу нерешени имовинско-правни односи, као и бројни парнични поступци који се јављају током поступка, а без чијег решавања није могуће окончати стечајни поступак. Треба имати у виду да се побољшања стечајног оквира из 2014. године, с обзиром да се нису примењивала на претходно започете поступке, нису одразила на ефикасност тих поступака.

Поред објективних, низ разлога може се довести у везу са проблемом примене самог Закона о стечају. Тако, без узимања у обзир поступака који су у периоду од 2010. до 2012. године покретани на основу дуготрајне неспособности плаћања („аутоматски стечај“), **од отварања поступка до првог поверилачког рочишта протекне у просеку 45 дана** (односно пет дана више у односу на рок прописан законом), али је за 437 поступака протекло више од два месеца од отварања поступка до првог поверилачког рочишта.

Последице исувише дугих стечајних поступака посебно носе различити повериоци, који с обзиром на забрану извршења и намирања и често неадекватну заштиту имовине која је предмет обезбеђења носе значајне трошкове.

Приликом анализе 32 највећа УППР-а, у којима је укупна вредност потраживања 112 милијарди РСД, утврђено је да **просечно време трајања од покретања до правноснажности унапред припремљеног плана износи 9,6 месеци**. То је релативно кратак период имајући у виду алтернативне начине разрешавања дужничко-поверилачких односа, али у наведеном узорку постоје значајна одступања. Тако је један број планова постао правноснажан само два или три месеца од тренутка подношења плана, али су у пракси забележени и случајеви код којих је правноснажност наступила скоро три године након што је првобитно поднет план, што у потпуности нарушава суштину тог правног института.

Приликом поређења ефикасности стечајног систем, већ је уобичајено да се прихватају последњи расположиви подаци „Doing business“ студије Светске банке. „Doing business“ индикатор који описује ефикасност заштите поверилаца почива на перцепцији експерата (адвоката, банкара) о вероватном исходу у симулираном случају, а не на показатељима који су засновани на стварним подацима. Поред тога, индикатори нису ограничени само на стечајни поступак, већ се за разрешење дужничко-поверилачких односа „излазак“ дужника из тржишне утакмице, може користити и поступак ликвидације и извршног поступка. Који ће од могућих поступака намирања бити употребљен од стране поверилаца зависи од перцепције анкетираних.

Трошкови стечајног поступка

На трошкове пре свега утиче величина стечајног дужника. Добијени резултати у погледу стварних трошкова вероватно потцењују стварни резултат јер се користе само подаци расположиви за закључене поступке. Укључивањем и поступака који су у току и чије трајање премашује просек, реално је очекивати да су **трошкови изражени у процентима од оствареног прилива** нешто већи. На основу података АЛСУ за поступке у којима је прилив преко 100 милиона динара, трошкови износе 3,76% од укупних прилива, за поступке у којима је прилив између 50 и 100 милиона трошкови износе 5,52%, за поступке

у којима је прилив од 10 до 50 милиона динара трошкови су 10,10%, и трошкови за поступке од 1 до 5 милиона динара износе 27,27%.

Наведени трошкови не укључују трошкове поверилаца, опортунитетне трошкове и обавезе стечајне масе. Наведени проценти указују да су стварни трошкови стечајног поступка знатно нижи од оних наведених у студији Светске банке *Doing Business* који износе око 20% од вредности стечајне масе.⁴

Укупни приливи	од 1 до 5 мил. РСД	од 5 до 10 мил.РСД	од 10 до 50 мил.РСД	од 50 до 100 мил.РСД	Преко 100 мил.РСД
Учешће трошкова стечајног поступка у укупно оствареном приливу	27,27%	13,40%	10,10%	5,52%	3,76%

Извор: Калкулација на основу података АЛСУ (закључно са јуном 2016. године)

Намирење поверилаца

Разлучни повериоци у просеку намирују 56,5% својих потраживања када је вредност реализоване предметне имовине преко милион динара. Тиме је дошло до незнатног увећања просечног намирења у односу на период пре усвајања последњих измена и допуна закона. У 140 поступака различни повериоци су били у потпуности намирени, док је у још 30 поступака намирење било веће од 75%. Ипак, треба имати у виду да се квалитет колатерала значајно разликује од случаја до случаја и да је то основни разлог разлике у степену намирења.

Учешће намирења различних поверилаца је око 70% од средстава преосталих након намирења трошкова и обавеза стечајне масе.

Док УППР омогућава релативно брзо окончање поступка, уз знатно ниже трошкове, у пракси мали број таквих планова заиста омогућава дужнику да нормално настави пословање. С једне стране, из перспективе трајања и трошкова поступка емпиријски налази указују да у просеку УППР успешно успева да комбинује формални и неформални приступ реструктурирању, те да омогућава релативно брз завршетак поступка уз знатно ниже трошкове у односу на стечајну реорганизацију. Резултати у погледу заступљености, трошкова и брзине поступка сврставају Србију међу земље које су процесно успешно уредиле и примениле хибридни поступак. С друге стране, УППР се користи примарно као средство којим се одлаже разрешавање проблема, а мање као средство за суштинско финансијско реструктурирање стечајног дужника. По правилу дужници се опредељују да поднесу унапред припремљене планове исувише касно, када њихово пословање није одрживо. Садржај планова, односно предвиђене мере и реалност претпоставки на којима су оне засноване по правилу нису адекватни, тако да са истицањем периода мировања отплате дугова предвиђених усвојеним плановима до изражаја долазе проблеми примене института. У пракси, неиспуњавање планом предвиђених мера све чешће води покретању и отварању новог поступка у коме се по правилу доноси одлука о банкрутству дужника.

1. Одређивање проблема које закон треба да реши

Иако су кључни проблеми стечаја пре свега у примени, и сам **закон и даље има недостатке који имају негативне ефекте на дужину трајања**

поступка или стварају неадекватне подстицаје за ефикасно спровођење стечајног поступка.

У циљу дефинисања циљева овог закона, пошло се од неколико кључних проблема чијем решавању овај закон треба да допринесе. Пре свега, проблем решавања положаја обезбеђених поверилаца показао се примарним услед све већег броја обезбеђених потраживања која се у поступку стечаја не могу разрешити и наплатити на ефикасан начин. Уважавајући чињеницу да је реч о потраживањима обезбеђеним заложним правом повериоца на имовини стечајног дужника, предложене су измене у циљу имплементације заштитних мера за обезбеђене повериоце у поступку стечаја.

Проблем се, пре свега, односи на то што **разлучни повериоци често не могу битно да утичу на стечајни поступак, иако су своје потраживање обезбедили заложним правом које им омогућава приоритет у наплати, док су радње које могу да предузму у циљу наплате потраживања ограничене, а услед дуготрајних поступака уновчења реално намирење је знатно ниже од могућег.**⁵

Такође, кроз примену правила које се односе на поступак реорганизације уочене су ситуације које указују да, у одређеним случајевима, за спровођење реорганизације стечајног дужника није потребна целокупна имовина стечајног дужника. С тим у вези, предложене измене омогућавају отуђење средстава, односно имовине која није неопходна у поступку реорганизације, чиме се овај поступак растерећује, а истовремено врши брже намирење поверилаца. Сходно уоченим проблемима у пракси, предложене су измене у поступку реорганизације, чиме је овај поступак у значајној мери реформисан. Такође, и у поступку продаје, односно уновчења имовине стечајног дужника предложене су измене које треба да утичу на ефикасније намирење поверилаца

Анализа је издвојила три групе проблема на које предвиђена решења треба да утичу:

- неадекватан статус различних поверилаца,
- процесне препреке ефикасном спровођењу стечајног поступка и намирења поверилаца,
- одсуство подстицаја за обезбеђењем додатних извора финансирања дужника услед неадекватне заштите „новог новца“.

1) Неадекватан статус различних (обезбеђених) поверилаца

Један од кључних недостатака постојећег стечајног оквира односи се на положај различних поверилаца. Закон о стечају дефинише различне повериоце

⁵ Треба напоменути да у зависности од правне традиције, развијености тржишта капитала, односно значаја различитих извора финансирања, као и других фактора, стечајни оквири садрже правне институте који посебно погодују дужницима или повериоцима. Ако је контрола тока стечајног поступка у рукама поверилаца, ако се забрана извршења и намирења по покретању или по отварању стечајног поступка не односи на све повериоце, ако се доследно поштује редослед приоритета поверилаца, онда стечајни оквир даје предност банкрутству (ликвидацији у стечају) дужника и сматра се да је такав оквир наклоњенији повериоцима. Обрнуто, ако се омогућава да дужник значајно утиче на ток поступка, ако је оквир усмерен ка реорганизацији и наставку пословања дужника и ако се одступа од редоследа приоритета намирења, сматра се да је стечајни оквир наклоњен дужницима. Према већем броју карактеристика, стечајни оквир у Републици Србији је у већој мери наклоњен дужницима, а делом и стечајним повериоцима.

као повериоце који имају заложно право, законско право задржавања или право намирења на стварима и правима о којима се воде јавне књиге или регистри и имају право на првенствено намирење из средстава остварених продајом имовине, односно наплате потраживања на којој су стекли то право. Као такви различни повериоци нису стечајни повериоци, али ако је износ њиховог потраживања већи од износа средстава остварених продајом имовине на којој су стекли различно право, право на намирење за разлику у висини тих износа остварују као стечајни повериоци.

У упоредном праву статус обезбеђених поверилаца се знатно разликује. Разлике у статусу обезбеђених поверилаца одражавају различите приступе решавању проблема конфликта интереса - циљева максимизације вредности стечајне масе у корист свих поверилаца путем реорганизације или банкротства (ликвидације), с једне стране, и потребе за заштитом обезбеђених поверилаца и њихових интереса, с друге стране. Тако у стечајним оквирима који су оријентисани на „брзе“ ликвидације стечајног дужника, попут оних у Енглеској, Холандији или Шведској, продаја се догађа веома брзо након покретања стечајног поступка. С друге стране, велики број земаља је усвојио одредбе усмерене ка реорганизацији стечајног дужника. Кључно питање је у којој мери стечајни закон може да ограничи права различних поверилаца суспендујући њихова појединачна права за право које се остварује у стечају као колективном поступку према стечајној маси. То је од посебног значаја пошто **погоршање положаја различних поверилаца угрожава приступ и увећава трошкове финансирања.**

У пракси су могућа два приступа. *Према првом, различни поверилац може да настави са извршењем и намирењем ван стечајног поступка.* Предност овог приступа је то што обезбеђени поверилац у таквом систему сматра да је његово право боље заштићено, док дужник има подстицај да се понаша одговорно. С друге стране, такав приступ суштински онемогућава спровођење поступка реорганизације или продају друштва као правног лица. Могуће је да продајом оптерећене имовине различни поверилац не би био у потпуности намирен, док би стечајни повериоци остварили знатно мањи проценат намирења. Максимизација вредности стечајне масе као основни циљ стечајног поступка тиме би била угрожена, јер по правилу реорганизација захтева да дужник задржи кључну имовину која је најчешће оптерећена. Тиме би искључењем предметне имовине из стечајног поступка суштински било онемогућено спровођење стечајног поступка. На то јасно указује податак АЛСУ да је највећи део имовине стечајног дужника оптерећен. Такође, подстицај различног повериоца није увек исти. Различни повериоци понекад имају интерес да како би се остварила већа продајна цена и боље намирење и омогући продају дужника као правног лица.

Други приступ подразумева да су различни повериоци укључени у стечајни поступак (на одређени период), током ког стечајни управник покушава да прода предузеће као правно лице. Током тог периода имовина над којом постоји различно право треба да буде адекватно обезбеђена. Савремени стечајни закони штите интерес различних поверилаца у погледу одређеног обезбеђења тако што се захтева адекватна заштита имовине или се омогућава укидање мера обезбеђења, односно забране извршења и намирења. Поред ових, могући су и други облици заштите интереса различних поверилаца који су специфични за поједина законодавства, на пример тиме што се предвиђа накнада штете у случају смањења вредности предметне имовине или се приписује камата.

Закон о стечају, иако садржи одредбе о адекватној заштити и укидању мера обезбеђења на захтев различних поверилаца, садржи бројне мањкавости, док су поједини институти стечајног права којима се штити интерес различних

поверилаца изостављени. Тиме стечајни оквир ставља различне повериоце у неповољан положај, што увећава ризик и цену финансирања.

2) Процесне препреке ефикасном спровођењу стечајног поступка и намирења поверилаца у банкротству, реорганизацији и унапред припремљеним плановима

Сам стечајни поступак садржи неколико препрека које онемогућавају брже закључење поступка и намирење поверилаца. На, пример, у случају унапред припремљених планова реорганизације, број измена и допуна плана у пракси се врши и више од пет пута. Тиме повериоци често нису сигурни о томе о садржају плана о коме гласају. Рокови за подношење приговора од стране поверилаца, као и одговори дужника такође неповољно утичу на дужину трајања поступка. Такође, поједине одредбе онемогућавају повериоце да током читавог поступка ефикасно контролишу рад стечајног управника. Тако именовање стечајног управника представља једно од битних елемената стечајног поступка на који је пожељно да утичу повериоци. Право поверилаца да утичу на избор стечајног управника умањено је изменама и допунама Закона из 2014. године. Један од негативних аспеката стечајног оквира према Doing Business анализи је онемогућавање повериоцима да утичу на избор управника без специфичних ограничења.

3) Одсуство подстицаја за обезбеђењем додатних извора финансирања дужника услед неадекватне заштите „новог новца“

Поред неадекватне заштите различних поверилаца, у пракси се јавља проблем услед недовољно дефинисаног оквира којим се установљавају права поверилаца који обезбеђују нове изворе финансирања. Додатни извори финансирања у пракси су се јавили свега у неколико случаја. Узрок је пре свега у ограниченим средствима обезбеђења које дужници може да пружи потенцијалним повериоцима, јер је у пракси имовина стечајног дужника често и вишеструко коришћена као инструмент обезбеђења.

Иако не постоји јединствено решење у упоредном праву у погледу третмана „новог новца“, уобичајен приступ је да се кредитима даје третман обавеза стечајне масе. Тиме се изворима финансирања који су од пресудне важности за реализацију плана реорганизације и опоравак стечајног дужника даје приоритету у случају покретања новог стечајног поступка. Такође, често се тако одобреним кредитима обезбеђује изузеће од побијања, што није случај са постојећим законским решењем.

2. Циљеви који се доношењем закона постижу

Основни циљ закона је повећање ефикасности стечајног поступка чиме ће се омогућити већи степен намирења, нижи трошкови и скраћење трајања поступка. Праћење ових индикатора спроводи Агенција за лиценцирање стечајних управника, која на својој интернет страни пружа податке о кретањима у области стечаја.⁶

⁶ С обзиром да Агенција за лиценцирање стечајних управника не спроводи надзор над поступцима у којима није именован стечајни управник, унапред припремљени планови реорганизације нису обухваћени статистичким извештајима АЛСУ. Подаци Агенције за лиценцирање стечајних управника доступни су на адреси <http://www.alsu.gov.rs/bap/code/navigate.jsp?Id=298>, док су

Специфични циљеви измена и допуна Закона о стечају је побољшање статуса разлучних поверилаца су:

- побољшање статуса разлучних поверилаца и скраћење дужине трајања просечног периода намирења;
 - повећање ефикасности стечајног поступка, а посебно продаје имовине;
 - омогућавање додатних извора финансирања регулисањем статуса „новог новца“;
 - отклањање уочених проблема у пракси у погледу унапред припремљених планова реорганизације;
- Мере које су укључене у текст закона односе се на:
- обезбеђење активног учешћа разлучних поверилаца у процесу доношења одлука, а посебно у погледу одлука о продаји или закупу предметне имовине;
 - омогућавања убрзане реализације имовине која није неопходна за реорганизацију;
 - јасно дефинисање услова потребних за укидања мера обезбеђења у корист разлучних поверилаца;
 - установљавање јасних правила у погледу процене вредности предметне имовине;
 - скраћивање рокова предвиђених за доношење решења о банкротству (реорганизацији) стечајног дужника након отварања стечајног поступка;
 - ефикаснији механизам именовања и замене стечајног управника на предлог поверилаца;
 - унапређење поступка продаје имовине стечајног дужника у банкротству и ефикаснија заштита разлучних поверилаца у таквом поступку, укључујући и могућност повериоца да користи постојећа средства обезбеђења у циљу полагања цене.

Поред наведених циљева разматране су опције којима се омогућава испуњавање циљева дефинисаних Стратегијом Владе Републике Србије за решавање проблематичних кредита.

3. Друге могућности за решавање проблема

Изради овог закона приступило се након што се дошло до закључка да би једино доношење новог закона на свеобухватан и ефикасан начин могло да реши проблеме и недостатке уочене у пракси. Наведене проблеми, попут третмана разлучних поверилаца или третмана „новог новца“ није могуће отклонити бољом применом, већ је било неопходно извршити промене одговарајућих одредби.

У погледу специфичних законских решења, за свако је решење Радна група разматрала опције и сагледала различита решења у упоредном стечајном праву. С обзиром на ограничени обим извештаја о анализи ефеката, пажњу ћемо усмерити само на најважније измене и разматране опције.

За сваку од доле наведених области анализиране су и друге могућности за решавање проблема. Пре свега, анализирани су ефекти *status quo* опције, односно одуство промена закона уз побољшање примене, као и опције код којих су другачија решења у односу на предложене опције.

1) Обавеза да се имовина која је предмет разлучног права понуди на продају у року од шест месеци од правноснажности решења о банкротству. Један од кључних недостатака постојећег оквира је често одуговлачење стечајних управника да започну поступак продаје имовине.

подаци о унапред припремљеним плановима припремљени за потребе анализе ефеката.

Одсуство подстицаја покретања поступка продаје, посебно је уочљиво у случају давања имовине стечајног дужника под закуп. Изменама је предвиђен рок од шест месеци од датума доношења решења о банкротству током којих је стечајни управник дужан да започне поступак продаје. С обзиром да се бројни стечајни поступци сусрећу са екстерним препрекама на које стечајни поступак не може да утиче (нпр. реституција), законом су превиђене објективне околности које могу да утичу на кашњење поступка продаје. Уколико стечајни управник не покрене поступак продаје, настаје разлог за укидање мера обезбеђења.

2) Могућност укидања мера обезбеђења у случају да стечајни управник не започне поступак продаје у року предвиђеном законом. Члан 93. важећег Закона о стечају садржи одредбе којима се уређују институт адекватне заштите и укидање мера обезбеђења. Укидање мера обезбеђења може се донети у случају да не постоји адекватна заштита предмета различног права, односно ако се вредност те имовине смањује, без могућности да се различни поверилац заштити од таквог смањења вредности. У пракси су ове одредбе имале веома ретку примену. Поред тога, различном повериоцу омогућено је да захтева укидање мера обезбеђења ако је испуњен кумулативни услов да предметна имовина нема кључни значај за реорганизацију и да је њена вредност мања од вредности обезбеђеног потраживања. Док је први услов изведен из циља стечајног поступка - други услов онемогућава различног повериоца да захтева укидање мера обезбеђења, када услед резидуала (разлике између вредности предметне имовине и вредности обезбеђеног потраживања) постоји интерес и других поверилаца у погледу предметне имовине. Решењима предвиђеним изменама и допунама појашњен је и олакшан механизам за укидање мера обезбеђења. Ипак, како би се створили подстицаји и повериоцу да буде ефикасан и да правовремено иницира продају, предвиђен је рок током ког он може реализовати ово право, након чега ефекти укидања мера престају.

3) Избор члана одбора поверилаца из реда различних поверилаца (чл. 38а). Разлучни повериоци тренутно имају ограничене могућности да утичу на ток стечајног поступка. Изменама је предвиђено да различни повериоци бирају једног члана одбора поверилаца на првом поверилачком рочишту. Такође, уређена су питања избора и разрешења члан одбора из реда различних поверилаца, као и сазивање састанка различних поверилаца. У пракси су, и према важећем закону, у великом броју поступака различни повериоци за износ потраживања преко вредности обезбеђења као стечајни повериоци улазили у одбор поверилаца. Стога се након усвајања измена очекује да ће у одбору поверилаца у једном броју поступака бити више од једног повериоца који ће у поступку имати и статус различног повериоца. Разлучни повериоци по правилу имају различиту предметну имовину као обезбеђење, па се и њихови интереси у стечајном поступку могу знатно разликовати. С обзиром на учешће различних поверилаца у укупном броју чланова одбора, могућност утицаја на ток поступка је ограничена, тако да чланство у одбору даје различним повериоцима пре свега бољи увид у ток поступка и могућност да правовремено реагују. Приликом израде размотрено је више опција, укључујући status quo опцију и опцију формирања посебног тела различних поверилаца.

4) Сагласност на давање у закуп имовине оптерећене различним или заложним правом (чл.28). Један од проблема у примени постојећег стечајног оквира јављао се у случају закупа имовине оптерећене различним правом. С једне стране, стечајни управници имају подстицај да имовину

стечајног дужника дају у закуп и тиме обезбеде покривање трошкова стечајног поступка. С друге стране, то негативно утиче да се што пре спроведе уновчење имовине стечајног дужника. Постојећим решењем предвиђено је добијање сагласности одбора поверилаца, али с обзиром да су чланови одбора били искључиво стечајни повериоци (осим у случају када у одбор буду изабрани повериоци који су и разлучни и стечајни), и интерес тако формираног одбора је, по правилу такође давање такве имовине у закуп. Таквим решењем значајно је угрожен интерес разлучних поверилаца. Такође, поменуто решење имало је и негативан ефекат на висину трошкова и дужину трајања поступка, јер стечајеви у којима је имовина дата у закуп по правилу трају дуже. Изменама закона предвиђено је да стечајни управник обавештава разлучне повериоце на предметној имовини, односно уколико је реч о продаји правног лица и да добије претходну сагласност. С обзиром да интереси разлучних поверилаца могу бити различити у зависности од њиховог положаја, те да интерес једних може бити продаја, а интерес других давање у закуп, како би се спречило опортуно понашање, сагласност се тражи само од поверилаца који могу очекивати намирење на основу продаје предметне имовине. Такође, предвиђено је да у случају да се повериоци не изјасне у предвиђеном року сматра да су сагласни са закупом (ћутање је одобравање).

5) Сагласност у случају продају предметне имовине непосредном погодбом (чл. 132). Како би се спречило нарушавање интереса разлучних поверилаца предвиђено је да у случају да стечајни управник продаје предметну имовину на којој постоји различно право непосредном погодбом уколико претходно није покушао продају методом јавног надметањем или јавним прикупљањем понуда само ако претходно добије сагласност разлучних поверилаца.

6) Полагање цене (credit bidding) од стране разлучног или заложног повериоца (чл. 136б). Битна новина стечајног оквира је могућност да разлучни поверилац пребије своје обезбеђено потраживање са износом купопродајне цене. *Credit bidding* даје право разлучном повериоцу да се, у случају продаје имовине на којој је стекао различно право, надмеће и користи износ његовог потраживања уместо новца да исплати цену. На тај начин разлучни повериоци могу да контролишу продају имовине на којој су стекли различно право и да реагују ако сматрају да је постигнута цена колатерала на јавном надметању, а тиме и њихово намирење, неадекватна. Другим речима, ако разлучни поверилац сматра да је остварена цена ниска, може понудити већу цену, и након преноса права својине покушати да продајом оствари вишу цену или задржи ту имовину. С једне стране, исход у случају полагања цене коришћењем потраживања или новца је по правилу исти. Претпоставимо да разлучни поверилац има потраживање у износу од милион динара, те да је имовина на којој постоји различно право предмет продаје. У случају да се остварена цена, која је ради једноставности примера такође милион динара, исплати у готовини, целокупан износ након одбитка трошкова био би искоришћен за намирење разлучног повериоца. У случају да се остварена цена „плати“ полагањем потраживања уместо готовине, исход би суштински био исти. Једина разлика је што разлучни поверилац у другом случају сноси трошкове продаје. Ако је остварена цена мања од износа потраживања, разлучни поверилац након што сноси трошкове продаје, право на намирење за разлику у висини тих износа остварује као стечајни повериоци. Ако је остварена цена виша од износа потраживања, разлучни поверилац на име цене полаже разлику између потраживања и постигнуте цене. Институт полагања цене коришћењем потраживања уместо новца омогућава увећање вредности стечајне масе из неколико разлога. Прво, увећава се број потенцијалних купаца, што је у

околностима и роковима стечајног поступка, као и често специфичне намене имовине која се продаје од изузетног значаја. Тиме се учесници подстичу да понуде износ ближи или једнак њиховој резервационој цени. Друго, спречава се евентуална колузија између потенцијалних купаца и дужника како би се предметна имовина платила што мање. Коначно, полагањем потраживања уместо новца, смањују се и трансакциони трошкови. Предност *credit bidding* института је то што се њиме уклања ограничење које би разлучни поверилац имао у погледу ликвидности. Наиме, и без тог института, разлучни поверилац може се појавити на јавном надметању, али би то подразумевало да располаже са одговарајућим новчаним средствима, што није увек случај. Такво решење без потребе повећава трансакционе трошкове, тако што би разлучни поверилац полагањем цене у готовом новцу, био истим тим новцем намирен у стечајном поступку. У случају када постоје и други разлучни повериоци који су стекли разлучна права на другој имовини, и ако се та имовина продаје као целина, јавља се проблем алокације вредности имовине на којој купац, разлучни поверилац, има разлучно право и остатка имовине. Сам институт није потпуно нов у српском праву. Закон о извршењу и обезбеђењу је предвидео могућност да је купац извршни поверилац који јавном надметању може да на име цене положи само разлику између потраживања и постигнуте цене узимајући у обзир ред првенства таквог повериоца. У упоредном праву, институт полагања цене коришћењем потраживања сматра се једним од кључних права разлучних поверилаца у стечајном оквиру САД. Сам институт није детаљно уређен Стечајним законом САД, али је могућност полагања цене коришћењем потраживања дата у одељку 363(k). У САД, иако постоје одређена неслагања, разлучни поверилац може у надметању да нуди целокупан номинални износ свог неоспореног потраживања. У односу на почетке примене, данас је механизам полагања цене коришћењем разлучних потраживања постао уобичајено средство које користе инвеститори како би преузели дужника или његову кључну имовину. Поред ефеката по увећање стечајне масе, *credit bidding* може значајно да утиче на повећање ликвидности тржишта проблематичних кредита. У неким стечајним оквирима, попут Немачког, овај институт има ограничену примену, док у другим попут Француског његова примена није могућа. Тако према немачком Закону о стечајном поступку, поверилац не може да користи овај механизам приликом продаје имовине стечајног дужника, док је таква могућност присутна у извршном поступку. Ипак, стечајни управник и купац који је уједно и поверилац могу се договорити уз одобрење одбора поверилаца о пребијању потраживања. У немачкој стечајној пракси се у неким случајевима, ако је купац необезбеђени поверилац, уместо номиналне вредности потраживања користи проценат који је једнак очекиваном намирењу. Холандски стечајни оквир не прописује правила у погледу овог института, али се у пракси која је окренута брзим продајама имовине стечајног дужника он примењује. У стечајним оквирима у региону пракса је такође различита.

7) Право прече куповине разлучног повериоца у случају продаје непосредном погодбом. Слично, полагању цене, и у овом случају се омогућава разлучном повериоцу, да ако сматра да није остварена адекватна цена да купи предмет продаје под истим (или за стечајног дужника повољнијим) условима из обавештења (право прече куповине), при чему је дужан и да наведе да ли ће користити пребијање односно право полагања цене.

8) Побољшање положаја „новог новца“. Изменама закона „новом новцу“ обезбеђује се повољнији третман. Чланом 104. онемогућено је побијање закључивања уговора о кредиту односно зајму, док је чланом 126. дат третман

кредитима који су предвиђени као мера плана реорганизације обавеза стечајне масе.

9) Повећање ефикасности поступка у случају подношења унапред припремљеног плана. Законом су прецизирани рокови за приговоре поверилаца и одговоре дужника, како би се омогућило судијама да спрече продужење поступка због неефикасности странака. Такође, омогућена је само једна измена и допуна Унапред припремљеног плана реорганизације. У пракси су дужници подносили УППР као одбрану од извршења. Такви планови нису били потпуни, те су често мењани пре рочишта за гласање. Овом изменом стварају се подстицаји за правовремену припрему УППР-а, који треба да буде унапред договорен са већинским повериоцима у предвиђени класама. Могуће је да ће ова одредба умањити број поднетих планова, али ће и отклонити делом злоупотребу поновног подношења планова.

4. Зашто је доношење закона најбоље за решавање проблема

Приликом сагледавања проблема посебно су се разматрали проблеми у примени. За неке проблеме попут неадекватног статуса различитих поверилаца било је неопходно изменити и допунити постојећи текст закона.

Поред *status quo* опције, тј. одсуства промене, разматране су и опције различитих обима регулаторних промена тј. броја измена и допуна.

5. На кога ће и како утицати предложена решења

С обзиром на садржај Закона о стечају, предвиђене измене и допуне имаће потенцијални индиректни ефекат на сва привредна друштва - дужнике, као и на све постојеће и потенцијалне повериоце. Предложена решења посебно ће утицати на положај различитих поверилаца на начин који је описан у претходном делу. Већа правна сигурност и повољнији положај таквих поверилаца посредно ће се одразити на сва привредна друштва кроз повољније изворе и приступ финансирању.

Предвиђена решења утицаће на подстицаје дужника да правовремено покрену стечајни поступак, с обзиром да се умањују могућности „куповине времена“, а тиме и могућност за реорганизацију и редефинисање дужничко-поверилачких односа. То се посебно односи на предузећа која се налазе у финансијским потешкоћама, односно она чији су рачуни већ сада блокирани.

Такође, решењима се значајно утиче на **подстицај стечајних управника** да предузму потребне активности како би се повериоци намирили у што краћем року, односно како би се спровео ажурнији поступак уновчења и намирења различитих поверилаца. Низ одредби утиче како на повериоце, тако и на стечајне управника. Тако измене чл. 32. смањују неопходну већину, као и временски период у коме се на захтев одбора поверилаца разрешава стечајни управник чиме је омогућена додатна контрола над његовим радом и поступањем.

Одредбе утичу и на друга лица која имају специфичну улогу у стечајном поступку. Предложеним решењем процене у поступку стечаја предвиђено је да врше овлашћена лица - **процентиље** који поседују лиценцу за вршење одговарајуће врсте процена. Такође, приходи одређених органа биће умањени по основу укидања сагласности (Комисија за заштиту конкуренције) - в. део 6.

6. Трошкови које ће примена закона изазвати код грађана и привреде, посебно малих и средњих предузећа

Примена овог закона ће дужину трајања, а посредно и трошкове стечајног поступка, посебно код стечајних дужника код којих је отежан поступак продаје имовине. У односу на важећи стечајни оквир, решења предвиђена овим законом не стварају значајне додатне трошкове (в. део 7)

Додатни трошкови настаће ангажовањем овлашћеног проценитеља непокретности, али с обзиром да је питање процене вредности кључно у поступку стечаја, као и да се на основу њега директно утиче на приоритете поверилаца, увођење ове обавезе је оправдано.

С друге стране, поједини трошкови поступка биће смањени. У потпуности се укида обавеза добијања сагласности Комисије за заштиту конкуренције приликом подношења плана реорганизације.

7. Да ли позитивни ефекти оправдавају трошкове

Ефекти решења предложених овим законом мерљиви су и изражени су кључним индикаторима квалитета стечајног поступка, пре свега степеном намирења, али и трошковима и дужином трајања поступка. Тиме би се смањила алокативна неефикасност постојећег система.

Позитивни ефекти адекватног уређења статуса разлучних поверилаца треба да на средњи рок доведу до смањења трошкова финансирања и повољнијем приступу извора финансирања.

Према завршним рачунима укупно остварени приливи за 1864 стечајна дужника износили су 17,2 милијарде РСД. Прилив је знатно нижи од процењене ликвидационе вредности (око 40% процењене ликвидационе вредности), при чему су трошкови поступка износили око 7.2%. Ти резултати су нешто бољи у односу на период пре последњих измена и допуна када су износили око 8%. Омогућавањем лакшег укидања мера обезбеђења као и другим мерама које треба да ставе у бољи положај разлучног повериоца очекује се значајно скраћење трајања стечајног поступка, као и нижи трошкови поступка.

Такође, боље уређење правног оквира за унапред припремљене планове створиће боље подстицаје да се усвајају одрживи планови и спречиће неко до потенцијалних злоупотреба подношења унапред припремљених планова.

Такође, приликом измена водило се рачуна и о чињеници да би већи број измена створио значајне трошкове примене услед чињенице да се у пракси примењује више различитих стечајних закона.

8. Да ли акт стимулише појаву нових привредних субјеката на тржишту и тржишну конкуренцију

Предложеним изменама и допунама отклониће се неки од уочених проблема. Примена решења омогућиће ефикасније уновчење имовине стечајног дужника, а тиме и реалокацију ресурса из непродуктивне у продуктивну употребу.

Низ уочених проблема неопходно је решити бољом применом Закона о стечају, као и побољшаним надзором над радом стечајних управника, али и адекватном применом или изменама постојећих одредби других закона који утичу на исход стечајног поступка директно или посредно.

Нека од решења, којима се унапређује положај разлучних поверилаца, омогућиће већи степен намирења и мању изложеност ризику, чиме ће

омогућити повољнији приступ и цену финансирања нових привредних субјеката.

Такође, очекује се да измене и допуне Закона о стечају утичу на усвајање реалнијих планова реорганизације, чиме би се омогућило да стечајни дужник који има одрживо пословање и настави да послује. Тиме се посредно повољно утиче и на повериоце и њихово пословање.

9. Да ли су заинтересоване стране имале прилику да изнесу своје ставове

Током израде прописа презентована су решења закона на седници Радне групе за решавање проблематичних кредита, на којој су поред представника више министарстава учествовали и представници Народне банке Србије, Удружења банака, као и међународних финансијских институција. Поједина решења представљена су и на округлом столу у присуству представника већег броја пословних банака.

Текст Нацрта закона је припремила Радна група коју су чинили представници Министарства привреде, Министарства финансија, Агенције за лиценцирање стечајних управника, Врховног касационог суда, Привредног Апелационог суда, НАЛЕД-а и Правног факултета Универзитета у Београду.

Током израде закона добијени су коментари Међународног монетарног фонда и Светске банке који су пружили техничку помоћ у изради прописа. На нацрте закона Радна група добила је позитивне писане коментаре међународних финансијских институција.

Одбор Владе за привреду и финансије, на седници одржаној дана 4. октобра 2016. године, донео је Закључак о спровођењу јавне расправе о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о стечају и утврдио Програм јавне расправе на основу кога је Министарство привреде спровело јавну расправу.

Јавна расправа о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о стечају (у даљем тексту: Нацрт закона) спроведена је у периоду од 10. до 30. октобра 2016. године. Текст Нацрта закона био је постављен на интернет страници Министарства привреде, чиме је било омогућено јавности да примедбе, предлоге и сугестије на текст Нацрта закона достави Министарству привреде путем поште или електронским путем.

Детаљне информације о спроведеној јавној расправи, укључујући и предлоге који су добијени дати су у Извештају о спроведеној јавној расправи.

10. Које ће мере бити предузете да би се остварили разлози доношења закона

Паралелно са изменама и допунама Закона о стечају, предвиђене су измене свих подзаконских аката, а посебно Правилника којим се утврђују национални стандарди за управљање стечајном масом три месеца од ступања Закона на снагу. За ефикаснији поступак од посебне важности је измена Националног стандарда бр. 5 којим се уређује уновчење имовине стечајног дужника.

Такође, предвиђене су и измене **Правилника о накнади и награди стечајног који** уређује питање накнаде трошкова стечајног управника, односно поступка одобравања накнаде и награде.

Коначно, неопходно је предузети читав низ мера и активности које се односе, како на едукацију стечајних судија и стечајних управника, тако и на побољшање перцепције стечаја као једног од видова решавања финансијских потешкоћа дужника и редефинисања дужничко-поверилачких односа.

**ОБРАЗАЦ ИЗЈАВЕ О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА
ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ**

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа - Влада
Обрађивач - Министарство привреде

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о стечају
Draft law on amendments and supplements to the Law on bankruptcy

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

а) Одредба Споразума која се односи на нормативну садржину прописа,

/

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,

/

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,

/

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,

/

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

/

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

/

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

Уредба (ЕУ) број 2015/848 Европског парламента и Савета од 20. маја 2015. године о стечајном поступку

Regulation (EU) 2015/848 of the European Parliament and of the Council of 20 May 2015 on insolvency proceedings (recast)

Делимично усклађен

Претходним изменама Закона о стечају правила о међународном стечају усклађена су са правилима Европске уније о стечајној процедури, односно са Уредбом Савета (ЕЗ) број 1346/2000 о стечајном поступку.

Уредба 1346/2000 укинута је и замењена Уредбом (ЕУ) 2015/848.

Овим законом није вршено усклађивање са прописом Regulation (EU) 2015/848 of the European Parliament and of the Council of 20 May 2015 on insolvency proceedings (recast) јер не постоји обавеза усклађивања до приступања ЕУ.

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,

/

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност, треба навести разлоге

–тренутно се не врше, биће

/

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

/

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

/

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

Не

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

Да, енглески

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

Како се Предлогом закона о изменама и допунама Закона о стечају не врши усклађивање са правним тековинама ЕУ, није било потребе за консултовањем Европске комисије и других стручних лица Европске уније.